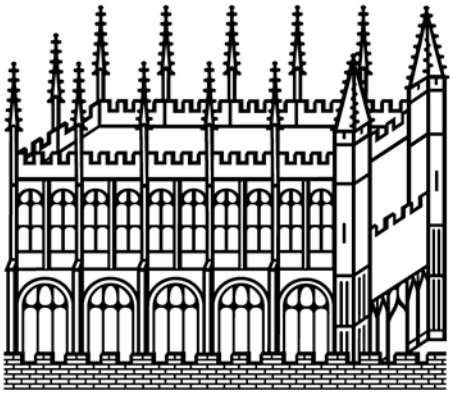

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

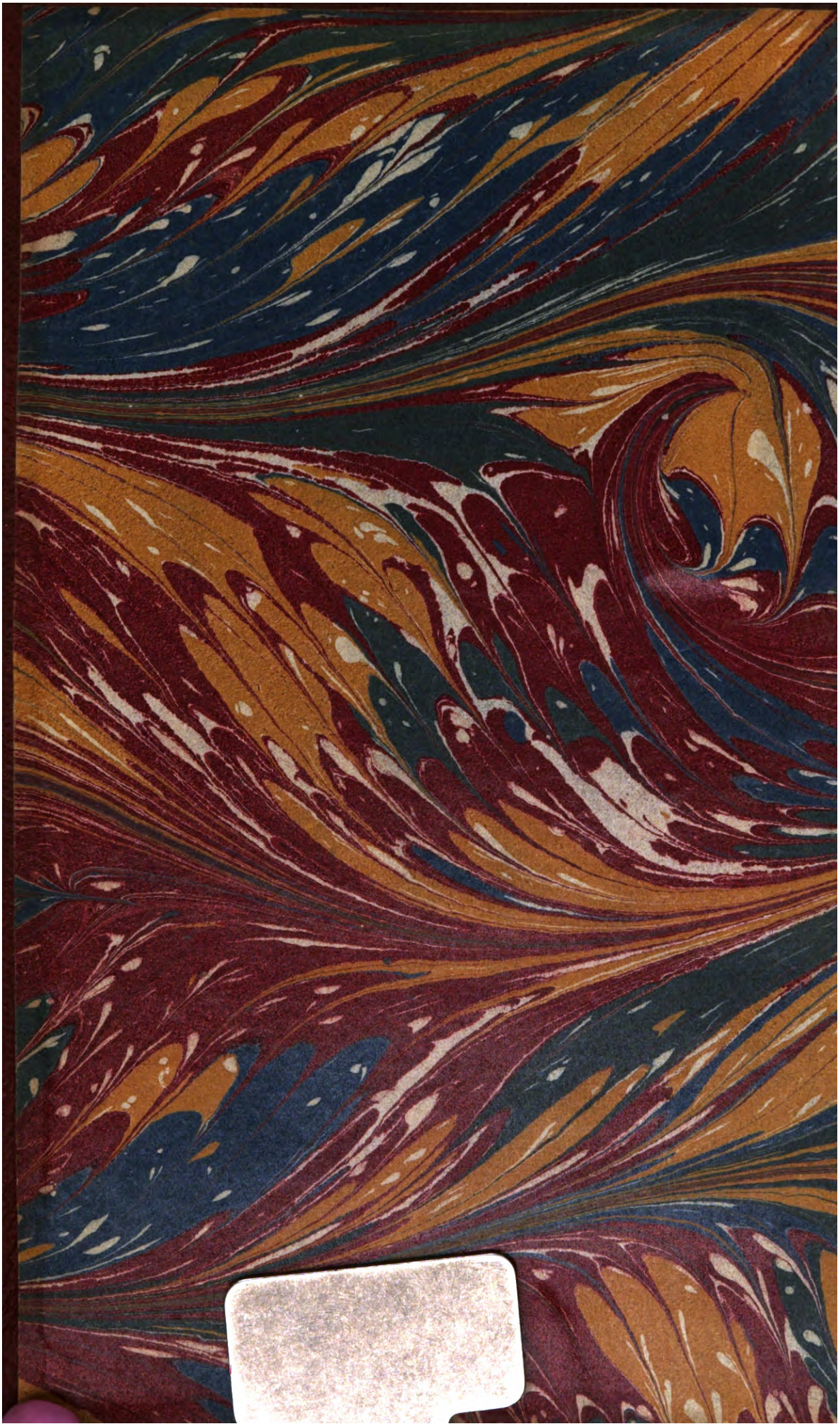

Arch Clar.

Sancti Martyris

IGNATII

Antiochenſis Epiſcopi

EPISTOLÆ SEPTEM GENUINÆ,

Quas nimirum collegit

S. POLYCARPUS

Suæque

AD PHILIPPENSES

Epiſtolæ Subjecit.

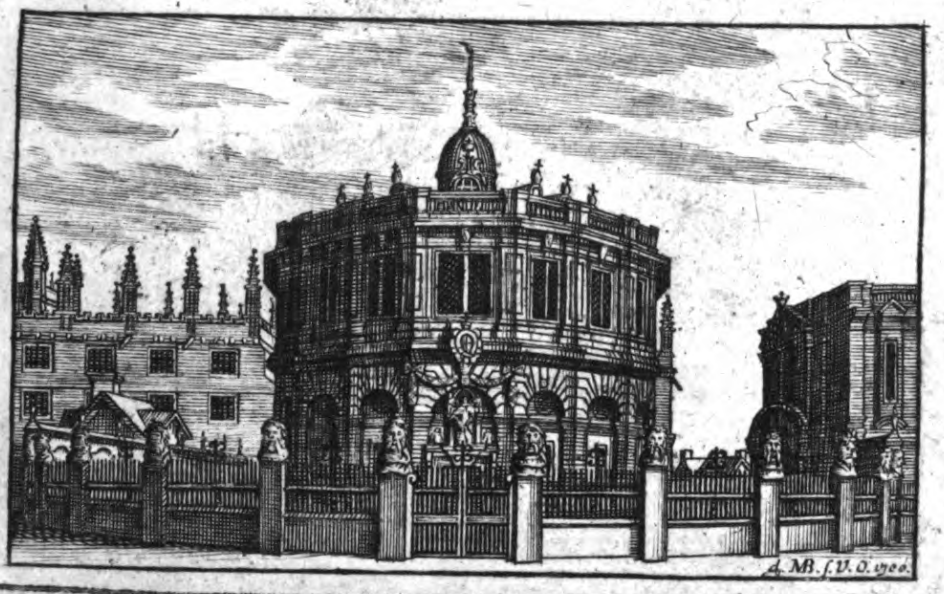

OXONII,
E THEATRO SHELDONIANO,
An. Dom. MDCCVIII.

131.J.e.1.

Imprimatur,

GUIL. LANCASTER

VICE-CAN. OXON.

Dec. 16. 1708.

REVERENDO ADMODUM

IN CHRISTO PATRI

THOMÆ

Sprat

DOMINO EPISCOPO

ROFFENSI,

ECCLESIÆ COLLEGIATÆ

D. Petri Weſtmonaſterienſis

DECANO.

SI tanta non fuiſſent Tua erga me, Pater admodum Reverende, beneficia, quanta ſemper fuiſſe Ego gratiſſimus agnoſco; nemo tamen eſſet, Cui potius maximum hunc Sacrorum Ordinum

propugnatorem offerre me oporteret, quam Tibi, à quo Sacris Ordinibus ſum initiatus. Quis autem Ignatium pro Epiſcopatu acriter ſtantem magis ſibi vendicaret, quam Tu, qui eum, quem in Eccleſia honorem es adeptus, contra ſceleratos tumultuantium impetus tam feliciter tueris?

In his Ignatii Epiſtolis multi, iique clariſſimi, deſudarunt Epiſcopi: Eas in unum primus collegit, ſuoque gregi commendavit S. Polycarpus; multas Earum reliquias memoriæ conſecrarunt Patres Sanctiſſimi; Tenebris obductas longo poſt tempore in lucem protulit Uſſerius; A malevolis Presbyteranorum injuriis clypeo ſuo defendit Pearſonus; Has itaque ſuſtineas Tuo demum Patrocinio exultare, nec defugias ſocietatem

tatem tot illuſtrium, Tibi adeo ſimilium, Virorum.

Hanc ſtrenam Tibi ideo gratiorem fore ſpondeo, quod cavet, nequis Epiſcopalem autoritatem diminutum eat; idoneam certe, quæ à me tradatur in eas manus, quas mihi, utinam digniori, fuiſſe tamen impoſitas lætus recordor: Liceat enim mihi non gaudere tantum, ſed gloriari, quod Divini Altaris famulus licet infimus agnoſcar, cum ad id me munus adſciverit, qui ad mittendos in Chriſti vineam operarios non arrepto ſed Divinitus dato jure polleret: Quibus beneficiis per ſe maximis id, quod unum potuit, acceſſit, ut hæc tam præclara privilegia, hos tam eximios honores acceperim ab Epiſcopo vere Ignatiano.

Hinc Divinis litteris Tuo fretus auſpi-

auſpicio diligentius incubui, Hinc lætiori animo ad Ignatium me accinxi; ex quo eum fructum vel maximum percepiſſe mihi videor, quod eum Tibi librum poſſim inſcribere, qui monet, quanti ſacrum illud munus, quod à Te accepi, æſtimare me oporteat; Eam præſertim Reverentiam præcipit, quam Boni omnes erga Te retinent, Tua certe à me poſtulat Paternitas.

Paternam Tuam Benedictionem

humillime petit

Filius Tibi omni obſequio

devinctiſſimus

C. ALDRICH.

Lectori Benevolo S.

NEMINI *obſcurum eſſe arbitror, quam feliciter illuſtris* Uſſerius *conclamatas S. Ignatii genuinas Epiſtolas ab interitu revocarit: Idemque Iſaaco Voſſio in Italiam proficiſcenti Author fuerit, ut eaſdem Græcas exquireret in Bibliotheca Florentina. Quarum quidem epiſtolarum Latinam verſionem ſumma fide ab Optimo Præſule fuiſſe expreſſam nemo unquam dubitavit: In Græco tamen Codice Mediceo fideliter exprimendo, ſunt qui Doctiſſimi Voſſii diligentiam requirant: Accedit quod Epiſtolæ è genuinis ſeptimæ, quæ eſt ad Romanos, exemplar Græcum, cum extarent cæteræ omnes, nondum eſſet repertum.*

Felicitatis noſtræ eſt ut utrique huic incommodo poſſimus occurrere. Cum enim Doctiſſimus Ruinartus *Græcam ad Romanos Epiſtolam in Codice Colbertino repertam plaudente Eccleſia publicâſſet; Codicis Medicei accuratiſſimum exemplar ad nos tranſmiſit Illuſtris* D. D. Newtonus *Sereniſſimæ noſtræ Reginæ ad Celſiſſimum Etruriæ Principem Ablegatus. Interceſſerat enim ei amicitia cum Doctiſſimo & Integerrimo Viro* Antonio Maria Salvino *Græcas Literas Florentiæ profitente; à quo haud ægre impetravit, ut ipſiſſimum Codicem Mediceum, ſua manu, totum, Vir Tantus, exſcriberet.*

In hac itaque Editione, quæ jubente Reverendo D. D. Henrico Aldrich, *Ædis Chriſti Decano, Patruoque meo in primis colendo ſuſcepta eſt & abſoluta, MS. tam inſigni manu exaratum prælo etiam ſuis Characteribus, quoad potui, imprimendum demandavi; nec in Textu, ſi ſpiritus excipias, qui ſub his ſignis* [῾] [῎] *dignoſcuntur, Iota vel minimum immutavi. Notas in Margine,*

quas

quas in MS. repperi, cum non conſtaret, an Salvini *eſſent conjecturæ, an ad ipſum MS. pertinerent,* Salv. *diſcriminis cauſa appoſui; præter Unicum* ἀρχὴς *p.* 36. *quod peculiari litterarum ordine inſignitum omne dubium exemit, an ipſius eßet MS: Marginales ad ſiniſtram cæteræ vel Theodoreti vel Voſſii nomen præ ſe ferunt, iis tantum exceptis quæ errores manifeſtiſſimos emendant. Eandem curam in Verſione Armachana adhibui; ubicunque vero à Græci ſcopo aberraverit, Italico Charactere excudi, veram Interpretationem notis inſerui. In citationibus dextro margini appoſitis Cotelerium ſecutus ſum, quas tamen è ſuis locis erutas ad libri calcem ſubjeci; ubi, ſi ipſum Ignatium non ſpectant, ſed idem ſolum, quod Ille, aſſerunt, Aſteriſco diſtinxi. Fatendum quidem eſt multos Græco errores, multas etiam Interpreti culpas ineſſe: Utcunque vero ea ſe res habeat utcunque hic Liber tot erroribus ſcateat, Tanta tamen eſt ea, qua pollet, autoritas, ut jure Cuivis aliunde profecto, quantumvis emendatiſſimo, anteponi debeat.*

De Ipſo Ignatio vix aliquid eſt, quod dicam: Ecquis enim ignorat eum fuiſſe Virum vitæ integerrimæ, Apoſtolis ipſis familiarem, ab iis Epiſcopum conſtitutum, qui S. Petro in cathedra Antiochena ſuccederet, quam digniſſimum; plurima, dum viveret, pro Chriſto paßum; tandemque Leonibus datum, Romæ exitum Martyrio coronâſſe? Non conſtat eum quicquam præter Epiſtolas exarâſſe, de quarum numero aliis decertandum relinquo. Septem eum ſcripſiſſe, & quænam illæ fuerint, ab Euſebio & Hieronymo pro certo proditur; Quas quia olim in unum collegit S. Polycarpus, iiſque ſuam ad Philippenſes præmiſit, eandem S. Polycarpi, quoad potui, iiſdem his præfigendam duxi.

Euſebius epiſtolas ſeptem iiſdem titulis & eodem ordine, quo mox Hieronymus, recenſet Eccl. Hiſt. Lib. 3. *Cap.* 35, 36. *& ſtatim ſubjicit Cap.* 37. Καὶ ὁ Πολύκαρπος

ἢ τέτων αὐτῶν μέμνηται ἐν τῇ Φερομένῃ αὐτοῦ πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῇ.

Hieronymus in Scriptorum Eccl. Catalogo.

Ignatius Antiochenæ Eccleſiæ Tertius poſt Petrum Apoſtolum Epiſcopus, perſecutionem commovente Trajano, damnatus ad beſtias Romam vinctus mittitur; Cumque navigans Smyrnam veniſſet, ubi Polycarpus, auditor Johannis Epiſcopus erat, ſcripſit unam Epiſtolam ad Epheſios, alteram ad Magneſianos, Tertiam ad Trallianos, Quartam ad Romanos. & Inde egrediens ſcripſit ad Philadelphenos, & ad Smyrnæos, & proprie ad Polycarpum commendans illi Antiochenſem Eccleſiam.

Ex hiſce Septem genuinis, Sex in Mediceo Codice conſervantur, & Tres inſuper ſpuriæ; quarum prima eſt Mariæ Caſtabalitidis ad Ignatium, ſecunda Ignatii ad Epiſtolam illam reſponſoria, tertia ejuſdem ad Tarſenſes, quæ ad finem mutilata eſt: Quæ tres omnino eſſent à nobis repudiatæ, niſi in Mediceo Codice fuiſſent repertæ: Unica in eo ad Romanos deſideratur, quam poſt Sex priores inſerui ex clariſſimo Ruinarto, *ut ante dixi, qui eam Latino veteri conſentientem non ita dudum primus è Bibliotheca Colbertina in lucem protulit: Qui ante eum fuerunt ex Simeone Metaphraſta non malam admodum legerunt, Interpolatam tamen. Unde Tibi, Lector, jam licet aſſerere, quod olim Jacobus Armachanus, & Iſaacus Voſſius vix potuerunt, eaſdem omnes Ignatii Epiſtolas Te habere, quas habuit Euſebius, quaſque edidit S. Polycarpus.*

INDEX EPISTOLARUM,

Quæ in hoc Volumine continentur.

S. Polycarpi Epiſt. ad Philippenſes. pag. 2.
S. Ignatii Epiſt. ad Smyrnæos. 20.
Ejuſdem ad S. Polycarpum. 32.
Ejuſdem ad Epheſios. 40.
Ejuſdem ad Magneſios. 58.
Ejuſdem ad Philadelphicos. 70.
Ejuſdem ad Tralleſios. 80.
Ejuſdem ad Romanos. 90.

Tres Epiſtolæ falſis nominibus inſcriptæ,

Prima Mariæ Caſtabalitidis ad Ignatium. 102.
Secunda Ignatii ad illam Reſponſoria. 108.
Tertia Ejuſdem ad Tarſenſes. 114.

S. POLYCARPI

EPISTOLA AD PHILIPPENSES

Cui ſubjecta erant

APOGRAPHA EPISTOLARUM

S. IGNATII.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΚΑΙ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ,

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολή.

Πολύκαρπος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Πρεσβύτεροι, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ παροικούσῃ Φιλίππους· ἔλεος ὑμῖν, καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν πληθυνθείη.

Συνεχάρην ὑμῖν μεγάλως, ὀν κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, δεξαμένοις τὰ μιμήματα τῆς ἀληθοῦς ἀγάπης, καὶ προπέμψασιν, ὡς ἐπέβαλεν ὑμῖν, τοὺς ἐσφιγμένους τοῖς ἁγιοπρεπέσι δεσμοῖς, ἅπερ ἐστὶ διαδήματα τῶν ἀληθῶς ὑπὸ Θεοῦ, καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἐκλελεγμένων· καὶ ὅτι ἡ βεβαία τῆς πίστεως ὑμῶν ῥίζα ἐξ ἀρχαίων καταγγελλομένη χρόνων, μέχρι νῦν διαμένει, καὶ καρποφορεῖ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς ὑπέμεινεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἕως θανάτου καταντῆσαι· "ὃν ἤγειρεν ὁ Θεὸς "λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ ᾅδου· εἰς ὃν οὐκ ἰδόντες πιστεύετε,

1 Episcopi Smyrnæ, & Sacri Martyris. 2 Habitat. 3 Quod veræ caritatis simulacra susceperistis, & quod, prout decuit vos, deduxistis implicatos vinculis quæ conveniunt Sanctis, quæque

"πιστεύοντες

S. POLYCARPI

[1] *Martyris, Smyrnæorum Epiſcopi,*

Diſcipuli S. Johannis Evangeliſtæ,

Ad Philippenſes Epiſtola.

Ex vetere vulgata Editione Latina.

Polycarpus, & qui cum eo ſunt Presbyteri, Eccleſiæ Dei quæ [2] *eſt* Philippis: Miſerecordia vobis, & pax à Deo omnipotente, & Jeſu Chriſto ſalvatore noſtro abundet.

COngratulatus ſum vobis magnifice, in Domino noſtro Jeſu Chriſto, [3] *ſuſcipiens imitabilia verba dilectionis quam oſtendiſtis in illis (qui præmiſſi ſunt) viris ſanctis, decoroſis vinculis connexis, quæ ſunt coronæ electæ Deo, illius veri regni, per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum.* Et quia [4] *firmitas* fidei veſtræ [5] *à principio* uſque nunc permanet, & fructificat in Domino Jeſu Chriſto, qui ſuſtinuit pro peccatis noſtris uſque ad mortem [6]: "quem Act. 2. 24.
"reſuſcitavit Deus, diſſolvens dolores inferni.
"[7] Quem cum non videritis, nunc diligitis: 1 Pet. 1. 8.
"in quem [8] *nunc non aſpicientes*, creditis; cre-

diademata ſunt eorum, qui vere ſunt à Deo & à Domino noſtro electi. 4 Firma radix, *quippe mox ſequitur* Fructificat. 5 Ab antiquis temporibus annunciata. 6 Devenire. 7 *Redundat hæc clauſula.* 8 Cum non aſpexeritis.

 "dentes

"πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδο-
"ξασμένῃ·" εἰς ἣν πολλοὶ ἐπιθυμοῦσιν εἰσελθεῖν, εἰδό-
τες ὅτι "χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· οὐκ ἐξ ἔργων,"
ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

"Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας δουλεύσατε τῷ
"Θεῷ ἐν φόβῳ" καὶ ἀληθείᾳ· ἀπολιπόντες τὴν κενὴν μα-
ταιολογίαν, καὶ τὴν τῶν πολλῶν πλάνην, "πιστεύσαντες
"εἰς τὸν ἐγείραντα τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ
"νεκρῶν, καὶ δόντα αὐτῷ δόξαν" καὶ θρόνον ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ· ᾧ ὑποτέτακται τὰ πάντα ἐπουράνια καὶ ἐπίγεια·
Ἰσ. ἐλεύσε- ᾧ πᾶσα πνοὴ λατρεύει· ὃς ἔρχεται κριτὴς ζώντων
ται. καὶ νεκρῶν· οὗ τὸ αἷμα ἐκζητήσει ὁ Θεὸς ἀπὸ τῶν
ἀπειθούντων αὐτῷ. Ὁ δὲ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ
ἡμᾶς ἐγερεῖ, ἐὰν ποιῶμεν αὐτοῦ τὸ θέλημα, καὶ πο-
ρευώμεθα ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἃ
ἠγάπησεν, ἀπεχόμενοι πάσης ἀδικίας, πλεονεξίας, φι-
λαργυρίας, καταλαλιᾶς, ψευδομαρτυρίας· "μὴ
"ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ
"λοιδορίας", ἢ γρόνθον ἀντὶ γρόνθου, ἢ κατάραν ἀν-
MS. μνη- τὶ κατάρας· μνημονεύσαντες δὲ ὧν εἶπεν ὁ "Κύ-
μονεύοντες. "ριος διδάσκων· Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε·
* Deſunt "ἀφίετε, καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν. * Ἐλεεῖτε, ἵνα ἐλε-
ad ὑμῖν in "ηθῆτε. ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται
exemp. "ὑμῖν. Καὶ, ὅτι μακάριοι οἱ πτωχοὶ, καὶ οἱ διω-
Salm. Ἰσ. μετρεῖτε

1 Gaudetis. 2 *Red.* in. 3 In. 4 Multorum. 5 Credentes. 6 *Red.* 7 Credunt. 8 *Nova hic incipit ſententia.* Is vero qui ſuſcitavit eum à mortuis, & nos ſuſcitabit. 9 Faciamus, *item mox* ambulemus *&* diligamus. 10 *Red.* 11 Nec maledictum pro maledicto, nec pugnum pro pugno (vox χρόν-

"κόμμοι

"dentes autem [1] *gaudebitis* gaudio inenarra-
"bili & glorificato," in quod multi deſiderant
introire; ſcientes quia "gratia ſalvi facti Epheſ.2.8.
"eſtis, non ex operibus," ſed [2] *in* voluntate
Dei, per Jeſum Chriſtum.

"Propter quod ſuccincti lumbos veſtros, 1 Pet.1.13.
"ſervite Deo [3] *cum* timore, & in veritate; Pſal. 2.11.
dimiſſo inani vaniloquio & [4] *multo* errore.
"[5] *Credite ergo* in illum qui reſuſcitavit Do- 1Pet. 1.21.
"minum noſtrum Jeſum Chriſtum ex mor-
"tuis, & dedit ei gloriam" & ſedem in dex-
tera ſua: cui ſubjecta ſunt omnia cæleſtia,
& terreſtria, [6] *& ſubterranea*: cui omnis ſpi-
ritus ſervit; qui venturus eſt judicare vivos
& mortuos: cujus ſanguinem requiret Deus
ab eis qui non [7] *crediderunt* in eum: [8] *qui &*
reſuſcitavit eum à mortuis: *qui & nos reſuſcita-*
turus eſt in vita, ſi [9] *fecerimus* voluntatem ejus,
& *ambulaverimus* in mandatis ipſius, & *di-*
lexerimus, quæ ipſe dilexit: abſtinentes nos
ab omni injuſtitia, [10] *hoc eſt*, à concupiſcen-
tia, ab avaritia, à detractione, à falſo teſti-
monio: "non reddentes malum pro malo, 1 Pet. 3.9.
"[11] *aut injuriam pro injuria*," *aut contumeliam*
pro contumelia, *aut maledictum pro maledicto.*
[12] *Mementote quæ* Dominus docens dixit;
"Nolite judicare, ne judicemini; dimittite, Matt. 7. 1.
"& dimittetur vobis:" miſeremini, [13] *& Do-* Luc.6. 36,
minus miſerebitur veſtri. "Qua [14] *enim* menſura 37.
"menſi fueritis, remetietur eâdem vobis." Et
[15] *quod dictum eſt*: "Beati pauperes [16] *Spiritu*; Matt. 5. 3,
10.

Jos rarius occurrit, pro eo igitur quidam conjiciunt μομφὼ ἀντὶ μομφῆς, querimoniam pro querimonia) nec imprecationem pro imprecatione. 12 Memores autem eorum quæ. 13 Ut miſerecordiam conſequamini. 14 *Red.* 15 *Red.* 16 *Red.*

&

"κόμενοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασι-
"λεία τοῦ Θεοῦ.

ἴσ. ἐξ ἐμαυτοῦ. MS. προσεπηλακίσατε

Ταῦτα ἀδελφοὶ οὐκ ἐμαυτῷ ἐπιτρέψας γράφω ὑμῖν περὶ τῆς δικαιοσύνης· ἀλλ' ἐπεὶ ὑμεῖς προεπεκαλέσασθέ με. Οὔτε γὰρ ἐγὼ, οὔτε ἄλλος ὅμοιος ἐμοὶ δύναται κατακολουθῆσαι τῇ σοφίᾳ τοῦ μακαρίου καὶ ἐνδόξου Παύλου, ὃς γενόμενος ἐν ὑμῖν κατὰ πρόσωπον τῶν τότε ἀνθρώπων, ἐδίδαξεν ἀκριβῶς καὶ βεβαίως τὸν περὶ ἀληθείας λόγον. ὃς καὶ ἀπὼν ὑμῖν ἔγραψεν ἐπιστολὰς, εἰς ἃς ἐὰν ἐγκύπτητε, δυνηθήσεσθε οἰκοδομεῖσθαι εἰς τὴν δοθεῖσαν ὑμῖν πίστιν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν, ἐπακολουθούσης τῆς ἐλπίδος, προαγούσης τῆς ἀγάπης, τῆς εἰς Θεὸν, καὶ Χριστὸν, καὶ εἰς τὸν πλησίον. ἐὰν γάρ τις τούτων ἐντὸς ᾖ, πεπλήρωκεν ἐντολὴν δικαιοσύνης· Ο γὰρ ἔχων ἀγάπην, μακρὰν ἐστὶ πάσης ἁμαρτίας.

ἴσ. ὑμῶν.

Ἀρχὴ δὲ πάντων χαλεπῶν φιλαργυρία. Εἰδότες οὖν "ὅτι οὐδὲν εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ' οὐδὲ "ἐξενεγκεῖν τι ἔχομεν", ὁπλισώμεθα τοῖς ὅπλοις τῆς δικαιοσύνης, καὶ διδάξωμεν ἑαυτοὺς πρῶτον, πορεύεσθαι ἐν τῇ ἐντολῇ τοῦ Κυρίου· ἔπειτα καὶ τὰς γυναῖκας ὑμῶν ἐν τῇ δοθείσῃ αὐταῖς πίστει, καὶ ἀγάπῃ, καὶ ἁγνείᾳ, στεργούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ, καὶ ἀγαπώσας πάντας ἐξ ἴσου ἐν πάσῃ ἐγκρατείᾳ, καὶ τὰ τέκνα παιδεύειν τὴν παιδείαν τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ· Τὰς χήρας σωφρονούσας περὶ τοῦ Κυρίου πίστιν, ἐντυγχανούσας ἀδιαλείπτως περὶ πάντων, μακρὰν οὔσας πάσης διαβολῆς

1 Dei. 2 Quod mihi arrogem. 3 Cum esset apud vos in conspectu hominum qui tum vivebant. 4 *Quidam hic intelligunt & utramque ad Thess. Cotel. ostendit ex Euseb. l. 6. Eccl. Hist. cap. 11.*

"& qui perſecutionem patiuntur propter ju-
"ſtitiam: quoniam ipſorum eſt regnum [1] *cæ-*
"*lorum.*

Hæc autem, fratres mei, non [2] *à meipſo im-* *Forte,* im-
perans, ſcribo vobis de juſtitia: ſed quoniam petrans.
vos provocaſtis. Propter quod neque ego, neque ſimilis alius mei, poterit ſequi ſapientiam beati & glorioſi Pauli: qui [3] *fuit apud vos, & viſus eſt ſecundum faciem illis, qui tum erant, hominibus*: qui docuit certiſſime atque firmiſſime verbum veritatis: qui & abſens ſcripſit vobis [4] Epiſtolas; ad quas [5] deflectamini, [6] *ut poſſitis* ædificari in fide quæ data eſt vobis, quæ eſt mater omnium noſtrûm, ſubſequente ſpe, præcedente dilectione, quæ eſt in Deo, & in Chriſto, & in proximo. [7] Si enim quis *horum intrinſecus repletus fuerit mandatis juſtitiæ, & habuerit* dilectionem; longe eſt ab omni peccato.

"Principium autem omnium malorum eſt 1 Tim. 6.
avaritia." [8] *Scitote* ergo, quia "nihil intulimus 10.
"in hunc mundum, neque auferre poſſumus". 1 Tim. 6. 7.
Armemur armis juſtitiæ; & doceamus noſmet ipſos primùm, ambulare in mandatis Domini: & poſt hoc etiam mulieres veſtras, in fide quæ data eſt eis, & dilectione, & caſtitate; amantes ſuos viros in omni veritate [9] *& caritate*; diligentes omnes æqualiter in omni continentia; & filios erudire, [10] in diſciplina *& timore* Dei. Viduæ verò pudicæ circa fidem Dei, interpellent inceſſanter pro omnibus; elongantes ſe ab [11] *omnibus diabolicis detractio-*

ἐπιστολὰς *ſumi pro* ἐπιστολὴν· *quo modo & Latini ſingularem epiſtolam* Literas *appellant.* 5 *Deeſt* ſi. 6 Poteritis. 7 Intra hæc fuerit, mandatum juſtitiæ implevit. Nam qui habet. 8 Scientes, *& mox comma ante* Armemur. 9 *Red.* 10 Timoris. 11 Omni calumnia, detractione; *legit noſter* ἀλαζονείας *ſine puncto.*

nibus,

βολῆς, καταλαλιᾶς, ψευδομαρτυρίας, φιλαργυρίας καὶ παντὸς κακοῦ, γινωσκόσας ὅτι εἰσὶ θυσιαστήρια Θεοῦ,
al. μωμοσκοπεῖται. καὶ ὅτι πάντα ἡμῶν σκοπεῖται, καὶ λέληθεν αὐτὸν οὐδέν, οὔτε λογισμῶν, οὔτε ἐννοιῶν, οὔτ' ἔστι τι κρυπτὸν τῆς καρδίας.

Εἰδότες οὖν, "ὅτι Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται", ὀφείλομεν ἀξίως τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ καὶ δόξης πολιτεύειν. Ὁμοίως διάκονοι ἄμεμπτοι κατενώπιον αὐτοῦ τῆς δικαιο-
al. καὶ Χριστοῦ. σύνης, ὡς Θεοῦ καὶ Χριστοῦ διάκονοι, καὶ οὐκ ἀνθρώπων· μὴ διάβολοι, μὴ δίγλωσσοι, ἀφιλάργυροι, ἐγκρατεῖς περὶ πάντα, εὔσπλαγχνοι, ἐπιμελεῖς, πορευόμενοι κατὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Κυρίου, ὃς ἐγένετο διάκονος πάντων· ᾧ ἐὰν εὐαρεστήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἀπολημψόμεθα καὶ τὸ μέλλον, καθὼς ὑπέσχετο ἡμῖν ἐγεῖραι ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν· καὶ ὅτι ἐὰν πολιτευσώμεθα ἀξίως αὐτοῦ, καὶ συμβασιλεύσομεν αὐτῷ, εἴγε πιστεύομεν. Ὁμοίως καὶ νεώτεροι ἄμεμπτοι ἐν πᾶσι, περὶ παντὸς προνοοῦντες ἁγνείας, καὶ χαλιναγωγοῦντες ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς κακοῦ. Καλὸν γὰρ τὸ ἀνακόπτεσθαι ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν ἐν τῷ κόσμῳ· ὅτι πᾶσα ἐπιθυμία "κατὰ τοῦ "πνεύματος στρατεύεται". Καὶ "οὔτε πόρνοι, οὔτε μα-"λακοὶ, οὔτε ἀρσενοκοῖται βασιλείαν Θεοῦ κληρονομή-"σουσιν", οὔτε οἱ ποιοῦντες τὰ ἄτοπα. Διὸ δέον ἀπέχεσθαι ἀπὸ πάντων τούτων, ὑποτασσομένους τοῖς πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις, ὡς Θεῷ καὶ Χριστῷ· τὰς παρθένους ἐν ἀμώμῳ καὶ ἁγνῇ συνειδήσει περιπατεῖν.

1 *Red.* 2 Altare. 3 Et quod. 4 *Red.* 5 Ratiociniorum neque cogitationum, neque quidquam occultorum. 6 Bilingues. 7 Verum continentes in omnibus. 8 *Red.* 9 Seduli. 10 Secundum veritatem. 11 Futurum. *noster videtur legisse* τὰ μέλλοντα.

Καὶ

nibus, & falſo teſtimonio, & ab omni malo: cognoſcentes [1] *ſeipſas*, quia ſunt *ſacrarium* Dei; [2] *quoniam* omnia [3] *Deus* proſpicit, & nihil eum latet; neque [4] *cogitatio*, *neque conſcientia*, *neque aliquod abditum* cordis.

Scientes ergo quia "Deus non deridetur;" Gal. 6. 7. debemus digne in mandatis ejus, & gloria ambulare. Similiter Diaconi inculpabiles ſint in conſpectu juſtitiæ ejus, ſicut Dei & Chriſti miniſtri, & non hominum; non criminatores, neque [5] *detractores*, neque avari; [6] *ſed omnia tolerantes*, [7] *in omnibus* miſericordes, [8] *diligentes in omnibus*, ambulantes [9] *in veritate* Domini, qui factus eſt miniſter omnium: cui ſi complaceamus in hoc ſæculo, percipiemus [10] *ea quæ futura ſunt*; ſecundum quod repromiſit reſuſcitare nos à mortuis, & ſi digne eo converſati fuerimus, & ſi crediderimus, conregnabimus cum eo. Juvenes ſimiliter inculpabiles ſint in omnibus; [11] *omnem ignorantiam prævidentes*, refrænantes ſe ab omni malo. Bonum eſt enim [12] *abſcindi* ab omnibus concupiſcentiis mundi. Quoniam omnis concupiſcentia "adverſus ſpiritum militat:" quia 1 Pet. 2. 11. "neque fornicarii, neque molles, neque maſ- 1 Cor. 6. 9, "culorum concubitores, regnum Dei poſſi- 10. "debunt," neque illicita facientes. Propter quod abſtineri oportet ab omnibus his: [13] *Subjecti eſtote* Presbyteris & Diaconis ſicut Deo & Chriſto: Virgines, immaculatâ & caſtâ conſcientia [14] *ambulate*.

al. huic ſi placemus.

12 Ante omnia caſtitati conſulentes. *Noſter hic videtur male legiſſe* ἀγνείας *pro* ἁγνείας. 13 Declinare. *Noſter videtur legiſſe* ἐκκλίνατε. 14 Subjectos eſſe *item mox* Virgines ambulare. *Nihilque hic in Græco deſideratum aut mutandum conqueretur, qui ultra duas lineas non poteſt reſpicere.*

Καὶ οἱ πρεσβύτεροι δὲ εὔσπλαγχνοι, εἰς πάντας ἐλεήμονες, ἐπιστρέφοντες τὰ ἀποπεπλανημένα, ἐπισκεπτόμενοι πάντας ἀσθενεῖς, μὴ ἀμελοῦντες χήρας, ἢ ὀρφανοῦ, ἢ πένητος· ἀλλὰ "προνοοῦντες ἀεὶ τοῦ καλοῦ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων," ἀπεχόμενοι πάσης ὀργῆς, προσωποληψίας, κρίσεως ἀδίκου· μακρὰν ὄντες πάσης φιλαργυρίας· μὴ ταχέως πιστεύοντες κατά τινος. μὴ ἀπότομοι ἐν κρίσει. εἰδότες ὅτι πάντες ὀφειλέται ἐσμὲν ἁμαρτίας. εἰ οὖν δεόμεθα τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡμῖν ἀφῇ, ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς ἀφιέναι. Απέναντι γὰρ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἐσμεν ὀφθαλμοῦ, καὶ "πάντας "δεῖ παραστῆναι τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἕκαστον ὑπὲρ "ἑαυτοῦ λόγον δοῦναι. οὕτως οὖν δουλεύσωμεν αὐτῷ μετὰ φόβου, καὶ πάσης εὐλαβείας· καθὼς αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ οἱ εὐαγγελισάμενοι ἡμᾶς Απόστολοι, καὶ οἱ Προφῆται οἱ προκηρύξαντες τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ζηλωταὶ περὶ τὸ καλὸν, ἀπεχόμενοι σκανδάλων, καὶ τῶν ψευδαδέλφων, καὶ τῶν ἐν ὑποκρίσει φερόντων τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· οἵτινες ἀποπλανῶσι κενοὺς ἀνθρώπους.

"Πᾶς γὰρ, ὃς ἂν μὴ ὁμολογῇ Ιησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ "ἐληλυθῆναι, ἀντίχριστός ἐστι· καὶ ὃς ἂν μὴ ὁμολογῇ τὸ μαρτύριον τοῦ σταυροῦ, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστί. Καὶ ὃς ἂν μεθοδεύῃ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου πρὸς τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας, καὶ λέγῃ μήτε ἀνάστασιν, μήτε κρίσιν εἶναι, οὗτος πρωτότοκός ἐστι τοῦ Σατανᾶ. Διὸ ἀπολιπόντες τὴν

1 *Deest* Et. 2 Ad commiserationem proni. 3 Omnes. 4 Aberrantia reducentes. *Fortasse hic Græce* τὰ ἀποπεπλανημένα pro τοὺς ἀποπεπλανημένους, *nisi, quod hic duriusculum videtur,* πρόβατα *subintelligatur. Jun.* 5 Et viduam, & pupillum, & paupe-

ματαιό-

[1] Presbyteri [2] *ſimplices* ſint, in [3] *omnibus* miſericordes, [4] *omnes ab errore convertentes*, omnes infirmos viſitantes, [5] *viduas & pupillos & pauperes* non negligentes; ſed ſemper "providentes [6] *bona* coram Deo & homini- Rom. 12. "bus." [7] *Abſtinete vos* ab omni iracundia, [8] à 17. judicio injuſto: longe ab omni avaritia [9] *eſtote*: non cito [10] *conſentiatis* adverſus aliquem, [11] *ne prævaricemini* in judicio; ſcientes, quia [12] debitores ſumus peccati. Si ergo deprecamur Mat. 6. 12, Dominum, ut nobis dimittat; debemus etiam nos dimittere. Ante conſpectum enim oculorum Domini [13] ſumus; & "omnes o- Rom. 14. "portet aſtare ante tribunal Chriſti," & "u- 10. "numquemque pro ſe rationem reddere." 2 Cor. 5. 10. Sic ergo ſerviamus ei cum timore, & omni reverentia; ſecundum quod [14] *evangelizaverunt nobis Apoſtoli Domini, & Prophetæ annunciaverunt adventum Domini noſtri Jeſu Chriſti*: zelantes bona; abſtinentes à ſcandalis, & falſis fratribus, & qui in hypocriſim portant nomen Domini, qui aberrare faciunt inanes homines.

"Omnis" enim "qui non confitetur Jeſum 1 Joh. 4. 3. "Chriſtum in carne veniſſe; hic Antichri- "ſtus eſt:" & qui non confitetur martyrium crucis; ex diabolo eſt: & qui [15] *deviaverit* eloquia Domini ad propria deſideria, & dixerit neque reſurrectionem, neque judicium eſſe; hic primogenitus eſt Satanæ. Propter quod

rem. 6 bonum. 7 Abſtinentes. 8 *Deeſt* acceptione perſonarum. 9 Recedentes. 10 Credentes. 11 Non ſeveri nimium. 12 *Deeſt* omnes. 13 *Deeſt* ac Dei. 14 Ipſe præcepit; & qui nobis Evangelium annunciarunt, Apoſtoli; quique Domini noſtri adventum præſignificarunt, Prophetæ. 15 Traduxerit.

ματαιότητα τῶν πολλῶν, καὶ τὰς ψευδοδιδασκαλίας, ὅτι ΚΝ ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν παραδοθέντα λόγον ὑπομένωμεν, νήφοντες πρὸς τὰς εὐχὰς, καὶ προσκαρτεροῦντες νηστείαις, δεήσεσιν αἰτούμενοι ΘΝ παντεπόπτην Θεὸν, "μὴ εἰσενεγκεῖν ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν," καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος· "τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ "σὰρξ ἀσθενής.

Ἀδιαλείπτως οὖν προσκαρτερῶμεν τῇ ἐλπίδι ἡμῶν, καὶ τῷ ἀῤῥαβῶνι τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν, ὅς ἐστι Χριστὸς Ἰησοῦς, "ὃς ἀνήνεγκεν ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας τῷ ἰδίῳ "σώματι ἐπὶ τὸ ξύλον· "ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ "εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ"· ἀλλὰ δι' ἡμᾶς, ἵνα ζήσωμεν ἐν αὐτῷ, πάντα ὑπέμεινε. Μιμηταὶ οὖν γενώμεθα τῆς ὑπομονῆς αὐτοῦ· καὶ ἐὰν πάσχωμεν δι' τὸ ὄνομα αὐτοῦ, δοξάζομεν αὐτόν· τοῦτον γὰρ ἡμῖν τὸν ὑπογραμμὸν ἔθηκε δι' ἑαυτοῦ· καὶ ἡμεῖς τοῦτο ἐπιστεύσαμεν.

ἴσ. δοξάζωμεν.

Παρακαλῶ οὖν πάντας ὑμᾶς πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἀσκεῖν πᾶσαν ὑπομονήν, ἣν εἴδετε κατ' ὀφθαλμοὺς· οὐ μόνον ἐν τοῖς μακαρίοις Ἰγνατίῳ, καὶ Ζωσίμῳ καὶ Ῥούφῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις τοῖς ἐξ ὑμῶν, καὶ ἐν αὐτῷ Παύλῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις· πεπεισμένους, ὅτι οὗτοι πάντες οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον· ἀλλ' ἐν πίστει καὶ δικαιοσύνῃ· καὶ ὅτι εἰς τὸν ὀφειλόμενον αὐτοῖς τόπον εἰσὶ παρὰ τῷ Κυρίῳ, ᾧ καὶ συνέπαθον. Οὐ γὰρ τὸν νῦν ἠγάπησαν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανόντα, καὶ δι' ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀναστάντα.

al. διὰ καὶ.

al. πεπεισμένος.

1 Vigilantes in orationibus, & perſeverantes in jejuniis. 2 Deum. 3 Perſeveremus in ſpe noſtra, & pignore noſtræ.

Ἐγράφατε

relinquentes vanitatem multorum, & falſas doctrinas, ad illud quod traditum eſt nobis à principio verbum revertamur. "[1] *Sobrii ſimus in orationibus,*" *jejunia tolerantes*; & ſupplicationibus petentes omnium perſpectorem [2] *Dominum*, "ne nos inducat in tentationem;" ſecundum quod dixit Dominus; "Spiritus quidem promptus eſt, caro autem infirma.

1 Pet. 4.7.

Mat. 6.13.

Mat. 26. 41.

Indeficienter ergo [3] *toleremus propter ſpem noſtram & pignus* juſtitiæ, quod eſt Jeſus Chriſtus; "qui ſuſtulit peccata noſtra in corpore ſuo ſuper lignum; qui peccatum non fecit, nec inventus eſt dolus in ore ejus;" ſed propter nos omnia ſuſtinuit, ut vivamus in ipſo. Imitatores ergo efficiamur tolerantiæ ejus: & ſi paſſi fuerimus pro nomine ejus, glorificemus eum. Hoc enim nobis indicium poſuit de ſeipſo: & nos hoc credidimus.

1 Pet. 2.24.

1 Pet. 2.22.

Rogo igitur vos omnes [4] *inſiſtere verbo juſtitiæ & patientiæ, quam & oculata fide* vidiſtis: non ſolum in beatiſſimis illis Ignatio & Zoſimo & Rufo; ſed & in aliis qui ex vobis ſunt, & in ipſo Paulo, & cæteris Apoſtolis: confidentes quia hi omnes non in vacuum cucurrerunt; ſed in fide & juſtitia; & [5] *ad debitum ſibi locum à Domino, cui & compaſſi ſunt, abierunt*: quia non hoc ſæculum dilexerunt; ſed eum qui [6] *pro ipſis* & pro nobis mortuus eſt, & [7] à Deo reſuſcitatus.

Producuntur iſta ab Euſebio, lib. III. *hiſt. Eccleſiaſt. cap.* 36.

al. cum Dom.

4 Ut obedjatis verbo juſtitiæ, & omnem patientiam exerceatis; quam oculis. 5 Quod in debito ſibi loco ſint apud Dominum, cum quo & paſſi ſunt. 6 *Red.* 7 *Deeſt* ac propter nos.

In

Deſiderantur Græca quæ ſequentibus reſpondeant, præter pauca quæ ſervavit Euſebius.

In his ergo ſtate, & Domini exemplar ſequimini; firmi in fide & immutabiles, fraternitatis amatores, diligentes invicem, in veritate ſociati, manſuetudinem alterutri præſtantes, nullum deſpicientes. Cum poteſtis benefacere, nolite differre: quia "eleemoſyna de morte liberat". Omnes vobis invicem ſubjecti eſtote; "converſationem "veſtram irreprehenſibilem habentes in gen-"tibus": ut ex bonis operibus veſtris & vos laudem accipiatis, & Dominus in vobis non blaſphemetur. Væ autem illi, per quem nomen Domini blaſphematur. Sobrietatem ergo docete omnes: in qua & vos converſamini.

al. præſentantes.

Tob. 12. 9.

1 Pet. 2. 12.

al. conſiderantes.

Nimis contriſtatus ſum pro *Valente*, qui Presbyter factus eſt aliquando apud vos: quod ſic ignoret is locum, qui datus eſt ei. Moneo itaque vos ut abſtineatis ab avaritia, & ſitis caſti, & veraces. Abſtinete vos ab omni malo. Qui autem in his non poteſt ſe gubernare, quomodo alii pronunciat hoc? Si quis non abſtinuerit ſe ab avaritia, ab idololatria coinquinabitur; & tanquam inter gentes judicabitur. Qui autem ignorant judicium Domini? "An neſcimus, quia ſancti mundum "judicabunt"? ſicut *Paulus* docet. Ego autem nihil tale ſenſi in vobis, vel audivi, in quibus laboravit beatus *Paulus*; qui eſtis in

al. Quis ignorat.

1 Cor. 6. 2.

1 *Per nos Cotelerius hic Smyrnenſes; Uſſerius Polycarpum in-*

prin-

principio Epiſtolæ ejus. De vobis etenim gloriatur in omnibus Eccleſiis, quæ Deum ſolæ tunc cognoverant: [1] nos autem nondum noveramus. Valde ergo, fratres, contriſtor pro illo & pro conjuge ejus: quibus det Dominus pœnitentiam veram. Sobrii ergo eſtote & vos in hoc; & non ſicut inimicos tales exiſtimetis, ſed ſicut paſſibilia membra & errantia eos revocate; ut omnium veſtrum corpus ſalvetis. Hoc enim agentes, vos ipſos ædificatis. Philip. 1. al. veſtram.

Confido enim vos bene exercitatos eſſe in ſacris literis, & nihil vos latet; mihi autem non eſt conceſſum modo: ut his ſcripturis dictum eſt. "Iraſcimini, & nolite peccare". Pſal. 4. 5. Et, "Sol non occidat ſuper iracundiam ve- Eph. 4. 26. "ſtram". Beatus qui meminerit: quod ego credo eſſe in vobis. Deus autem & Pater Domini noſtri Jeſu Chriſti, & ipſe ſempiternus Pontifex, Dei filius, Jeſus Chriſtus ædificet vos in fide & veritate, & in omni manſuetudine; & ſine iracundia, & in patientia & longanimitate & tolerantia & caſtitate: & det vobis ſortem & partem inter ſanctos ſuos; & nobis vobiſcum & omnibus qui ſunt ſub cœlo, qui credituri ſunt in Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, & in ipſius Patrem, qui reſuſcitavit eum à mortuis. Pro omnibus ſanctis orate. Orate etiam pro Regibus & Poteſtatibus & Principibus, atque pro perſequentibus & odientibus vos, & pro inimicis crucis: ut fructus veſter manifeſtus ſit in omnibus; ut ſitis in illo perfecti. al. credi-derit.

telligit. Idemque hinc oſtendit eum admodum longævum fuiſſe, quippe non ante annum Domini CLXIX. *Martyrio coronatum.*

Scripſiſtis

Hæc servavit Euſ. *in loco citato. al.* ἡμῶν. *al.* ἅπερ.

Εγράψατέ μοι καὶ ὑμεῖς καὶ Ιγνάτιος, ἵνα ἐάν τις ἀπέρχηται εἰς Συρίαν, καὶ τὰ παρ' * ὑμῶν ἀποκομίσῃ γράμματα· * ὅπερ ποιήσω, ἐὰν λάβω καιρὸν εὔθετον, εἴτε ἐγὼ, εἴτε ὃν πέμψω πρεσβεύσοντα καὶ περὶ ὑμῶν. Τὰς ἐπιστολὰς Ιγνατίου τὰς πεμφθείσας ἡμῖν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἄλλας ὅσας εἴχομεν παρ' ἡμῖν, ἐπέμψαμεν ὑμῖν, καθὼς ἐνετείλασθε· αἵτινες ὑποτεταγμέναι εἰσὶ τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ· ἐξ ὧν μεγάλα ὠφεληθῆναι δυνήσεσθε. Περιέχουσι γὰρ πίστιν, καὶ ὑπομονὴν, καὶ πᾶσαν οἰκοδομὴν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν ἀνήκουσαν.

Scripſiſtis mihi & vos & Ignatius, ut ſi quis [1] *vadit ad Syriam, deferat literas meas, quas fecero ad vos; ſi habuerimus tempus opportunum*, ſive ego, ſeu legatus quem miſero pro vobis. Epiſtolas ſane Ignatii, quæ tranſmiſſæ ſunt vobis ab eo, & alias quantaſcunque apud nos habuimus, tranſmiſimus vobis, ſecundum quod mandaſtis: quæ ſunt ſubjectæ huic Epiſtolæ: ex quibus magnus vobis [2] *erit* profectus. Continent enim fidem, patientiam, & omnem ædificationem ad Dominum noſtrum pertinentem. *al.* nobis.

[3] Et de ipſo Ignatio, & de* his qui cum eo ſunt, quod certius agnoveritis, ſignificate. *al.* ipſis.

Hæc vobis ſcripſi per Creſcentem, quem in præſenti commendavi vobis, & nunc commendo. Converſatus eſt enim nobiſcum inculpabiliter: credo quia & vobiſcum ſimiliter. Sororem autem ejus habebitis commendatam, cum venerit ad vos. Incolumes eſtote in Domino Jeſu Chriſto in gratia cum omnibus veſtris. Amen.

1 In Syriam proficiſceretur, veſtras eo literas deferret, quod perficiam, ubi tempus opportunum nactus fuero. 2 Poterit eſſe. 3 *Hæc verba abſunt in Ed. Halloix. eorum tamen meminit Photius in Bib. ſuâ.*

E Codice Mediceo in gratiam Ill^mi. Domini ac Clariſſimi, Doctiſſimique Viri Henrici Newton Sereniſſimæ ac Potentiſſimæ Annæ M. Britanniæ Reginæ ad Regiam Celſitudinem Sereniſſimi Coſmi III. M. Etruriæ Ducis Ablegati : exacte fideliterque deſcripſit Antonius Maria Salvinus in Florentino Lyceo Publicus Græcarum literarum Profeſſor A. S. CIↃ. IↃCC. VII. Menſe Januario ab Incarnatione. Florentiæ.

Α. τοῦ ἁγίου ἰγνατίου ἐπιστῶ Σμυρνλίοισ.

Ιγνάτιος ὁ καὶ θεοφόρος ἐκκλησία θυ προς καὶ τοῦ ἠγαπημένου ιυ χυ ἠλεημένη ἐν παντὶ χαρίσματι. πεπληρωμένη ἐν πίστει καὶ ἀγάπη ἀνυστερήτω. ὄυση παντὸς χαρίσματος εὐπρεπεστάτη καὶ ἁγιοφόρω τῆ ὄυση ἐν σμύρνη τῆς ἀσίας. ἐν ἀμώμω πνι καὶ λόγω θυ πλεῖστα χαίρειν.

Voss. ἐλεημένη.

Voss. θεοπρεπεστάτη.

Δοξάζων ιν χν τὴν θν τὴν οὕτως ἡμᾶς σοφίσαντα. ἐνόησα γὰρ ὑμᾶς κατηρτισμένους ἐν ἀκινήτω πίστει ὥσπερ καθηλωμένους ἐν τῷ στρω τοῦ κυ ιυ χυ σαρκὶ τὲ καὶ πνι. καὶ ἡδρασμένους ἐν ἀγάπη ἐν τῷ αἵματι χυ. πεπληροφορημένους εἰς τὸν κν ἡμῶν ἀληθῶς ὄντα ἐκ γένους δαδ κατὰ σάρκα. υν θυ κατὰ θέλημα καὶ δύναμιν *θυ. γεγενημένον ἀληθῶς ἐκ παρθένου. βεβαπτισμένον ὑπὸ ἰωάννου, ἵνα πληρωθῆ πᾶσα δικαιοσύνη ὑπ' αὐτοῦ. ἀληθῶς ἐπὶ ποντίου πιλάτου καὶ ἡρώδου τετράρχου καθηλωμένον ὑπὲρ ἡμῶν ἐν σαρκί. ἀφ' οὗ καρποῦ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ θεομακαρίτου αὐτοῦ πάθους. ἵνα ἄρη σύσσημον εἰς τοὺς αἰῶνας διὰ τῆς ἀναστάσεως εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς αὐτοῦ. ἔν τε ἐν ἰουδαίοις. ἔν τε ἐν ἔθνεσιν. ἐν ἑνὶ σώματι τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Voss. δοξάζω. & ὑμᾶς.

I. σαρκί τε.

Voss. ἑδρασμένους.

In Theod. θεότητα. & Deest θεοῦ.

Voss. θεομακαρίου. Salv. ἴσ. θεομακαρίστου.

Voss. bis εἴτε ἐν.

Ταῦτα γὰρ πάντα ἔπαθεν δι' ἡμᾶς. ἵνα σωθῶμεν. καὶ ἀληθῶς ἔπαθεν. ὡς καὶ ἀληθῶς ἀνέστησεν ἑαυτόν.

1 *Non* Deiser. *quippe Sancti omnes sunt* Deiseri, *quod in iis Deus habitat. nomen vero hoc Ignatio peculiare, ad quod Ipse alludit* p. 24. l. 7. *Inepte quidam hinc fabulantur de infante quem Christus bra-*

ὀυχ

I. *Ignatii Epiſtola ad Smyrnæos.*

Ignatius, qui & [1] Theophorus, Eccleſiæ Dei Patris & dilecti Jeſu Chriſti, [2] *habenti propitiationem* in omni chariſmate, impletæ in fide & charitate, [3] *indeficiente exiſtenti omni chariſmate*, [4] *Deo*-decentiſſimæ & ſanctiferæ, exiſtenti in Smyrnâ Aſiæ; in incoinquinato ſpiritu & verbo Dei, plurimum gaudere.

Glorifico Jeſum Chriſtum Deum, qui vos ſapientes fecit. Intellexi enim vos perfectos in immobili fide (quemadmodum clavifixos in cruce Domini noſtri Jeſu Chriſti, & carne & ſpiritu) & firmatos in charitate, in ſanguine Chriſti: certificatos in Dominum noſtrum [5] *Jeſum Chriſtum*, vere exiſtentem de genere David ſecundum carnem, filium Dei ſecundum voluntatem & potentiam Dei [6] genitum vere ex Virgine, baptizatum à Johanne, "ut impleatur omnis juſtitia ab ipſo," vere ſub Pontio Pilato & Herode Tetrarchâ clavifixum pro nobis in carne, à cujus fructu nos à divine beatiſſimâ ipſius paſſione; ut * levet ſignum in ſecula, per reſurrectionem, in ſanctos & fideles ipſius, & in Judæis & in Gentibus, in uno corpore Eccleſiæ ipſius.

Theod. *dial.* 1.

Marc. 2. 15.

Vide Iſ. 5. 26. & 49. 22.

Hæc enim omnia paſſus eſt pro nobis, ut ſalvemur. Et vere paſſus eſt, ut & vere reſuſcitavit ſeipſum. Non, quemadmodum

chiis ſuis ſuſtulit, ideoque retracto accentu legunt Θεόφορον. 2 Miſericordiam conſecutæ. 3 Nullum non donum conſecutæ, *male interpungitur in Græco.* 4 *Red.* 5 *Red.* 6 *Male hic in Græco poſt* Θεῦ *punctum, quod etiam neglexit Voſſius.*

infi-

Ἴσ. πῷ. οὐχ ὥσπερ ἄπιστοί τινες λέγουσιν τὸ δοκεῖν αὐτὸν πε-
Ἴσ. πῷ. πονθέναι αὐτοὶ τὸ δοκεῖν ὄντες. καὶ καθὼς φρονοῦσιν καὶ
συμβήσεται αὐτοῖς οὖσιν ἀσωμάτοις καὶ δαιμονικοῖς.

Ἐγὼ γὰρ καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐν σαρκὶ αὐτὸν
οἶδα καὶ πιστεύω ὄντα. καὶ ὅτε πρὸς τοὺς περὶ Πέ-
τρον ἦλθεν ἔφη αὐτοῖς. λάβετε ψηλαφήσατέ με καὶ
ἴδετε. ὅτι οὐκ εἰμὶ δαιμόνιον ἀσώματον. καὶ εὐθὺς αὐτοῦ
Voss. κρα- ἥψαντο· καὶ πιστεύσαν κραθέντες τῇ σαρκὶ αὐτοῦ καὶ
τηθέντες.
l. ἡνρε--. τῷ πνι. διὰ τοῦτο καὶ θανάτου κατεφρόνησαν. ἠυρέ-
θησαν δὲ ὑπὲρ θάνατον. μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν συνέ-
φαγεν αὐτοῖς καὶ συνέπιεν ὡς σαρκικός. καίπερ πνικῶς
Voss. ἑνω- ἡνωμένος τῷ πρι.
μένῳ.

Ταῦτα δὲ παραγγέλλω ὑμῖν ἀγαπητοί. εἰδὼς. ὅτι καὶ
ὑμεῖς οὕτως ἔχετε. προφυλάσσω δὲ ὑμᾶς ἀπὸ τῶν
θηρίων τῶν ἀνθρωπομόρφων. οὓς οὐ μόνον δεῖ ὑμᾶς μὴ
l. ἀλλ' εἰ. παραδέχεσθαι. ἀλλ εἰ δυνατόν ἐστιν μηδὲ συναντᾶν.
μόνον δὲ προσεύχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. ἐάν πῶς μετα-
νοήσωσιν. ὅπερ δύσκολον. τούτου δὲ ἔχει ἐξουσίαν Ι σ
Theod. πῷ. Χ σ τὸ ἀληθινὸν ἡμῶν ζῆν. εἰ γὰρ * τὸ δοκεῖν ταῦτα
Voss. ἐμ- ἐπράχθη ὑπὸ τοῦ κυ ἡμῶν. τί δὲ καὶ ἑαυτὸν ἔκδο-
αυτόν. τον δέδωκα τῷ θανάτῳ. πρὸς πῦρ. πρὸς μάχαι-
l. πρὸς. ραν. πρὸς θηρία. ἀλλ' ἐγγὺς μαχαίρας. ἐγγυς θυ.
μεταξὺ θηρίων. μεταξὺ θυ. μόνον ἐν τῷ ὀνόματι
Ιυ Χυ εἰς τὸ συμπαθεῖν αὐτῷ. πάντα ὑπομένω αὐ-
τοῦ με ἐνδυναμοῦντος. τοῦ τελείου ανου γενομένου.

1 Novi. *Noster male legit* εἶδον, *neque enim Ignatius hic agit de visus sensu, ut ait Grotius, in* Matt. 18. 27. *Sed de fide aliorum*

Οντινες

infideles quidam dicunt, * ſecundum videri ipſum paſſum eſſe, ipſi ſecundum videri exiſtentes: & quemadmodum ſapiunt, & accidet ipſis exiſtentibus incorporeis & dæmoniacis.

Hoc dixit Menander Ignatii ævo Antiochiæ.

Ego enim & poſt reſurrectionem in carne ipſum [1] *vidi*, & credo exiſtentem. Et quando ad eos qui circa Petrum venit, ait ipſis: Apprehendite, palpate me, & videte, quoniam non ſum dæmonium incorporeum. Et confeſtim ipſum tetigerunt, & crediderunt, convicti, carni ipſius & ſpiritui. Propter hoc & mortem contempſerunt; inventi autem ſunt ſuper mortem. Poſt reſurrectionem autem comedit cum eis & bibit, ut carnalis; quamvis ſpiritualiter unitus Patri.

Theod. dial. 2.

Hæc autem monefacio vobis, dilecti, ſciens quoniam & vos ſic habetis. Præmunio autem vos à beſtiis anthropomorphis: quos non ſolum oportet vos non recipere, ſed, ſi poſſibile, neque eis obviare; ſolum autem orare pro ipſis, ſi quo modo pœniteant, quod difficile. Hujus autem habet poteſtatem Jeſus Chriſtus, verum noſtrum vivere. Si autem ſecundum videri hæc operata ſunt à Domino noſtro: [2] *ergo & ego ſecundum videri ligor.* Quid autem & meipſum traditum dedi morti, ad ignem, ad gladium, ad beſtias? Sed prope gladium, prope Deum: inter medium beſtiarum, inter medium Dei. Solum in nomine Jeſu Chriſti, ad compati ipſi, omnia ſuſtinebo: ipſo me fortificante, qui perfectus homo factus eſt.

Const. Ap. 2. 21.

Theod. dial. 1.

teſtimonio confirmata, eumque Chriſtum nunquam aſpexiſſe diſerte aſſerit Chryſoſtomus. Tom. 5. ed. Savil. p. 503. 2 Red. ſed apud Theod. legitur: κρίγω τῷ δοκεῖν δίδυμον.

Quem

Voss. ὅν τινες. Οντινες ἀγνοοῦντες ἀρνοῦνται. μᾶλλον δὲ ἠρνήθησαν ὑπ' αὐτοῦ. ὄντες συνήγοροι τοῦ θανάτου μᾶλ-
l. ὄς. λον ἢ τῆς ἀληθείας. οὓς οὐκ ἔπεισαν αἱ προφητεῖαι. οὐδὲ ὁ νόμος μωσέως. ἀλλ' οὐδὲ μέχρι νῦν τὸ εὐαγγέλιον. οὐδὲ τὰ ἡμέτερα τῶν κατ' ἄνδρα παθήματα. καὶ γὰρ περὶ ἡμῶν τὸ αὐτὸ φρονοῦσιν. τί γάρ με ὀφελεῖ τις εἰ ἐμὲ ἐπαινεῖ. τὸν δὲ κ̅ν̅ μου βλασφημεῖ μὴ ὁμολογῶν αὐτὸν σαρκοφόρον. ὁ δὲ τοῦτο
Theod. ὡς νεκροφόρον. μὴ λέγων. τελείως αὐτὸν ἀπήρνηται. ὧν νεκροφόρος.
Voss. ἔδοξε. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν ὄντα ἄπιστα. οὐκ ἔδοξέν μοι ἐγ-
Voss. μηδὲ. γράψαι. ἀλλὰ μὴ δὲ γένοιτό μοι αὐτῶν μνημονεύειν μέχρις οὗ μετανοήσωσιν εἰς τὸ πάθος. ὅ ἐστιν ἡμῶν ἀνάστασις.

l. μηδεὶς. & ἐπουν̅ια̅. Μηδεὶς πλανάσθω. καὶ τὰ ἐπουν̅ια̅ καὶ ἡ δόξα τῶν ἀγγέλων. καὶ οἱ ἄρχοντες ὁρατοί τε καὶ ἀόρατοι.
Voss. πιστεύσωσιν. ἐὰν μὴ πιστεύωμεν εἰς τὸ αἷμα χ̅υ̅. κακείνοις κρίσις ἐστίν. ὁ χωρῶν χωρείτω. τόπος μηδένα φυσιούτω. τὸ γὰρ ὅλον ἐστὶν πίστις. καὶ ἀγάπη. ὧν οὐδὲν προκέκριται. καταμάθετε δὲ τοὺς ἑτεροδοξοῦντας εἰς τὴν χάριν ι̅υ̅ χ̅υ̅ τὴν εἰς ἡμᾶς ἐλθοῦσαν. πῶς ἐναντίοι εἰσὶν τῇ
l. περὶ. γνώμῃ τοῦ θ̅υ̅. περὶ ἀγάπης οὐ μέλει αὐτοῖς. οὐ πέρι χήρας. οὐ περὶ ὀρφανοῦ. οὐ περὶ θλιβομένου. οὐ περὶ δεδεμένου καὶ λελυμένου. οὐ περὶ πεινῶντος ἢ διψῶντος.

Ευχαριστίας καὶ προσευχῆς ἀπέχονται. διὰ τὸ μὴ ὁμολογεῖν τὴν εὐχαριστίαν σάρκα εἶναι τοῦ σρ̅ο̅σ̅ ἡμῶν ι̅υ̅ χ̅υ̅. τὴν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν παθοῦσαν. ἣν τῇ

1 *Sumitur sensu Christiano, quo & græca vox pro* mortuo. *quippe*

χρη-

Quem quidam ignorantes, abnegant; magis autem abnegati ſunt ab ipſo: exiſtentes concionatores mortis, magis quam veritatis. Quos non perſuaſerunt Prophetiæ, neque lex Moyſi; ſed neque uſque nunc Evangelium, neque noſtræ eorum qui ſecundùm virum paſſiones. Etenim de nobis idem ſapiunt. Quid enim juvat me quis, ſi me laudat, Dominum autem meum blaſphemat; non confitens ipſum carniferum? Qui autem hoc non dicit, ipſum perfecte abnegavit; exiſtens [1] mortifer. Nomina autem ipſorum, exiſtentia infidelia, non viſum eſt mihi inſcribere: ſed neque fiat mihi ipſorum recordari, uſque quò pœniteant in * paſſionem, quæ eſt noſtra reſurrectio. Theod. ib. al. panem qui.

Nullus erret. Et ſupercœleſtia, & gloria Angelorum, & Principes viſibiles & inviſibiles, ſi non credant in ſanguinem Chriſti; & illis judicium eſt. Qui capit, capiat: [2] *Qualiter nullus infletur*. Totum enim eſt fides & charitas: quibus nihil præpoſitum eſt. Conſiderate autem aliter opinantes gratiam Jeſu Chriſti, eam quæ in vos venit; qualiter contrariæ ſunt ſententiæ Dei. De Charitate non eſt cura ipſis, non de vidua, non de orphano, non de tribulato, non de ligato vel ſoluto, non de eſuriente vel ſitiente.

Ab Euchariſtia & oratione recedunt; propter non confiteri Euchariſtiam carnem eſſe Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti pro peccatis noſtris paſſam, quam benignitate Pater reſuſci-

Impii, etiam dum vivunt, dicuntur eſſe mortui. 2 Locus neminem inflet. *Noſter forte pro τίνος legit τὸ πῶς.*

χρηςότητι ὁ πηρ ἤγειρεν. οἱ οὖν ἀντιλέγοντες. τῇ δωρεᾷ τοῦ θυ. συζητοῦντες ἀποθνήσκουσιν. συνέφερεν δὲ αὐτοῖς ἀγαπᾶν. ἵνα καὶ ἀναςῶσιν. πρέπον οὖν ἐςὶν ἀπέχεσθαι τῶν τοιούτων. καὶ μήτε κατ' ἰδίαν περὶ αὐτῶν λαλεῖν. μήτε κοινῇ. προσέχειν δὲ τοῖς προφήταις. ἐξαιρέτως δὲ τῷ εὐαγγελίῳ. ἐν ᾧ τὸ πάθος ἡμῖν δεδήλωται. καὶ ἡ ἀνάςασις τετελείωται. τοὺς δὲ μερισμοὺς φεύγετε ὡς ἀρχὴν κακῶν.

Voss. ἀποθνήσκουσι.

Πάντες τῷ ἐπισκόπῳ ἀκολουθεῖτε. ὡς ις χς τῷ πρι. καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ ὡς τοῖς ἀποςόλοις. τοὺς δὲ διακόνους ἐντρέπεσθε ὡς θυ ἐντολήν. μηδεὶς χωρὶς τοῦ ἐπισκόπού τι πραττέτω τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἐκείνη βεβαία εὐχαριςία ἡγείσθω ἡ ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον οὖσα. ἢ ᾧ ἂν αὐτὸς ἐπιτρέψῃ. ὅπου ἂν φανῇ ὁ ἐπίσκοπος. ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔςω. ὥσπερ ὅπου ἂν ᾖ χς ις. ἐκεῖ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία. οὐκ ἐξόν ἐςιν χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου οὔτε βαπτίζειν. οὔτε ἀγάπην ποιεῖν. ἀλλ' ὁ ἂν ἐκεῖνος δοκιμάσῃ. τοῦτο καὶ τῷ θῳ εὐάρεςον. ἵν' ἀσφαλὲς ᾖ καὶ βέβαιον. πᾶν ὁ πράττεται.

I. μηδεὶς.

Voss. πρασσέτω.

Voss. πράσσεται.

Ευλογόν ἐςιν λοιπὸν ἀνανῆψαι. καὶ ὡς ἔτι καιρὸν ἔχομεν εἰς θν μετανοεῖν. καλῶς ἔχει θν καὶ ἐπίσκοπον εἰδέναι. ὁ τιμῶν ἐπίσκοπον ὑπὸ θυ τετίμηται. ὁ λάθρα ἐπισκόπού τι πράσσων. τῷ διαβόλῳ λατρεύει. πάντα οὖν ὑμῖν ἐν χάριτι περισσευέτω. ἄξιοι γὰρ ἐςέ. κατὰ πάντα με ἀνεπάυσατε. καὶ ὑμᾶς ις χς.

1 *Græci vocant Eucharistiam* Dora *& in Latino dicitur* donum. *Glossa vetus. Deleatur punctum post* ἀντιλέγοντες. 2 *Forte* Agapen

ἀπόντα

tavit. Contradicentes ergo huic [1] dono Dei, perſcrutantes moriuntur. Conferens autem eſſet ipſis [2] diligere, ut reſurgant. Decens eſt recedere à talibus, & neque ſeorſum * de ipſis loqui, neque communiter: attendere autem Prophetis, præcipue vero Evangelio, in quo paſſio nobis oſtenſa eſt, & reſurrectio perfecta eſt. Partitiones autem fugite, ut principium malorum. *al. cum.*

Omnes Epiſcopum ſequimini, ut Jeſus Chriſtus Patrem; & Presbyterium, ut Apoſtolos: Diaconos autem revereamini, ut Dei mandatum. Nullus ſine Epiſcopo aliquid operetur eorum quæ conveniunt in Eccleſiam. Illa firma gratiarum actio reputetur, quæ ſub [3] *ipſo* eſt, vel [4] *quam utique* ipſe conceſſerit. Ubi utique apparet Epiſcopus, illic multitudo ſit: quemadmodum utique ubi eſt Chriſtus Jeſus, illic Catholica Eccleſia. Non licitum eſt ſine Epiſcopo neque baptizare, neque agapen facere: ſed quod utique ille probaverit, hoc eſt Deo beneplacitum; ut ſtabile ſit & firmum omne quod agitur. Damaſc. 2. Parall. 25. Conſt. Ap. 2. 28. Antioch. Serm. 124.

Rationabile eſt de cætero evigilare, & cum adhuc tempus habemus, in Deum pœnitere [5]. Honorans Epiſcopum, à Deo honoratus eſt: qui occultans ab Epiſcopo aliquid operatur, Diabolo præſtat obſequium. Omnia igitur vobis in gratia ſuperabundent: digni enim eſtis. Secundum enim omnia me quieſcere feciſtis: & vos Jeſus Chriſtus. Antioch. & Damaſc. *ibid.*

celebrare. 3 Epiſcopo. 4 Cui. 5 *Deeſt hic,* Bene habet Deum & Epiſcopum reſpicere.

l. ἀγα-- Salv. ἴσ. ἀμοίβοι. Voſſ. ἀμοιβῇ. Voſſ. ῥέον καὶ Αγα-- Salv. ἴσ. ὑμῶν. l. πνᾶ. l. πίσις. l. ὧν. l. ὤν. Salv. ἴσ. σωσειδότος. Voſſ. ἐ ἐπὶ. al. θεοπρεπεστάτῳ.

ἀπόντα με καὶ παρόντα ἠγαπήσατε. ἀμοίβει ὑμῖν Ιν δι' ὃν πάντα ὑπομένοντες, αὐτοῦ τύχεσθε.

Φίλωνα καὶ ῥέων ἀγαθόποδα οἱ ἐπακολούθησάν μοι εἰς λόγον Ιυ. καλῶς ἐποιήσατε ὑποδεξάμενοι ὡς διακόνους χυ Ιυ. οἱ καὶ εὐχαριστοῦσιν τῷ κω ὑπὲρ ἡμῶν. ὅτι αὐτοὺς ἀνεπαύσατε κατὰ πάντα τρόπον. οὐδὲν ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολεῖται. ἀντίψυχον ὑμῶν τὸ πνα μου. καὶ τὰ δεσμά μου. ἃ οὐχ ὑπερηφανήσατε οὐδὲ ἐπαισχύνθητε. οὐδὲ ὑμᾶς ἐπαισχυνθήσεται ἡ τελεία πίστις ις χς.

Η προσευχὴ ὑμῶν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν ἀντιοχείᾳ τῆς συρίας. ὅθεν δεδεμένος θεοπρεπεστάτοις δεσμοῖς πάντας ἀσπάζομαι. οὐκ ὢν ἄξιος ἐκεῖθεν εἶναι ἔσχατος αὐτῶν ὢν κατὰ θέλημα δὲ κατηξιώθην οὐκ ἐκ συνειδότος. ἀλλ' ἐκ χάριτος τοῦ Ιυ. ἣν εὔχομαι τελείαν μοι δοθῆναι. ἵνα ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν Ιυ ἐπιτύχω. ἵνα οὖν τέλειον ὑμῶν γένηται τὸ ἔργον. ἐπὶ γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ. πρέπει εἰς τιμὴν Ιυ χριστοῦ τὴν ἐκκλησίαν ὑμῶν θεοπρεσβύτην εἰς τὸ γενόμενον ἕως συρίας συγχαρῆναι αὐτοῖς. ὅτι εἰρηνεύουσιν. καὶ ἀπέλαβον τὸ ἴδιον μέγεθος. καὶ ἀπεκατεστάθη αὐτοῖς τὸ ἴδιον σωματεῖον. ἐφάνη μοι οὖν ἄξιον πρᾶγμα πέμψαί τινα τῶν ὑμετέρων μετ' ἐπιστολῆς ἵνα συνδοξάσῃ τὴν χάριν Ιν αὐτοῖς γενομένην εὐδίαν· καὶ ὅτι λιμένος ἤδη ἐτύγχανεν τῇ προσευχῇ ὑμῶν. Salv. ἴσ. ἐτύγχανον.

1 Reum Agathopodem. *Bene probat Voſſius unum eundemque hominem hic deſignari ex Epiſt. ad Philadel.* ἅμα ῥέων ἀγαθόποδι ἀνδρὶ διακόνῳ. 2 Vice animarum veſtrarum. *Loquitur hic tan-*

Τέλειοι

Abſentem me & præſentem dilexiſtis: retribuat vobis Deus; propter quem omnia ſuſtinentes, ipſum adipiſcemini.

Philonem & [1] *Reum & Agathopum*, qui ſecuti ſunt me in verbum Dei, bene feciſtis ſuſcipientes ut miniſtros Dei Chriſti: qui & gratias agunt Domino pro vobis; quoniam ipſos quieſcere feciſtis ſecundum omnem modum. Nihil vobis utique deperibit. [2] *Conformis animæ veſtræ* ſpiritus meus, & vincula mea quæ non deſpexiſtis neque erubuiſtis: neque vos erubeſcet perfecta fides Jeſus Chriſtus.

Oratio veſtra pervenit ad Eccleſiam quæ eſt in Antiochia Syriæ, unde ligatus Deo decentiſſimis vinculis omnes ſaluto, non exiſtens dignus inde eſſe, extremus ipſorum exiſtens: ſecundum voluntatem autem [3] *Dei* dignus factus ſum, non ex conſcientia, ſed ex gratia Dei; quam oro perfectam mihi dari, ut in oratione veſtra Deo potiar. Ut igitur perfectum veſtri fiat opus & in terra & in cœlo; decet, ad honorem Dei, ordinare Eccleſiam veſtram Deo venerabilem, [4] *in factum uſque Syriam, congaudere* ipſis, quoniam pacem habent, & acceperunt propriam magnitudinem, & reſtitutum eſt ipſis proprium corpuſculum. Viſum eſt mihi igitur Deo digna res, mittere aliquem veſtrorum cum epiſtola: ut conglorificent eam quæ ſecundum Deum ipſis factam tranquillitatem; & quoniam portu jam potita eſt, oratione

f. conglorificet.

quam martyr vitam ſuam eorum loco poſiturus, ideoque addit, καὶ τὰ δεσμά μου. Pearſ. 3 *Male deeſt in Græco* θεοῦ. 4 Qui eat ad Syriam ad congratulandum.

veſtra.

Τέλειοι ὄντες τέλεια ϗ φρονεῖτε. θέλουσιν γὰρ ὑμῖν εὐπράσσειν. θσ ἕτοιμοσ εἰσ τὸ παραχεῖν.

Ασπάζεται ὑμᾶσ ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐν Salv. ἴσ. γράφω. πεωάδι. ὅθεν ϗ γράφω ὑμῖν διὰ Βύρρου ὃν ἀπεστείλατε μετ' ἐμοῦ ἅμα ἐφεσίοισ τοῖσ ἀδελφοῖσ ὑμῶν. ὃς κατὰ πάντα με ἀνέπαυσεν. ϗ ὄφελον πάντεσ αὐτὸν ἐμμοιῶτο. ὄντα ἐξεμπλάριον θυ διακονίασ. ἀμείψεται αὐτὸν ἡ χάρισ κατὰ πάντα. ἀσπάζομαι τὸν ἀξιόθεον Salv. ἴσ. πρεσβυτέριον. ἐπίσκοπον ϗ θεοπρεπέσταθον πρεσβυτέριον. τοὺσ συνδούλουσ μου διακόνουσ. ϗ τοὺσ κατ' ἄνδρα ϗ κοινῇ πάντασ ἐν ὀνόματι ιυ χυ ϗ τῇ σαρκὶ αὐτοῦ ϗ τῷ αἵματι. πάθει τε ϗ ἀναστάσει σαρκικῇ τε ϗ πνικῇ. ἐν ὀνόματι ἐν ἑνότητι θυ καὶ ὑμῶν χάρισ ὑμῖν ἔλεοσ. εἰρήνη. ὑπομονὴ διὰ παντόσ.

Ασπάζομαι τοὺσ οἴκουσ τῶν ἀδελφῶν μου σὺν al. ἐ τοῖς. Sed male, quippe Virgines olim Viduis accenſebantur l. ὧν. γυναιξὶ ϗ τέκνοισ. ϗ τοὺσ παρθένουσ * τοὺσ λεγομένασ χήρασ. ἔρρωσθέ μοι ἐν δυνάμει πνοσ. ἀσπάζεται ὑμᾶσ φίλων σὺν ἐμοὶ *ὤν. ἀσπάζομαι τὸν οἶκον ταουΐασ. ἣν εὔχομαι ἑδρᾶσθαι πίστει ϗ ἀγάπῃ σαρκικῇ τε ϗ πνικῇ. ἀσπάζομαι ἄλκιμον τὸ ποθητόν μου ὄνομα ϗ δάφνον τὸν ἀσύγκριτον ϗ εὔτεκνον. ϗ πάντασ κατ' ὄνομα. ἔρρωσθε ἐν χαρίτι θυ.

1 Una cum. 2 *Red.* 3 *Deeſt* in nomine, *at cum præceſſe-*

veſtra. Perfecti exiſtentes, perfecta & ſapite. Volentibus enim vobis bene facere, Deus paratus eſt adtribuere. Damaſc. Parall. 1. 9.

Salutat vos charitas fratrum qui in Troade. Unde & ſcribo vobis, per Burrum, quem miſiſtis mecum [1] *ſimul* Epheſiis fratribus veſtris: qui ſecundum omnia me quieſcere fecit. Et utinam omnes ipſum imitentur; exiſtentem exemplarium Dei miniſterii. Remuneret ipſum gratia ſecundum omnia. Saluto deo dignum Epiſcopum, & Deo decens Presbyterium, [2] & conſervos meos Diaconos; & ſingillatim & communiter omnes, in nomine Jeſu Chriſti, & carne ipſius, & ſanguine, & paſſione, & reſurrectione, carnali & ſpirituali [3], in unitate Dei & veſtri. Gratia vobis, [4] & miſericordia, & pax, & ſuſtinentia ſemper.

Saluto domos fratrum meorum, cum uxoribus & filiis; & virgines * vocatas viduas. Valete mihi in virtute [5] *Patris*. Salutat vos Philon, mecum exiſtens. Saluto domum Thaviæ; quam oro firmari fide & charitate carnali & ſpirituali. Saluto Alken deſideratum mihi nomen, & Daphnum incomparabilem, & Eutecnum, & omnes ſecundum nomen. Valete in gratia Dei. *Salutat hic Smyrnenſis Eccleſiæ Diaconiſſas*

rit ἐν ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ, non eſt, cur hic relineatur ἐν ὀνόματι.
4 Hic ter Redundat &. 5 Spiritûs.

Β̄. ΣΜΥΡΝΑΙΌΙΣ ἀπὸ τρωάδος πρὸς πολύκαρπον ΙΓΝΆτιοσ.

Ιγνάτιοσ ὁ καὶ θεοφόροσ πολυκάρπω ἐπισκόπω ἐκ-
Salv. ἴσ. ἐπεσκοπημένω. κλήσιασ σμυρναίων. μᾶλλον ἐπισκοπημένω ὑπὸ θ̄υ
προσ καὶ κ̄υ ῑυ χ̄υ. πλεῖστα χαίρειν.

Αποδεχόμενόσ σου τὴν ἐν θ̄ω γνώμην ἡδρασμένην
ὡσ ἐπὶ πέτραν ἀκίνητον. ὑπερδοξάζω καταξιωθεὶσ
τοῦ προσώπού σου τοῦ ἀμώμου οὗ ὀναίμην ἐν θ̄ω.
Παρακαλῶ σε ἐν χάριτι ἣ ἐνδέδυσαι. προσθεῖναι τῶ
δρόμω σου. καὶ πάντασ παρακαλεῖν ἵνα σώζωνται. ἐκ-
δίκει σου τὸν τόπον ἐν πάσῃ ἐπιμελείᾳ σαρκικῇ τε
καὶ πνικ̄η. τῆσ ἑνώσεωσ φρόντιζε ἧσ οὐδὲν ἄμεινον. πάν-
τασ βάσταζε ὡσ καί σε ὁ κ̄ς. πάντων ἀνέχου ἐν ἀγά-
πῃ ὥσπερ καὶ ποιεῖσ. προσευχαῖσ σχόλαζε ἀδιαλείπτοισ.
l. ἀκοίμητον αἰτοῦ σύνεσιν πλείονα ἧσ ἔχεισ. γρηγόρει ἀκοιμήτον
al. ὁμοήθειαν. πν̄α κεκτημένοσ. τοῖσ κατ' ἄνδρα κατὰ *βοήθειαν θ̄υ
λάλει. πάντων τὰσ νόσουσ βάσταζε ὡς τέλειοσ ἀθλη-
Salv. ἴσ. πλείων. τήσ. ὅπου πλεῖον κόποσ πολὺ κέρδοσ.

Καλοὺσ μαθητὰσ ἐὰν φιλῆσ χάρισ σοι οὐκ ἐστίν.
μᾶλλον τοὺσ λοιμοτέρουσ ἐν πραότητι ὑπότασσε. οὐ
l. αὐτῇ. πᾶν τραῦμα τῇ αὐτῇ ἐμπλάστρῳ θεραπεύεται. τοὺσ
Voss. ἐμβροχαῖς. παροξυσμοὺσ ἐν βροχαῖσ παῦε. φρόνιμοσ γίνου ὡσ ὄφισ
ἐν ἅπασιν. καὶ ἀκέραιοσ ὡσ ἡ περιστερά. διὰ τοῦτο σαρ-
al. σοι. κικὸσ εἶ καὶ πνικ̄οσ. ἵνα τὰ φαινόμενά σου εἰσ πρό-
σωπον κολακεύησ. τὰ δὲ ἀόρατα αἴτει. ἵνα σοι φανε-

1 Smyrnæis à Troade ad Polycarpum Ignatius. Σμυρναίοις ἀπὸ Τροάδος *priori Epistolæ subjecit Vossius.* 2 *Red.* 3 Adjuto-

ρωθῇ

II. [1] *Epiſtola ad Polycarpum.*

Ignatius, qui & Theophorus, Polycarpo Epiſcopo Eccleſiæ Smyrnæorum, magis autem viſitato à Deo Patre & Jeſu Chriſto, plurimum gaudere.

Acceptans tuam in Deo ſententiam, firmatam ut ſupra petram immobilem; ſuperglorifico, dignificatus tua facie immaculata: qua fruar in Deo. Deprecor te in [2] *Dei* gratia, qua indutus es, apponere curſui tuo, & omnes deprecari ut ſalventur. Juſtifica locum tuum, in omni cura carnali & ſpirituali. Unionem cura, qua nihil melius. Omnes ſupporta; ut & te Dominus. Omnes ſuſtine in charitate; quemadmodum & facis. Orationibus vaca indeſinentibus: pete intellectum ampliorem eo quem habes. Vigila, non dormientem ſpiritum poſſidens: ſingulis ſecundum [3] *conſuetudinem* Dei loquere. Omnium ægritudines porta, ut perfectus athleta: ubi major labor, multum lucrum. Antioch. Hom. III. Damaſc. Parall. 2. 25.

Bonos diſcipulos ſi diligas, gratia tibi non eſt: magis [4] *deteriores* in manſuetudine ſubjice. Non omne vulnus eodem emplaſtro curatur. Exacerbationes [5] *impluviis* quieta. "Prudens ſias, ut ſerpens, in omnibus; & ſimplex, ut columba." Propter hoc carnalis es & ſpiritualis; ut manifeſta in tuam faciem [6] *blandiaris*: inviſibilia autem petas ut tibi Antioch. & Dam. *ibid.* Matt. 10. 16.

rium. 4 Peſtilentiores. 5 Superfuſionibus. 6 Demulceas, *vetus quædam verſio* corrigas, quaſi eſſet ἡγλάζῃς.

ρωθῆ ὅπως μηδενὸς λείπη καὶ παντὸς χαρίσματος περισσεύης. ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ σε ὡς κυβερνῆται ἀνέμους καὶ ὡς χειμαζόμενος λιμένα. εἰς τὸ θυ ἐπιτυχεῖν. νῆφε ὡς θυ ἀθλητής. τὸ θέμα ἀφθαρσία καὶ ζωὴ αἰώνιος. περὶ ἧς καί σου πέπεισαι. κατὰ πάντα σου ἀντίψυχον ἐγώ. καὶ τὰ δεσμά μου. ἃ ἠγάπησας.

I. ἐγώ.

Οἱ δοκοῦντες ἀξιόπιστοι εἶναι καὶ ἑτεροδιδασκαλοῦντες μή σε καταπλησσέτωσαν. στῆθι ἑδραῖος ὡς ἄκμων τυπτόμενος. μεγάλου ἐστὶν ἀθλητοῦ τὸ δέρεσθαι καὶ νικᾶν. μάλιστα δὲ ἕνεκεν θυ πάντα ὑπομένειν ἡμᾶς δεῖ. ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὑπομείνη. πλέον σπουδαῖος γίνου οὗ εἶ. τοὺς καιροὺς καταμάνθανε. τὸν ὑπὲρ καιρὸν προσδόκα. τὸν ἄχρονον. τὸν ἀόρατον. τὸν δι' ἡμᾶς ὁρατόν. τὸν ἀψηλάφητον. τὸν ἀπαθῆ. τὸν δι' ἡμᾶς παθητόν. τὸν κατὰ πάντα τρόπον δι' ἡμᾶς ὑπομείναντα.

Χήραι μὴ ἀμελείσθωσαν. μετὰ τὸν κν σὺ αὐτῶν φροντιστὴς ἔσο. μηδὲν ἄνευ γνώμης σου γινέσθω. μηδὲ σὺ ἄνευ θυ τι πράσσε. ὅπερ οὐδὲ πράσσεις εὐσταθής. πυκνότερον συναγωγαὶ γινέσθωσαν. ἐξ ὀνόματος πάντας ζήτει. δούλους καὶ δούλας μὴ ὑπερηφάνει. ἀλλὰ μηδὲ αὐτοὶ φυσιούσθωσαν. ἀλλ' εἰς δόξαν θυ πλέον δουλευέτωσαν. ἵνα κρείττονος ἐλευθερίας ἀπὸ θυ τύχωσιν. μὴ ἐράτωσαν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐλευθεροῦσθαι. ἵνα μὴ δούλοι εὑρεθῶσιν ἐπιθυμίας.

Salv. ἴσ. πράσσης.

I. δούλας.

Τὰς κακοτεχνίας φεῦγε. μᾶλλον δὲ περὶ τούτων ὁμιλίαν ποιοῦ. ταῖς ἀδελφαῖς μου προσλάλει ἀγαπᾶν τὸν κν. καὶ τοῖς συμβίοις ἀρκεῖν σαρκὶ καὶ πνι.

Voss. μὴ ποιοῦ.

1 Ad. *& post* portum *comma*. 2 *Post* es *punctum*. Secun-

ὁμοίως

manifeſtentur; ut nullo deficias, & omni chariſmate abundes. Tempus expetit te, ut gubernatores ventos, & ut qui in procella eſt, portum [1] *à* Deo potiendum. Vigila, ut Dei athleta: * thema incorruptio, vita æterna; de qua & tu confiſus es [2] *ſecundum omnia. Tui refrigerium* ego, & vincula mea quæ dilexiſti.

* Gr. ὃ τὸ θέλημα.

Qui videntur fide digni eſſe & altera docent, non te [3] *ſtupefaciant*: ſta firmus, ut incus percuſſa. Magni eſt athletæ, diſcerpi & vincere. Maxime autem propter Deum omnia ſuſtinere nos oportet: ut & ipſe nos ſuſtineat. Plus ſtudioſus fias, quam es: Tempora conſidera: eum qui ſupra tempus expecta, intemporalem, inviſibilem, propter nos viſibilem; impalpabilem, impaſſibilem, propter nos paſſibilem, ſecundum omnem modum propter nos ſuſtinentem.

Anton. Mel. 2.89. Antioch. Hom. 85.

Viduæ non negligantur; poſt Dominum tu ipſarum curator eſto. Nihil ſine ſententia tua fiat; neque tu ſine Deo quid operare: quod [4] *autem operaris, ſit bene* ſtabile. [5] *Sæpe* congregationes fiant: ex nomine omnes quære. Servos & ancillas ne deſpicias: ſed neque ipſi inflentur; ſed in gloriam Dei plus ſerviant, ut meliori libertate à Deo potiantur. Non deſiderent à communi liberi fieri; ne ſervi inveniantur concupiſcentiæ.

Sequentia Latina ad finem Epiſt. ex altero interprete ſupplevit Uſſerius.

Anton. Mel. 2.25.

Malas artes fuge: magis autem de his homeliam fac. Sorores meas alloquere, diligere Dominum, & viris ſufficere carne & ſpi-

Conſt. Ap. 8. 32.

dum omnia vice animæ tuæ. 3 Perterrefaciant. 4 Nec facis; cum ſis conſtans. 5 Crebrius.

ὁμοίως καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου παράγγελλε ἐν ὀνόματι ιυ χυ ἀγαπᾶν τὰς συμβίους ὡς ὁ κσ τὴν ἐκκλησίαν. εἴτις δύναται ἐν ἁγνείᾳ μένειν εἰς τιμὴν τοῦ κυ τῆς σαρκὸς. ἐν ἀκαυχησίᾳ μενέτω. ἐὰν καυχήσηται, ἀπώλετο. καὶ ἐὰν γνωσθῇ πλέον τοῦ ἐπισκόπου, ἔφθαρται. πρέπει δὲ τοῖς γαμοῦσι. καὶ ταῖς γαμουμέναις. μετὰ γνώμης τοῦ ἐπισκόπου τὴν ἕνωσιν ποιεῖσθαι. ἵνα ὁ γάμος ἦ κατὰ θν. καὶ μὴ κατ' ἐπιθυμίαν. πάντα εἰς τιμὴν θυ γινέσθω.

Voss. ὑμῖν. Τῷ ἐπισκόπῳ προσέχετε ἵνα καὶ ὁ θσ ἡμῖν. ἀντίψυχον ἐγὼ τῶν ὑποτασσομένων τῷ ἐπισκόπῳ. πρεσβυτέροις. διακόνοις. καὶ μετ' αὐτῶν μοι τὸ μέρος γένοιτο

Salv. ἴσ. συναθλεῖτε. χεῖν ἐν θω. συγκοπιᾶτε. ἀλλήλοις. συναθλῆτε. συντρέχετε. συμπάσχετε. συγκοιμᾶσθε. συνεγείρεσθε ὡς θυ οἰ-

Voss. καὶ. κονόμοι. *πάρεδροι καὶ ὑπηρέται. ἀρέσκετε ὦ στρατεύεσθε. ἀφ'

ἀ οὗ καὶ τὰ ὀψώνια κομίζεσθε. μήτις ὑμῶν δεσέρτωρ εὑρεθῇ.

ρ τὸ βάπτισμα ὑμῶν μενέτω ὡς ὅπλα. ἡ πίστις ὡς περικε-

Γ φαλαία. ἡ ἀγάπη ὡς δόρυ. ἡ ὑπομονὴ ὡς πανοπλία.

Coʹ

Voss. δεπόσιτα. τὰ διπόσητα ὑμῶν τὰ ἔργα ὑμῶν. ἵνα τὰ ἄκκεπτα ὑμῶν ἄξια κομίσησθε. μακροθυμήσατε οὖν μετ' ἀλλήλων ἐν πραότητι ὡς ὁ θσ ὑμῶν. ὀναίμην ὑμῶν διὰ παντός.

Voss. ἐπεὶ δ. Επειδὴ ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν ἀντιοχείᾳ τῆς συρίας εἰρηνεύει ὡς ἐδηλώθη μοι. διὰ τὴν προσευχὴν ὑμῶν καγὼ εὐθυμότερος ἐγενόμην ἐν ἀμεριμνίᾳ θυ. ἐάνπερ διὰ τοῦ παθεῖν θυ ἐπιτύχω εἰς τὸ εὑρεθῆναι με ἐν τῇ

Salv. ἴσ. μαθητήν. ἀναστάσει ὑμῶν παθητήν. πρέπει πολύκαρπε θεο-

1 *Red.* 2 Sint nuptiæ. 3 *Siquis de his & sequentibus dubitet, Epistolæ hujusce titulum respiciat.* 4 Devovear ego pro. 5 Fiat

μακα-

ritu. Similiter & fratribus meis annuncia, in nomine Jeſu Chriſti, diligere uxores, ut Dominus Eccleſiam. Si quis poteſt in caſtitate manere, in honorem carnis [1] *Domini*, in ingloriatione Domini maneat. Si glorietur, perditur: & ſi videri velit plus Epiſcopo, corruptus eſt. Decet autem ducentes & ductas, cum ſententia Epiſcopi unionem facere; ut [2] *ſit* ſecundum Dominum, & non ſecundum concupiſcentiam. Omnia in honorem Dei fiant. Epheſ. 5. 25. Anton. 1. 14. Antioch. Hom. 21.

[3] Epiſcopo attendite, ut & Deus vobis. [4] *Unanimis ego cum* ſubjectis Epiſcopo, Presbyteris, Diaconis: & cum ipſis mihi [5] *pars fiat capere* in Deo. Collaborate adinvicem, concertate, concurrite, compatimini, condormite, conſurgite, ut Dei diſpenſatores & aſſeſſores & miniſtri. Placete cui militatis; à quo & ſtipendia fertis. Nullus veſtrûm otioſus inveniatur. Baptiſma veſtrum maneat ut ſcutum, fides ut galea, charitas ut lancea, ſuſtinentia ut omnis armatura. Depoſita veſtra, opera [6]; ut accepta veſtra digna feratis. Longanimiter ferte igitur vos adinvicem in manſuetudine, ut Deus vos. Fruar vobis ſemper. Antioch. Serm. 24. Antioch. Hom. 104. & 92. Anton. Mel. 2. 89.

Quia Eccleſia quæ in Antiochia Syriæ pacem habet, ut oſtenſum eſt mihi, per orationem veſtram: & ego lætior factus ſum in [7] *ſollicitudine* Dei; ſiquidem, per pati, Deo potiar, in inveniri me in [8] *oratione* veſtri diſcipulum. Decet, Polycarpe Deo beatiſ-

partem habere. 6 *Deeſt* veſtra. 7 Securitate. 8 Reſurrectione.

ſime,

μακαριςότατε συμβούλιον ἀγαγεῖν θεοπρεπέςατον. καὶ χειροτονῆσαι τινὰ ὃν ἀγαπητὸν λίαν ἔχετε. καὶ ἄοκνον. ὃς δυνήσεται θεόδρομος καλεῖσθαι. τοῦτον καταξιῶ σε ἵνα πορευθεὶς εἰς συρίαν δοξάσῃ ὑμῶν τὴν ἄοκνον ἀγάπην εἰς δόξαν χυ. χριςιανὸς ἑαυτοῦ ἐξουσίαν οὐκ ἔχει. ἀλλὰ θω σχολάζει. τοῦτο τὸ ἔργον θυ ἐςὶν καὶ ὑμῶν. ὅταν αὐτῷ ἀπαρτίσητε. πιςεύω γὰρ τῇ χάριτι. ὅτι ἕτοιμοι ἐςὲ εἰς εὐποιίαν θω ἀνήκουσαν. εἰδὼς οὖν ὑμῶν τὸ σύντονον τῆς ἀληθείας. δι' ὀλίγων ὑμᾶς γραμμάτων παρεκάλεσα.

Voss. ὡς. l. καταξιῶσαι.

Voss. αὐτὸ. al. αὐτοὶ.

Επεὶ πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις οὐκ ἠδυνήθην γράψαι διὰ τὸ ἐξαίφνης πλεῖν με ἀπὸ τρωάδος εἰς νεάπολιν. ὡς τὸ θέλημα προςάσσει. γράψεις ταῖς ἔμπροσθεν ἐκκλησίαις. ὡς θυ γνώμην κεκτημένος εἰς τὸ καὶ αὐτοὺς τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. οἱ μὲν δυνάμενοι πεζοὺς πέμψαι. οἱ δὲ ἐπιςολὰς διὰ τῶν ὑπό σου πεμπομένων. ἵνα δοξασθῆτε αἰωνίῳ ἔργῳ ὡς ἄξιος ὤν. ἀσπάζομαι πάντας ἐξ ὀνόματος. καὶ τὴν τοῦ ἐπιτρόπου συνόλῳ οἴκῳ αὐτῆς. καὶ τῶν τέκνων. ἀσπάζομαι ἄτταλον τὸν ἀγαπητόν μου. ἀσπάζομαι τὸν μέλλοντα καταξιοῦσθαι τοῦ εἰς συρίαν πορεύεσθαι. ἔςαι ἡ χάρις μετ' αὐτοῦ διὰ παντός. καὶ τοῦ πέμποντος αὐτὸν πολυκάρπου. ἐρρῶσθαι ὑμᾶς διὰ παντὸς ἐν θω ἡμῶν ιυ χυ ἔυχομαι. ἐν ᾧ* διαμείνηται. ἐν ἑνότητι θυ καὶ ἐπισκοπῇ. ἀσπάζομαι ἄλκην τὸ ποθητόν μου ὄνομα. ἔρρωσθε ἐν κω.

l. δοξασθῇς.

Salv. ἴσ. σὺν ὅλῳ.

Salv. ἴσ. ιυ χω.

Salv. ἴσ. διαμείνητε.

πρὸς πολύκαρπον.

1 *Propter hoc caput & consequens scribit Eusebius ab Ignatio Ecclesiam Antiochenam Polycarpo fuisse commendatam, idque postea in*

ſime, [1] Concilium congregare Deo decentiſſimum, & ordinare aliquem quem dilectum valde habetis & impigrum, qui poterit Dei curſor vocari: & hunc dignificari, ut vadens in Syriam, glorificet veſtram impigram charitatem in gloriam Dei. Chriſtianus ſui ipſius poteſtatem non habet, ſed Deo vacat. Hoc opus Dei eſt & veſtri, quoniam ipſi perfecti eſtis. Credo enim gratiæ, quoniam parati eſtis ad beneficentiam Deo decentem. Sciens veſtrum [2] *compendium veritatis*, per paucas vos literas conſolatus ſum. Damaſc. Parall. 3. 115.

Quia igitur omnibus Eccleſiis non potui ſcribere, propter repente navigare me à Troade in Neapolim, ut voluntas præcipit: ſcribes aliis Eccleſiis, ut Dei ſententiam poſſidens, * idem & ipſos facere; hi quidem potentes pedites mittere, hi autem Epiſtolas per à te miſſos, ut glorificeris æterno opere [3]. Ut dignus exiſtens, ſaluto omnes ex nomine; & eam quæ Epitropi, cum domo tota ipſius & filiorum. Saluto Attalum dilectum meum. Saluto futurum dignificari ad eundum in Syriam: erit gratia cum ipſo ſemper, & mittente ipſum Polycarpo. Valere vos ſemper in Deo noſtro Jeſu Chriſto oro; in quo permaneatis in unitate Dei & viſitatione. Saluto Alken, deſideratum mihi nomen. Valete in Domino. [4] * al. in.

Catalogum ſuum retulit Hieronymus. Cot. 2 Vehemens erga veritatem ſtudium. *noſter videtur legiſſe σωτομον.* 3 *Male ponitur punctum poſt* opere *quod debuit eſſe poſt* exiſtens. 4 *Deeſt* ad Polycarpum.

Γ. πρὸς ἐφεσίους Ιγνάτιος.

Ιγνάτιος ὁ καὶ θεοφόρος τῇ εὐλογημένῃ ἐν μεγέθει
al. ε. θυ προσ * πληρώματι. τῇ προωρισμένῃ πρὸ αἰώνων
εἶναι διὰ παντὸς εἰς δόξαν παράμονον. ἄτρεπτον ἡνω-
μένην καὶ ἐκλελεγμένην ἐν πάθει ἀληθινῷ. ἐν θελήματι
τοῦ προσ καὶ ιυ χυ τοῦ θυ ἡμῶν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ
ἀξιομακαρίστῳ τῇ οὔσῃ ἐν ἐφέσῳ τῆς ἀσίας πλεῖστα ἐν
ιυ χω καὶ ἐν ἀμώμῳ χάριτι χαίρειν.

l. πολυαγάπητόν. Αποδεξάμενος ἐν θω τὸ πολυαγαπητόν σου ὄνομα
ὃ κέκτησθε φύσει δικαίᾳ κατὰ πίστιν καὶ ἀγάπην ἐν ιυ
χω τῷ σρι ἡμῶν. μιμηταὶ ὄντες θυ ἀναζωπυρήσαν-
Voss. ἀπηρ- τες ἐν αἵματι θυ τὸ συγγενικὸν ἔργον τελείως ἀπαρ-
τίσατε. ἀκούσαντες γὰρ δεδεμένον ἀπὸ συρίας ὑπὲρ
τοῦ κοινοῦ ὀνόματος καὶ ἐλπίδος ἐλπίζοντα τῇ προ-
σευχῇ ὑμῶν ἐπιτυχεῖν ἐν ῥώμῃ θηριομαχῆσαι. ἵνα διὰ
τοῦ μαρτυρίου ἐπιτυχεῖν. δυνηθῶ μαθητὴς εἶναι τοῦ
ὑπὲρ ἡμῶν ἀνενεγκόντος θω προσφορὰν καὶ θυσίαν. ἐπεὶ
Salv. ἴσ. πολυκληρίαν. οὖν τὴν πολυπληρίαν ὑμῶν ἐν ὀνόματι θυ ἀπείληφα ἐν
ὀνησίμῳ τῷ ἐν ἀγάπῃ ἀδιηγήτῳ. ὑμῶν δὲ ἐν σαρκὶ ἐπι-
Voss. πολυπληθίαν. σκόπῳ. ὃν εὔχομαι κατὰ ιν χν ὑμᾶς ἀγαπᾶν καὶ πάν-
τας ὑμᾶς αὐτῷ ἐν ὁμοιότητι εἶναι. εὐλογητὸς γὰρ ὁ χαρι-
σάμενος ὑμῖν ἀξίοις οὖσι τοιοῦτον ἐπίσκοπον κεκτῆσθαι.

Περὶ δὲ τοῦ συνδούλου μου βούρρου τοῦ κατὰ θν
διακόνου ὑμῶν ἐν πᾶσιν εὐλογημένου. εὔχομαι παρα-
μεῖναι αὐτὸν εἰς τιμὴν ὑμῶν καὶ τοῦ ἐπισκόπου. καὶ

1 *Red.* 2 Ignatius. 3 *Bene Red.* 4 *Quidam hic nugantur de Ephesiorum nomine quod ἔφεσις desiderium significat.* 5 *Red.* 6 *Red.*

κρόκος

III. [1] *Ignatii Epiſtola* ad Epheſios [2].

Ignatius, qui & Theophorus, benedictæ in magnitudine Dei Patris [3] & plenitudine, prædeſtinatæ ante ſecula eſſe ſemper in gloriam permanentem, invertibilem, unitam, & electam in paſſione vera, in voluntate Patris & Jeſu Chriſti Dei noſtri; Eccleſiæ digne beatæ exiſtenti in Epheſo Aſiæ, plurimum in Jeſu Chriſto & in immaculata gratia gaudere.

Acceptans in Deo multum [4] dilectum tuum nomen, quod poſſediſtis natura juſta, ſecundum fidem & charitatem in Chriſto Jeſu ſalvatore noſtro, [5] *glorificato Jeſum Chriſtum Deum*: quia imitatores exiſtentes Dei, [6] & reaccendentes in ſanguine [7] *Chriſti* Dei, cognatum opus integre perfeciſtis. Audientes enim ligatum à Syria pro communi nomine & ſpe, ſperantem oratione veſtra potiri, in Roma cum beſtiis pugnare, [8] *videre feſtinaſtis*. Plurimam enim multitudinem veſtram in nomine Dei ſuſcepi in Oneſimo, qui in charitate inenarrabilis eſt, veſter autem in carne Epiſcopus: quem oro ſecundum Jeſum Chriſtum vos diligere, & omnes vos ipſi in ſimilitudine eſſe. Benedictus enim qui tribuit vobis dignis exiſtentibus talem Epiſcopum poſſidere.

De conſervo autem meo Borro, ſecundum Deum diacono noſtro in omnibus benedicto: oro permanere ipſum in honorem veſtri & *l.* Burrho.

7 *Red.* 8 *Red. & deeſt* quo per martyrium adipiſci poſſim diſcipulus eſſe illius, qui ſeipſum pro nobis obtulit Deo oblationem & hoſtiam.

χρόνος δὲ ὁ θυ ἄξιος ϗ ὑμῶν ὃν ἐξεμπλάριον τῆς ἀφ' ὑμῶν ἀγάπης ἀπέλαβον. καθ' πάντα με ἀνέ-
Voſſ. ἀναψύξει. παυσεν. ὡς ϗ αὐτὸν ὁ πνρ ιυ χυ ἀναψύξαι ἅμα ἐνησίμῳ ϗ βούρρᾳ ϗ εὐπλῳ ϗ φρόνζοντι. δι' ὧν πάντας
Salv. ἴσ. ἀναίμην. ὑμᾶς καθ' ἀγάπην εἶδον. ὠναίμην ὑμῶν διὰ παντὸς, ἐάν περ ἄξιος ὦ. Πρέπον οὖν ἐστὶ καθ' πάντα τρόπον δοξάζειν ιν χν τὸν δοξάσαντα ὑμᾶς. ἵνα ἐν μιᾷ ὑποταγῇ ἦτε κατηρτισμένοι τῷ αὐτῷ νοὶ ϗ τῇ αὐτῇ γνώμη. ϗ τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες περὶ τοῦ αὐτοῦ.
Salv. ἴσ. ὑποπιασόμενοι. ἵνα ἐπιταισόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ ϗ τῷ πρεσβυτερίῳ. καθ' πάντα ἦτε ἡγιασμένοι.

Ου διατάσσομαι ὑμῖν ὡς ὢν πισ. εἰ γὰρ ϗ δέδεμαι ἐν τῷ ὀνόματι. οὔπω ἀπήρτισμαι ἐν ιυ χῳ νεῖ γὰρ ἀρχὴν ἔχω τοῦ μαθητεύεσθαι. ϗ προσλαλῶ ὑμῖν ὡς συνδιδασκαλίταις μου. ἐμὲ γὰρ ἔδει ὑφ' ὑμῶν ὑπαλειφθῆναι πίστει. νουθεσίᾳ. ὑπομονῇ. μακροθυμίᾳ. ἀλλ' ἐπεὶ ἡ ἀγάπη οὐκ ἐᾷ με σιωπᾶν περὶ ὑμῶν. διὰ τοῦτο προέλαβον παρακαλεῖν ὑμᾶς ὅπως συντρέχητε τῇ
Voſſ. ἡμῶν. γνώμῃ τοῦ θυ. ϗ γὰρ ιησ χσ τὸ ἀδιάκριτον ὑμῶν ζῆν τοῦ προσ ἡ γνώμη. ὡς ϗ οἱ ἐπίσκοποι οἱ κατὰ τὰ πέρατα ὁρισθέντες ἐν ιυ χυ γνώμῃ εἰσίν.

Οθεν πρέπει ὑμῖν συντρέχειν τῇ τοῦ ἐπισκόπου
l. ἀξιονόμαστον. γνώμῃ ὅπερ ποιεῖτε. τὸ γὰρ ἀξιόνομαστὸν ὑμῶν πρεσβυτέριον τοῦ θυ ἄξιον οὕτως συνήρμοσται τῷ ἐπισκόπῳ ὡς χορδαὶ κιθάρα. διὰ τοῦτο ἐν τῇ ὁμονοίᾳ ὑμῶν ϗ συμφώνῳ ἀγάπῃ ιησ χσ ᾄδεται. ϗ οἱ κατ' ἄνδρα δὲ χόρος γίνεσθε. ἵνα σύμφωνοι ὄντες ἐν

1 *Deeſt.* Sitis, eadem mente, eademque ſententia, idemque

ὁμονοίᾳ

Epiſcopi. Sed & Crocus Deo dignus & vobis, quem exemplarium ejus, quæ à vobis, charitatis ſuſcepi, ſecundum omnia me quieſcere fecit; ut & ipſum pater Jeſu Chriſti refrigeret: cum Oneſimo, & Borro, & Euplo, & Frontone; per quos vos omnes ſecundum charitatem vidi. Fruar vobis ſemper: ſiquidem dignus exiſtam. Decens igitur eſt ſecundum omnem modum glorificare Jeſum Chriſtum, qui glorificavit vos: ut in una ſubjectione perfecti [1], ſubjecti Epiſcopo & Presbyterio, ſecundum omnia ſitis ſanctificati. *l.* Burrho.

Non diſpono vobis, ut exiſtens aliquis. Si enim & ligor in nomine [2] *Chriſti*; nequaquam perfectus ſum in Jeſu Chriſto. Nunc autem principium habeo [3] *addiſcendi*; & alloquor vos, ut doctores mei. Me enim oportuit à vobis ſuſcipi, fide, admonitione, ſuſtinentia, longanimitate. Sed quia charitas non ſinit me ſilere [4] *pro* vobis; propter hoc præoccupavi rogare vos, ut concurratis ſententiæ Dei. Etenim Jeſus Chriſtus, incomparabile noſtrum vivere Patris ſententia, ut & [5] *ipſi* ſecundum terræ fines determinati Jeſu Chriſti [6] ſententia ſunt.

Unde decet vos concurrere Epiſcopi ſententiæ: quod & facitis. Digne nominabile enim veſtrum Presbyterium, Deo dignum, ſic concordatum eſt Epiſcopo, ut chordæ citharæ. Propter hoc in conſenſu veſtro & conſona charitate Jeſus Chriſtus canitur. Sed & ſinguli chorus facti eſtis: ut conſoni

dicatis de eodem omnes, ut. 2 *Deeſt in Græco.* 3 Diſcipuli exiſtendi. 4 De. 5 Epiſcopi. 6 *Deeſt* ex.

Salv. ἴσ. ἄδητε. ὁμονοία χρῶμα θυ λαβόντες ἐν ἑνότητι ἄδετε. ἐν φωνῇ μιᾷ διὰ ιυ χυ τῷ πρι. ἵνα ὑμῶν καὶ ἀκούσῃ. καὶ

Salv. ἴσ. ἐπιγνώσκῃ. ἐπιγνώσκων, δι' ὧν εὖ πράσσετε. μέλη ὄντας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. χρήσιμον οὖν ἐστὶν ὑμᾶς ἐν ἀμώμῳ ἑνότητι

Salv. ἴσ. μετέχητε. εἶναι, ἵνα καὶ θυ πάντοτε μετέχετε.

Εἰ γὰρ ἐγὼ ἐν μικρῷ χρόνῳ τοιαύτην συνήθειαν ἔσχον πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ὑμῶν. οὐκ ανινην οὖσαν. ἀλλὰ

Salv. ἴσ. ἀντὶ ᾧ ἐγκεκραμένης. πνικην. πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς μακαρίζω τοὺς ἐνκεκραμένους ὕυτως ὡς ἡ ἐκκλησία ιυ χω καὶ ὡσ ιυ χυ τῷ πρι. ἵνα πάντα ἐν ἑνότητι σύμφωνα ᾖ. μηδεὶς πλανάσθω. ἐὰν μή τις ᾖ ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου. ὑστερεῖται

Voss. ὑστερεῖται. τοῦ ἄρτου τοῦ θυ. εἰ γὰρ ἑνὸς καὶ δευτέρου προσευχὴ τοσαύτην ἰσχὺν ἔχει. πόσῳ μᾶλλον ἥτε τοῦ ἐπισκόπου καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας. ὁ οὖν μὴ ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ αὐτὸ. οὗτος ἤδη ὑπερηφανεῖ. καὶ ἑαυτὸν διέκρινεν. γέγραπται γὰρ. ὑπερηφάνοις ὁ θσ ἀντιτάσσεται. Σπουδάσωμεν

Salv. ἴσ. μὴ ἀντιτάσσεσθε & θω ὑποτασσόμενοι. οὖν μὴ ἀντιτάσσεσθε τῷ ἐπισκόπῳ ἵνα ὦμεν θυ ὑποτασσόμενοι.

Καὶ ὅσον βλέπει τις σιγῶντα ἐπίσκοπον. πλειόνως αὐτὸν φοβείσθω. πάντα γὰρ ὃν πέμπει ὁ οἰκοδεσπότης εἰς ἰδίαν οἰκονομίαν. οὕτως δεῖ ἡμᾶς αὐτὸν δέχεσθαι ὡς αὐτὸν τὸν πέμψαντα. τὸν οὖν ἐπίσκοπον

Salv. ἴσ. προσβλέπειν. δηλονότι ὡς αὐτὸν τὸν κν δεῖ προσβλέπειν. αὐτὸς μὲν οὖν ὀνήσιμος ὑπερεπαινεῖ ὑμῶν τὴν ἐν θω εὐταξίαν. ὅτι πάντες κατὰ ἀλήθειαν ζῆτε. καὶ ὅτι ἐν ὑμῖν οὐδεμία αἵρεσις κατοικεῖ. ἀλλ' οὐδὲ ἀκούετε τινὸς πλέον. εἰ

Salv. ἴσ. ἤπερ. περ ιυ χυ λαλοῦντος ἐν ἀληθείᾳ.

1 Ex iis quæ bene. *noster hic legit* δι' ὧν. & Voss. ἐπράσσετε

Εἰώθασι

exiſtentes in conſenſu, melos Dei accipientes in unitate, cantetis in voce una per Jeſum Chriſtum Patri; ut & vos audiat, & cognoſcat [1] *per quem bonum* operamini, membra exiſtentes filii ipſius. Utile igitur eſt vos in immaculata unitate eſſe; ut & Deo ſemper participetis.

Si enim ego in parvo tempore talem conſuetudinem tenui ad Epiſcopum veſtrum, non humanam exiſtentem ſed ſpiritualem: quanto magis vos beatifico, conjunctos ſic ut Eccleſia Jeſu Chriſto, & ut Jeſus Chriſtus Patri; ut omnia in unitate conſona ſint? Nullus erret. Si quis non ſit intra altare, privatur pane Dei. Si enim unius & alterius oratio tantam vim habet: quanto magis illa quæ Epiſcopi & omnis Eccleſiæ? Qui igitur non venit in idem hic jam ſuperbit & ſeipſum condemnavit. Scriptum eſt enim: "Superbis Deus reſiſtit." Feſtinemus igitur non reſiſtere Epiſcopo; ut ſimus Deo ſubjecti. Prov. 3. 34 Jacob. 4. 6. 1 Pet. 5. 5.

Et quantum videt quis tacentem Epiſcopum, plus ipſum timeat. Omnem enim quem mittit Dominus domus in propriam diſpenſationem, ſic oportet nos ipſum recipere, ut ipſum mittentem. Epiſcopum igitur manifeſtum quoniam ut ipſum Dominum oportet reſpicere. Ipſe igitur quidem Oneſimus ſuperlaudat [2] *veſtram divinam ordinationem*: quoniam omnes ſecundum veritatem vivitis, & quoniam in vobis neque una hæreſis habitat; ſed neque auditis aliquem amplius quam Jeſum Chriſtum loquentem in veritate. Anton. Mel. lib. 2. Serm. 3. Id. ibid.

pro τὸν πρέποντα. 2 Decentem veſtrum divinumque ordinem.

Con-

Εἰώθασι γάρ τινες δόλῳ πονηρῷ τὸ ὄνομα περιφέρειν. ἀλλά τινα ποιοῦσιν ἀνάξια θυ. οὓς δεῖ ὑμᾶς ὡς θηρία ἐκκλίνειν. εἰσὶν γὰρ κύνες λυσσῶντες λαθροδῆκται. οὓς δεῖ ὑμᾶς φυλάσσεσθαι ὄντας δυσθεραπεύτους. εἷς ἰατρός ἐστιν σαρκικός τε καὶ πνευματικός. γεννητὸς καὶ ἀγέννητος ἐν σαρκὶ γενόμενος. θς ἐν ἀθανάτῳ ζωῇ ἀληθινῇ καὶ ἐκ μαρίας καὶ ἐκ θυ. πρῶτον παθητὸς καὶ τότε ἀπαθής.

Μὴ οὖν τις ὑμᾶς ἐξαπατάτω. ὥσπερ οὐδὲ ἐξαπατᾶσθε ὅλοι ὄντες θυ. ὅταν γὰρ μηδεμία ἔρις ἐνέρισαν ἐν ὑμῖν. ἡ δυναμένη ὑμᾶς βασανίσαι. ἆρα κατὰ θν ζῆτε. περίψημα ὑμῶν. καὶ ἁγνίζομαι ὑμῶν. ἐφεσίων ἐκκλησίας τῆς διαβοήτου τοῖς αἰῶσιν. οἱ σαρκικοὶ τὰ πνευματικὰ πρᾶσσειν οὐ δυνανται. οὐδὲ οἱ πνευματικοὶ τὰ σαρκικά. ὥσπερ οὐδὲ ἡ πίστις τὰ τῆς ἀπιστίας. οὐδὲ ἡ ἀπιστία τὰ τῆς πίστεως. ἃ δὲ καὶ κατὰ σάρκα πράσσετε. ταῦτα πνευματικά ἐστιν. ἐν τῷ γὰρ χῳ πάντα πράσσετε.

ἴσ. ἁγνίζωμαι.

ἴσ. πράσσεται.

ἴσ. πράσσεται.

Εγνων δέ παροδεύσαντάς τινας ἐκεῖθεν ἔχοντας κακὴν διδαχήν. οὓς οὐκ εἰάσατε σπεῖραι εἰς ὑμᾶς βύσαντες τὰ ὦτα εἰς τὸ μὴ παραδέξασθαι τὰ σπειρόμενα ὑπ' αὐτῶν. ὡς ὄντες λίθοι ναοῦ πρὸς ἡτοιμασμένοι εἰς οἰκοδομὴν θυ πρός. ἀναφερόμενοι εἰς τὰ ὕψη διὰ τῆς μηχανῆς ιυ χυ ὅς ἐστιν σταυρός. σχοινίῳ χρώμενοι τῷ πνι τῷ ἁγίῳ. ἡ δὲ πίστις ὑμῶν ἀναγωγεὺς ὑμῶν. ἡ δὲ ἀγάπη ὁδὸς ἡ ἀναφέρουσα εἰς θν.

1 Exiſtens. *Ita hunc locum legit Theod.* ἐν ἀνθρώπῳ θεὸς, ἐν θανάτῳ ζωὴ ἀληθινή. *& mox* ὃς τότε ἀπαθὴς Ιησοῦς Χριστὸς ὁ κύριος ἐστὶ

Conſueverunt enim quidam dolo malo nomen circumferre, ſed quædam operantes indigna Deo: quos oportet vos ut beſtias declinare. Sunt enim canes rabidi, latenter mordentes: quos oportet vos obſervare, exiſtentes difficile curabiles. Unus medicus eſt, carnalis & ſpiritualis, genitus & ingenitus, in carne [1] *factus* Deus, in immortali vita vera, & ex Maria & ex Deo, primo paſſibilis & tunc impaſſibilis, [2] *Dominus Chriſtus noſter.*

Non igitur quis vos ſeducat; quemadmodum neque ſeducemini, toti exiſtentes Dei. Quum enim neque una lis complexa eſt in vobis, potens vos torquere; tunc ſecundum Deum vivitis. Peripſima veſtri & [3] *caſtificetur à* veſtra Epheſiorum Eccleſia, formoſa in ſeculis. Carnales ſpiritualia operari non poſſunt, neque ſpirituales carnalia: quemadmodum neque fides quæ infidelitatis, neque infidelitas quæ fidelitatis [4] *& fidei.* Quæ autem & ſecundum carnem operata ſunt, hæc ſpiritualia ſunt: in Jeſu enim Chriſto omnia operata ſunt.

3. l. peripſema. Damaſc. Parall. 3. 66. Antioch. Hom. 112

Cognovi autem tranſeuntes quoſdam inde, habentes malam doctrinam. Quos non [5] *dimiſiſtis* ſeminare in vos: obſtruentes aures, ad non recipere ſeminata ab ipſis; ut exiſtentes lapides templi Patris, parati in ædificatione Dei Patris, relati in excelſa per machinam Jeſu Chriſti, quæ eſt crux, funi utentes Spiritu ſancto. Fides autem veſtra dux veſter, charitas vero via referens in Deum.

Antioch. Hom. 1. confer 1 Pet. 2. 3. & Joh. 12. 32.

ἡμῶν. 2 *Red.* 3 Piaculum efficiar pro. *Idem hoc ſonat ac ſupra* ἀντίψυχον ὑμῶν τὸ πνεῦμά μου. *Corruptum hic Græcum putat Voſſius, & legit* περίψημα ὑμῶν τῆ ἁγνισμῷ, &c. 4 *Red.* 5 Permiſiſtis.

Eſtis

ἐςὲ οὖν καὶ σύνοδοι πάντες θεοφόροι καὶ ναοφόροι. χριςο-
Salv. ἴσ. κεκοσμημένοι. φόροι. ἁγιοφόροι. κατὰ πάντα κεκοσμιμένοι ἐντολαῖς
ιυ χυ. οἷς καὶ ἀγαλλιῶμαι ὅτι ἠξιώθην δι' ὧν γράφω
προσομιλῆσαι ὑμῖν καὶ συγχαρῆναι. ὅτι κατ' ἄλλον
βίον οὐδὲν ἀγαπᾶτε εἰ μὴ μόνον τὸν θν.

Καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων δὲ ἀνθρώπων ἀδιαλείπτως
Salv. ἴσ. προσεύχεσθε προσεύχεσθαι. ἐςὶν γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐλπὶς μετανοίας.
ἵνα θυ τύχωσιν. ἐπιτρέψατε οὖν αὐτοῖς κἂν ἐκ τῶν
ἔργων ὑμῖν μαθητευθῆναι. Πρὸς τὰς ὀργὰς αὐτῶν ὑμεῖς
Salv. ἴσ. μεγαλορρημοσύνας. πραεῖς. πρὸς τὰς μεγαλορημοσύνας αὐτῶν ὑμεῖς τα-
πεινόφρονες. πρὸς τὰς βλασφημίας αὐτῶν ὑμεῖς τὰς
προσευχάς. πρὸς τὴν πλάνην αὐτῶν ὑμεῖς ἑδραῖοι τῇ
πίςει. πρὸς τὸ ἄγριον αὐτῶν ὑμεῖς ἥμεροι. μὴ σπουδά-
l. ἀδελφοὶ. ζοντες ἀντιμιμήσασθαι αὐτούς. ἄδελφοι αὐτῶν εὑρεθῶμεν
τῇ ἐπιεικείᾳ. μιμηταὶ δὲ τοῦ κυ σπουδάζωμεν εἶναι. τίς
Salv. ἴσ. ἀδικηθῇ. ἀποςερηθῇ. ἀθετηθῇ. πλέον ἀδικηθεῖ. τίς ἀποςερηθεῖ. τίς ἀθετηθεῖ. ἵνα μὴ τοῦ
διαβόλου βοτάνή τις εὑρεθῇ ἐν ὑμῖν. ἀλλ' ἐν πᾶσι ἁγνείᾳ
Salv. ἴσ. μένητε. καὶ σωφροσύνῃ μένετε. ἐν ιυ χω σαρκικῶς καὶ πνικως.

Εσχατοι καιροὶ λοιπὸν αἰσχυνθῶμεν. φοβηθῶμεν. τὴν
μακροθυμίαν τοῦ θυ. ἵνα μὴ ὑμῖν εἰς κρῖμα γένηται. ἢ
γὰρ τὴν μέλλουσαν ὀργὴν φοβηθῶμεν. ἢ τὴν ἐνεςῶσαν
Salv. ἴσ. ἀγαπήσωμεν. χάριν ἀγαπήσομεν. ἓν τῶν δύο. μόνον ἐν χω ιυ εὑρεθῆναι
εἰς τὸ ἀληθινὸν ζῆν. χωρὶς τούτου μηδὲν ὑμῖν πρεπέτω ἐν
τῷ τὰ δεσμὰ περιφέρω. τοὺς πνικους μαργαρίτας. ἐν οἷς
γένοιτό μοι ἀναςῆναι τῇ προσευχῇ ὑμῶν. ἧς γένοιτό μοι ἀεὶ
μέτοχον εἶναι. ἵνα ἐνὶ κλήρῳ ἐφεσίων εὑρεθῷ τῶν χριςιανῶν. οἱ
καὶ τοὺς ἀποςόλους πάντοτε συνήνεσαν ἐν δυνάμει ιυ χυ.

1 *Deest* quod. 2 Permittite 3 Efferos mores. 4 Domini.

Οἶδα

Eſtis igitur conviatores, deiferi & templiferi & Chriſtiferi, ſanctiferi ſecundum omnia ornati in mandatis Jeſu Chriſti, quibus & exultans [1] dignificatus ſum per quæ ſcribo alloqui vobis, & congaudere, quoniam ſecundum aliam vitam nihil diligitis niſi ſolum Deum.

Sed & pro aliis hominibus indeſinenter Deum oratis. Eſt enim in ipſis ſpes pœnitentiæ, ut Deo potiantur. [2] *Monete* igitur ipſos, ſaltem ex operibus à vobis erudiri. Ad iras ipſorum vos manſueti, ad magniloquia eorum vos humilia ſapientes: ad blaſphemias ipſorum vos orationes, ad errorem ipſorum vos firmi fide, ad [3] *agreſte* ipſorum vos manſueti. Non feſtinantes imitari ipſos; fratres ipſorum inveniamur in manſuetudine: imitatores autem [4] *Dei* ſtudeamus eſſe. quis plus injuſtum patiatur, quis fraudetur, quis contemnatur. ut non Diaboli herba quis inveniatur in vobis: ſed in omni caſtitate & temperantia maneatis, in Jeſu Chriſto, carnaliter & ſpiritualiter. Antioch. Hom. 116.

Extrema tempora [5] *de cætero.* Verecundemur & timeamus longanimitatem Dei; ut non nobis in judicium fiat. Vel enim futuram iram timeamus, vel præſentem gratiam diligamus. Unum duorum ſolum in Chriſto Jeſu invenitur, in verum vivere. Sine ipſo nihil vos deceat: in quo vincula circumfero, ſpirituales margaritas; in quibus fiat mihi reſurgere, oratione veſtra. qua fiat mihi ſemper participem eſſe: ut in ſorte Epheſiorum inveniar Chriſtianorum; qui & Apoſtolis ſemper conſenſerunt, in virtute Jeſu Chriſti. *f.* inveniatur.

5 Jam ſunt. *at forte legatur* tempora. De cætero verecundemur.

Οἶδα πόσ ἐιμι ϗ τίσιν γράφω. ἐγὼ κατάκριτος.
Voss. ἐλεημένοι. ὑμεῖς ἠλεημένοι. ἐγὼ ὑπὸ κίνδυνον. ὑμεῖς ἐστηριγμένοι.
πάροδος ἐστὲ τῶν εἰς Θν ἀναιρουμένων. Παύλου συμ-
μύσαι τοῦ ἡγιασμένου. τοῦ μεμαρτυρημένου ἀξιομα-
Voss. ὅτ' ἂν. καρίστου. οὗ γένοιτό μοι ὑπὸ τὰ ἴχνη εὑρεθῆναι ὅταν
Θυ ἐπιτύχω. ὃς ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ μνημονεύει ὑμῶν ἐν
Χω Ιυ.

Σπουδάζετε οὖν πυκνότερον συνέρχεσθαι εἰς εὐχα-
Voss. ὅτ' ἂν. ριστίαν Θυ ϗ εἰς δόξαν. ὅταν γὰρ πυκνῶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ
γίνεσθε. καθαιροῦνται αἱ δυνάμεις τοῦ σατανᾶ. ϗ
λύεται ὁ ὄλεθρος αὐτοῦ. ἐν τῇ ὁμονοίᾳ ὑμῶν τῆς πί-
στεως. οὐδέν ἐστιν ἄμεινον εἰρήνης. ἐν ᾗ πᾶς πόλεμος
Salv. ἴσ. καθαιρεῖται καταργεῖτε. ἐπουρανίων ϗ ἐπιγείων.

Ων οὐδὲν λανθάνει ὑμᾶς. ἐὰν τελείως εἰς Ιν Χν
ἔχητε τὴν πίστιν ϗ τὴν ἀγάπην ἥτις ἐστὶν ἀρχὴ ζωῆς ϗ
τέλος. ἀρχὴ μέν πίστις. τέλος δὲ ἀγάπη. τὰ δὲ δύο
ἓν ἑνότητι γενόμενα. Θυ ἐστίν. τὰ δὲ ἄλλα πάντα εἰς
καλοκαγαθίαν ἀκόλουθά ἐστιν. Οὐδεὶς πίστιν ἐπαγγελ-
λόμενος ἁμαρτάνει. οὐδὲ ἀγάπην κεκτημένος μισεῖ.
φανερὸν τὸ δένδρον ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. οὕτως οἱ
ἐπαγγελλόμενοι χριστιανοὶ εἶναι. δι' ὧν πράσσουσιν ὀφθή-
σονται. οὐ γὰρ νῦν ἐπαγγελίας τὸ ἔργον. ἀλλ' ἐν δυνά-
μει πίστεως. ἐάν τις εὑρεθῇ ϗ εἰς τέλος.

Voss. deest μὴ. Ἄμεινον ἐστὶ σιωπᾶν ϗ *μὴ εἶναι. ἢ λαλοῦντα μὴ εἶναι.
καλὸν τὸ διδάσκειν. ἐὰν ὁ λέγων ποιῇ. εἷς οὖν διδάσκα-
λος ὃς εἶπεν ϗ ἐγένετο. ϗ ἃ σιγῶν δὲ πεποίηκεν. ἄξια
τοῦ πρς ἐστίν. ὁ λόγον Ιυ κεκτημένος. ἀληθῶς δύναται

ϗ

Novi quis ſum, & quibus ſcribo. Ego condemnatus, vos propitiationem habentes; ego ſub periculo, vos firmati. Tranſitus eſtis eorum qui in Deum interficiuntur: Pauli condiſcipuli (ſanctificati, martyrizati, digne beati) cujus fiat mihi ſub veſtigiis inveniri, quando Deo fruar; qui in [1] *omni* Epiſtola memoriam facit veſtri in Jeſu Chriſto.

[2] *Feſtinate* igitur crebrius convenire in gratiarum actionem Dei, & in gloriam. Quum enim crebro in id ipſum convenitis, deſtruuntur potentiæ Satanæ; & ſolvitur proditio ipſius in concordia veſtræ fidei. Nihil eſt melius pace; in qua omne bellum evacuatur cœleſtium & terreſtrium. *l.* perditio. Damaſc. 1. Parall. 18. Anton. Mel. 2. 67.

Quorum nullum latet vos: ſi perfecte in Jeſum Chriſtum habeatis fidem & charitatem; quæ ſunt principium vitæ & finis. Principium quidem fides; finis autem charitas. Hæc autem duo, in unitate facta [3] *Deus eſt*: alia autem omnia in bonitate ſequenda ſunt. Nullus fidem repromittens peccat, neque charitatem poſſidens odit. "Manifeſta eſt "arbor à fructu ipſius:" ſic repromittentes Chriſtiani eſſe per quæ operantur manifeſti erunt. Non enim nunc repromiſſionis opus, ſed in virtute fidei, ſi quis inveniatur in finem. Matt. 12. 33.

Melius eſt ſilere & [4] eſſe; quam loquentem non eſſe. Bonum docere; ſi dicens facit. Unus igitur Doctor, qui dixit & factum eſt: ſed & quæ * ſilens fecit digna Patre ſunt. Qui verbum Jeſu poſſidet, vere poteſt & ſi- Antioch. Hom. 22. vide p. 54. l. 3, 4, 5.

1 Tota. *intellige ejus ad ipſos Epiſtolam.* 2 Operam date. 3 Deus ſunt. 4 *Recte deeſt* non.

καὶ τῆσ ἡσυχίας αὐτοῦ ἀκούειν. ἵνα τέλειοσ ᾖ. ἵνα δι' ὧν
Salv. ἵσ. πεφάσθη. λαλεῖ πεφάσει. καὶ δι' ὧν σιγᾷ γινώσκηται. οὐδὲν λαν-
θάνει τὸν κν. ἀλλὰ καὶ τὰ κρυπτὰ ἡμῶν ἐγγύσ αὐτῶ
ἐστιν. πάντα οὖν ποιῶμεν. ὡσ αὐτοῦ ἐν ἡμῖν κατοικοῦν-
τοσ. ἵνα ὦμεν αὐτοῦ ναοί. καὶ αὐτὸσ ᾖ ἐν ἡμῖν θσ
ἡμῶν ὅπερ καὶ ἐστὶν καὶ φανήσεται πρὸ προσώπου ἡμῶν.
ἐξ ὧν δικαίωσ ἀγαπῶμεν αὐτόν.

1. ἀδελφοί. Μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί μου. οἱ οἰκοφθόροι βασι-
λείαν θυ οὐ κληρονομήσουσιν. εἰ οὖν οἱ κατὰ σάρκα
Salv. ἵσ. ἐὰν τῆς πίστιν. ταῦτα πράσσοντεσ ἀπέθανον. πόσω μᾶλλον ἐὰν πί-
στιν θυ ἐν κακῇ διδασκαλίᾳ φθείρῃ. ὑπὲρ ἧσ ιν χσ
ἐσταυρώθη. ὁ τοιοῦτοσ ῥυπαρὸσ γενόμενοσ εἰσ τὸ πῦρ
τὸ ἄσβεστον χωρήσει. ὁμοίωσ καὶ ὁ ἀκούων αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο μῦρον ἔλαβεν ἐπὶ τῆσ κεφαλῆσ αὐτοῦ
ὁ κσ. ἵνα πνέῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφθαρσίαν. μὴ ἀλεί-
φεσθε δυσωδίαν τῆσ διδασκαλίασ τοῦ ἄρχοντοσ τοῦ
αἰῶνοσ τούτου. μὴ αἰχμαλωτίσῃ ὑμᾶσ ἐκ τοῦ προ-
κειμένου ζῆν. διὰ τί δὲ οὐ πάντεσ φρόνιμοι γινόμεθα
λαβόντεσ θυ γνῶσιν. ὅ ἐστιν ιν χσ. τί μωρῶσ ἀπολ-
Voss. ἀ- λύμεθα ἀγνοοῦντεσ τὸ χάρισμα ὃ πέπομφεν ἀληθῶσ
γνοῦντεσ. ὁ κσ.

Περίψημα τὸ ἐμὸν πνα τοῦ σταυροῦ. ὅ ἐστιν σκάνδαλον
τοῖσ ἀπιστοῦσιν. ἡμῖν δὲ σρια καὶ ζωὴ αἰώνιοσ. ποῦ σοφόσ.
ποῦ συζητητήσ. ποῦ καύχησισ τῶν λεγομένων συνετῶν.
ὁ γὰρ θσ ἡμῶν ιν ὁ χσ ἐκυοφορήθη ὑπὸ μαρίασ
κατ' οἰκονομίαν θυ. ἐκ σπέρματοσ μὲν δαδ. πνοσ

1 *Aliæ versiones.* fœminarum corruptores, & masculorum

δὲ

lentium ipſius audire, ut perfectus ſit: ut per quæ loquitur operetur, & per quæ ſilet cognoſcatur. Nihil latet Dominum: ſed & abſcondita noſtra prope ipſum ſunt. Omnia igitur faciamus, ſic ipſo in nobis habitante: *f.* ſicut. ut ſimus ipſius templa, & ipſe in nobis Deus noſter: quomodo & eſt, & apparebit ante faciem noſtram; ex quibus juſte diligimus ipſum.

Non erretis, fratres mei. [1] Domus corruptores regnum Dei non hæreditabunt. Si igitur qui ſecundum carnem hæc operantur mortui ſunt: quanto magis, ſi quis fidem Dei in mala doctrina corrumpat, pro qua Jeſus Chriſtus crucifixus eſt? Talis, inquinatus factus, in ignem inextinguibilem ibit: ſimiliter & qui audit ipſum.

Propter hoc, unguentum in capite ſuo recepit Dominus; ut ſpiret Eccleſiæ incorruptionem. Non ungamini fœtore doctrinæ principis ſeculi hujus: non [2] captivet vos ex præſenti * unire. Propter quod autem non omnes prudentes ſumus; accipientes Dei cognitionem, qui eſt Jeſus Chriſtus? Quid fatue perdimur; ignorantes chariſma, quod vere miſit Dominus? Antioch. Hom. 1. *l.* vivere.

Peripſima meus ſpiritus Crucis; "quæ eſt "ſcandalum non credentibus, nobis autem ſa- "lus & vita æterna. Ubi ſapiens, ubi con- "quiſitor, ubi gloriatio dictorum ſapien- "tum?" Deus enim noſter Jeſus Chriſtus conceptus eſt ex Maria, ſecundum diſpenſationem Dei, ex ſemine quidem David, Spiritu *l.* Peripſema. 1 Cor. 1. 18, 23, 24. 1 Cor. 1. 20. Theod. Dial. 1.

concubitores. *at retinendum hic* domus *propter verba Paulo ante præcedentia.* 2 *Nova verſio.* captivos abducat à propoſita vita.

autem

δὲ ἁγίου. ὅσ ἐγεννήθη καὶ ἐβαπτίσθη. ἵνα τῷ πάθει τὸ ὕδωρ καθαρίσῃ.

Καὶ ἔλαθεν τὸν ἄρχοντα τοῦ αἰῶνος τούτου ἡ παρθενία μαρίασ καὶ ὁ τοκετὸσ αὐτῆσ. ὁμοίωσ καὶ ὁ θάνατοσ τοῦ κυ. τρία μυστήρια κραυγῆσ. ἅπινα ἐν ἡσυχίᾳ θυ ἐτελέχθη, πῶσ οὖν ἐφανερώθη τοῖσ αἰῶσιν. ἀστὴρ ἐν οὐρανῷ ἔλαμπεν ὑπὲρ πάντασ τοὺσ ἀστέρασ. καὶ τὸ φῶσ αὐτοῦ ἀνεκλάλητον ἦν. καὶ ξενισμὸν παρεῖχεν ἡ καινότησ αὐτοῦ. τοὶ δὲ λοιπὰ πάντα ἄστρα ἅμα ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. χορὸσ ἐγένετο τῷ ἀστέρι. αὐτὸσ δὲ ἦν ὑπερβάλλων τὸ φῶσ αὐτοῦ ὑπὲρ πάντα. ταραχή τε ἦν πόθεν ἡ καινότησ ἡ ἀνόμοιοσ αὐτοῖσ. ὅθεν ἐλύετο πᾶσα μαγεῖα. καὶ πᾶσ δεσμὸσ ἠφανίζετο κακίασ. ἄγνοια καθῃρῆτο. παλαιὰ βασιλεία διεφθείρετο. θυ ανινωσ φανερουμένου. εἰσ καινότητα ἀϊδίου ζωῆσ. ἀρχὴν δὲ ἐλάμβανεν τὸ παρὰ θῳ ἀπηρτισμένον. ἔνθεν τὰ πάντα συνεκινεῖτο διὰ τὸ μελετᾶσθαι θανάτου κατάλυσιν.

Salv. ἴσ. χορὸσ.

Salv. ἴσ. καθῃρεῖτο.

Εάν με καταξιώσῃ ισ χσ ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν. καὶ θέλημα ᾖ. ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλιδίῳ. ὁ μέλλω γράφειν ὑμῖν. προσδηλώσω ὑμῖν ἧσ ἠρξάμην οἰκονομίασ εἰσ τὸν καινὸν ανον ιν χν ἐν τῇ αὐτοῦ πίστει καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἀγάπῃ. ἐν πάθει αὐτοῦ καὶ ἀναστάσει. μάλιστα ἐὰν ὁ κσ μοι ἀποκαλύψῃ ὅτι οἱ κατ' ἄνδρα κοινῇ πάντεσ ἐν χάριτι ἐξ ὀνόματοσ συνέρχεσθε ἐν μιᾷ πίστει. καὶ ἐν ιυ χῳ τῷ κατὰ σάρκα ἐκ γένουσ δαδ τῷ υἱῷ ανου καὶ υἱῷ θυ. εἰσ τὸ ὑπακούειν ὑμᾶσ τῷ ἐπι-

Salv. ἴσ. οἰκονομίαν.

1 Theod. hic habet ἵνα τὸ θνητὸν ἡμῶν καθαριθῇ aut ex memoriæ lapſu, aut ſuſpicione minus commode πάθος dici de Baσκόπῳ.

autem ſancto. Qui natus eſt; & baptizatus eſt, ut [1] paſſione aquam purificaret.

Et latuit principem ſeculi hujus virginitas Mariæ, & partus ipſius; ſimiliter & mors Domini. Tria myſteria clamoris; quæ in ſilentio Dei operata ſunt. Qualiter igitur manifeſtatus eſt ſeculis? Aſtrum in cœlo reſplenduit ſuper omnia aſtra, & lumen ipſius ineffabile erat: & ſtuporem tribuit novitas ipſius. Reliqua vero omnia aſtra, ſimul cum Sole & Luna, chorus facta ſunt illi aſtro: ipſum autem erat ſuperferens lumen ipſius ſuper omnia. Turbatio autem erat, unde novitas, quæ diſſimilis ipſis. ex qua ſolvebatur omnis magica, & omne vinculum diſparuit malitiæ, ignorantia omnis ablata eſt, vetus regnum [2] *corruptum* eſt; Deo humanitus [3] *apparente*, in novitatem vitæ æternæ. Principium autem aſſumpſit, quod apud Deum perfectum. Inde omnia commota erant, propter meditari mortis diſſolutionem. Matt. 2.

Si me dignificet Jeſus Chriſtus in oratione veſtra, & voluntas ſit; in ſecundo libello quem ſcripturus ſum vobis, manifeſtabo vobis quam inceperam diſpenſationem in novum hominem Jeſum Chriſtum, in ipſius fide & in ipſius dilectione, in paſſione ipſius & reſurrectione: maxime, ſi Dominus revelet mihi. Quoniam qui ſecundum virum communiter omnes in gratia ex nomine convenitis in una fide, & in Jeſu Chriſto (ſecundum carnem ex genere David, filio hominis & filio Dei) in obedire vos Epiſcopo Theod. Dial. 1. Gelas. De duabus naturis.

ptiſmo. *Cot.* 2 Labefactatum. 3 Manifeſtato, *Pſeudo-Ignatius quidem hic habet* φανερῶς.

&

σκόπω. καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ ἀπερισπάστῳ διανοίᾳ. ἕνα
1. κλῶντες. ἄρτον κλῶντες ὅσ ἐστιν φάρμακον ἀθανασίας. ἀντίδο-
τος τοῦ μὴ ἀποθανεῖν. ἀλλὰ ζῆν ἐν ιῡ χω̄ διὰ
παντός.

ἴσ. ὦν. Αντίψυχον ὑμῶν ἐγώ. καὶ ὃν ἐπέμψατε εἰσ θῡ
τιμὴν εἰσ σμύρναν. ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν εὐχαριστῶν τῷ
κω̄. ἀγαπῶν πολύκαρπον ὡσ καὶ ὑμᾶς. μνημονεύετέ
μου ὡσ καὶ ὑμῶν ισ̄ χσ̄. προσεύχεσθε ὑπὲρ τῆσ ἐκ-
κλησίασ τῆσ ἐν συρία. ὅθεν δεδεμένοσ εἰσ ῥώμην ἀπ-
άρξομαι ἔκατοσ ὢν τῶν ἐκεῖ πιστῶν. ὥσπερ ἠξιώθην
εἰσ τιμὴν θῡ εὑρεθῆναι. ἔρρωσθε ἐν θω̄ πρῑ καὶ ἐν ιῡ
χω̄ τῇ κοινῇ ἐλπίδι ἡμῶν.

1 Ne moriamur ſed vivamus. 2 Vice animarum veſtrarum.

& Presbyterio indiſcerpta mente: unum panem frangentes; quod eſt pharmacum immortalitatis, antidotum [1] *ejus quod eſt non mori ſed vivere* in Jeſu Chriſto ſemper.

[2] *Unanimis vobiſcum* ego, & * [3] *quos* miſiſtis *al.* quem. in Dei honorem in Smyrnam: unde & ſcribo vobis, gratias agens Domino, diligens Polycarpum ut & vos. Mementote mei, ut veſtri Jeſus Chriſtus. Orate pro Eccleſia quæ in Syria: unde ligatus in Romam abducor, extremus exiſtens eorum qui ibi fidelium; quemadmodum dignificatus ſum in honorem Dei inveniri. Valete in Deo Patre, & in Jeſu Chriſto communi ſpe noſtra. [4] *Amen.*

3 Eorum quos. 4 *Redundat hic* Amen, *& in Græco Ed. Voſſ.* πρὸς ἐφεσίους.

Δ. ΜΑΓΝΗCΙΕΥCIN ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

Ιγνάτιος ὁ καὶ θεοφόρος τῇ ἐυλογημένῃ ἐν χάριτι θυ πρσ ἐν ιυ χω τῶ σρι ἡμῶν. ἐν ᾧ ἀσπάζομαι τὴν ἐκκλησίαν τὴν οὖσαν ἐν μαγνησίᾳ τῇ πρὸς μεάνδρω. καὶ εὔχομαι ἐν θω πρι καὶ ἐν ιυ χω πλεῖστα χαίρειν.

Salv. ἴσ. μεανδρω.

Γνοὺς ὑμῶν τὸ πολυεύτακτον τῆς κατὰ θν ἀγάπης. ἀγαλλιώμενος προειλόμην ἐν πίστει ιυ χυ προσλαλῆσαι ὑμῖν. καταξιωθεὶς γὰρ ὀνόματος θεοπρεπεστάτου ἐν οἷς περιφέρω δεσμοῖς. ἄδω τὰς ἐκκλησίας. ἐν αἷς ἕνοσιν εὔχομαι σαρκὸς καὶ πνος ιυ χυ τοῦ διὰ παντὸς ἡμῶν. ζῆν. πίστεώς τε καὶ ἀγάπης. ἧς οὐδὲν προκέκριται. τὸ δὲ κυριώτερον ιυ καὶ προς. ἐν ᾧ ὑπομένοντες τὴν πᾶσαν ἐπήρειαν τοῦ ἄρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου. καὶ διαφυγόντες θυ τευξόμεθα.

Salv. ἴσ. ἑνωσιν.

Voſſ. φαξόμεθα.

Ἐπεὶ οὖν ἠξιώθην ἰδεῖν ὑμᾶς διὰ δάμα τοῦ ἀξιοθέου ὑμῶν ἐπισκόπου καὶ πρεσβυτέρων ἀξίων Βάσσου καὶ ἀπολωνίου. καὶ τοῦ συνδούλου μου διακόνου ζωπίωνος οὗ ἐγὼ ὠναίμην. ὅτι ὑποτάσσεται τῷ ἐπισκόπῳ ὡς χάριτι θυ καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ ὡς νόμῳ ιυ χυ.

Salv. ἴσ. ἀπολωνίυ.

Salv. ἴσ. ὠναίμην.

Καὶ ὑμῖν δὲ πρέπει μὴ συγχρᾶσθαι τῇ ἡλικίᾳ τοῦ ἐπισκόπου. ἀλλὰ κατὰ δύναμιν θυ προς πᾶσαν ἐντροπὴν αὐτῷ ἀπονέμειν. καθὼς ἔγνων. καὶ τοὺς ἁγίους πρεσβυτέρους. οὐ προσειληφότας τὴν φαινομένην νεωτερικὴν

1 *Red.* 2 *Deeſt* Ignatius. 3 Caritatem ſecundum Deum admodum bene ordinatam. 4 Sempiternæ noſtræ vitæ, & fi-

τάξιν.

IV. *Ejuſdem Epiſtola* ad Magneſios [2].

Ignatius, qui & Theophorus, benedictæ in gratia Dei Patris in Chriſto Jeſu ſalvatore noſtro; in quo ſaluto Eccleſiam exiſtentem in Magneſia ea quæ juxta Mœandrum, & oro in Deo Patre & Jeſu Chriſto plurimum gaudere.

Cognoſcens veſtram [3] *multibonam ordinationem ejus quæ ſecundum Deum charitatis*; exultans præelegi in fide Jeſu Chriſti alloqui vos. Digniſicatus enim nomine deo-decentiſſimo in quibus circumfero vinculis, canto Eccleſias, in quibus unionem oro carnis & ſpiritus Jeſu Chriſti; [4] *ad nos ſemper vivere fidei* (*quod* & charitatis, cui nihil præfertur) principalius autem Jeſu & Patris, in quo ſuſtinentes omne nocumentum principis ſeculi hujus & perfugientes Deo potimur. Antioch. Hom. 1. *l.* potiemur.

Quia igitur digniſicatus ſum videre vos per Dama dignum Deo veſtrum Epiſcopum, & Presbyteros dignos Baſſum & Apollonium, & conſervum meum Diaconum Zotionem, quo ego fruar; quoniam ſubjectus eſt Epiſcopo ut gratiæ Dei, & Presbyterio ut legi Jeſu Chriſti. [5] *Glorificato Deum patrem Domini Jeſu Chriſti.* *f.* ſotionem.

Sed & vos decet non [6] *concuti* ætate Epiſcopi, ſed ſecundum virtutem Dei Patris omnem reverentiam ei tribuere (ſicut agnovi & ſanctos Presbyteros) non aſſumentes apparentem [7] *juniorem ordinem*, ſed ut

dei. 5 *Red.* 6 Conti *vulgo. nova verſio.* familiarius uti. 7 *Intellige vel* juvenilem ætatem ordinati, *vel* recentem illius ordinationem *Cot.*

τάξιν. ἀλλ' ὡσ φρονίμουσ ἐν θ̅ω̅ συγχωρουῦτασ ἀυτῶ. ὀυκ ἀυτῶ δὲ, ἀλλὰ τῶ πρ̅ι̅ ι̅υ̅ χ̅υ̅ τῶ πάντων ἐπισκόπω. εἰσ τιμὴν ουὖ ἐκείνου τοῦ θελήσαντοσ ἡμᾶσ. πρέπόν ἐστιν ἐπακούειν κατὰ μηδεμίαν ὑπόκρισιν. ἐπεὶ ὀυχ ὅτι τὸν ἐπίσκοπον τοῦτον τὸν βλεπόμενον πλανᾶ τίσ. ἀλλὰ τὸν ἀόρατον παραλογίζεται. τὸ δὲ τοιοῦτον ὀυ πρὸσ σάρκα ὁ λόγοσ. ἀλλὰ πρὸσ θ̅ν̅ τὸν τὰ κρύφια εἰδότα.

ἴσ. ὑμᾶς. Salv. ἴσ. ὑπακούειν. l. τις.

Πρέπον ουὖ ἐστὶν μὴ μόνον καλεῖσθαι χριστιανοὺσ. ἀλλὰ καὶ εἶναι ὥσπερ καί τινεσ ἐπίσκοπον μὲν καλοῦσιν. χωρὶσ δὲ ἀυτοῦ πάντα πράσσουσιν. οἱ τοιοῦτοι δὲ ὀυκ ἐυσυνείδητοί μοι εἶναι φαίνονται. διὰ τὸ μὴ βεβαίωσ κατ' ἐντολὴν συναθροίζεσθαι.

Επεὶ ουὖ τέλοσ τὰ πράγματα ἔχει. καὶ ἐπίκειται τὰ δύο ὁμοῦ ὅτε θάνατοσ καὶ ἡ ζωὴ. καὶ ἕκαστοσ εἰσ τὸν ἴδιον τόπον μέλλει χωρεῖν. ὥσπερ γάρ ἐστιν νομίσματα δύο ὁ μὲν θ̅υ̅. ὁ δὲ κόσμου. καὶ ἕκαστον ἀυτῶν ἴδιον χαρακτῆρα ἐπικείμενον ἔχει. οἱ ἄπιστοι τοῦ κόσμου τούτου. οἱ δὲ πιστοὶ ἐν ἀγάπη χαρακτῆρα θ̅υ̅ πρ̅ο̅σ̅ διὰ ι̅υ̅ χ̅υ̅. δι' οὗ ἐὰν μὴ ἀυθαιρέτωσ ἔχομεν τὸ ἀποθανεῖν εἰσ τὸ ἀυτοῦ πάθοσ. τὸ ζῆν ἀυτοῦ ὀυκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Επεὶ οὖν ἐν τοῖσ προγεγραμμένοισ προσώποισ τὸ πᾶν πλῆθοσ ἐθεώρησα ἐν πίστει καὶ ἠγάπησα. παραινῶ ἐν ὁμονοίᾳ θ̅υ̅. σπουδάζετε πάντα πράσσειν προκαθημένου τοῦ ἐπισκόπου εἰσ τόπον θ̅υ̅. καὶ τῶν πρεσβυτέρων εἰσ τόπον συνεδρίου τῶν ἀποστόλων. καὶ τῶν διακόνων τῶν ἐμοὶ γλυκυτάτων πεπιστευμένων διακονίαν ι̅υ̅ χ̅υ̅ ὃσ πρὸ αἰώνων παρὰ πρ̅ι̅ ἦν. καὶ ἐν τέλει

Salv. ἴσ. ἐν ἀγάπη.

1 *Pseudo-Ignatius* λόγον *hic interpretatur sensu mathematico* ἀνα-

ἐφάνη.

prudentes in Deo concedentes ipſi; non ipſi autem, ſed Patri Jeſu Chriſti omnium Epiſcopo. In honorem igitur illius volentis, nos decens eſt obedire, ſecundum nullam hypocriſim: quia nequaquam Epiſcopum hunc conſpectum ſeducit quis, ſed inviſibilem paralogizat. Tale autem non ad carnem [1] *ſermo*, ſed ad Deum abſcondita ſcientem. *f.* vos.

Decens igitur eſt, non ſolum vocari Chriſtianos, ſed & eſſe: quemadmodum quidam Epiſcopum quidem vocant, ſine ipſo autem omnia operantur. Tales autem non bonæ conſcientiæ mihi eſſe videntur, propter non firmiter ſecundum præceptum congregari.

Quia igitur finem res habent, & proponuntur duo ſimul, mors & vita; & unuſquiſque in proprium locum iturus eſt. Quemadmodum enim ſunt numiſmata duo, hoc quidem Dei, hoc autem Mundi: & unumquodque ipſorum proprium characterem ſuperpoſitum habet, infideles Mundi hujus, fideles autem in charitate characterem Dei Patris per Jeſum Chriſtum; per quem niſi voluntarie habeamus mori in ipſius paſſionem, vivere ipſius non eſt in nobis.

Quia igitur in præſcriptis perſonis omnem multitudinem ſpeculatus ſum, in fide & dilectione, moneo, in concordia Dei ſtudere omnia operari: præſidente Epiſcopo in loco Dei, & Presbyteris in loco conſeſſionis Apoſtolorum, & Diaconis mihi dulciſſimis habentibus creditam miniſtrationem Jeſu Chriſti; qui ante ſecula apud Patrem erat, & in Conſt. Ap. 2. 28.

[1] φορήν. Voſſ. *unde nova hic verſio.* non ad carnem refertur.

fine

ἐφάνη. πάντες οὖν ὁμοήθειαν θυ λαβόντες. ἐντρέπε-
Salv. ἴσ. ἀλλήλους. σθε ἀλλήλοις. καὶ μηδεὶς κατὰ σάρκα βλεπέτω τὸν
Salv. ἴσ. τὸ πλησίον. πλησίον. ἀλλ' ἐν ιυ χω ἀλλήλους διὰ παντὸς ἀ-
Salv. ἴσ. δυνήσηται. γαπᾶτε. μηδὲν ἔστω ἐν ὑμῖν ὃ δυνήσεται ὑμᾶς μερίσαι.
ἀλλ' ἑνωθῆτε τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τοῖς προκαθημένοις.
Voss. τόπον εἰς τύπον καὶ διδαχὴν ἀφθαρσίας.

Ὡσπερ οὖν ὁ κς ἄνευ τοῦ πρς οὐδὲν ἐποίησεν ἡνωμένος ὢν οὔτε δι' ἑαυτοῦ οὔτε διὰ τῶν ἀποστόλων. οὕτως
Salv. ἴσ. μηδὲ ὑμεῖς ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν πρεσβυτέρων
Salv. ἴσ. πειράσητε. μηδὲν προσάπτετε εὔλογόν τι φαίνεσθαι
Salv. ἴσ. φαίνεται. ἰδίᾳ ὑμῖν. ἀλλ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ. μία προσευχή. μία
δέησις. εἷς νοῦς. μία ἐλπὶς ἐν ἀγάπῃ. ἐν τῇ χαρᾷ
τῇ ἀμώμῳ. εἷς ἐστὶν ιησ χς. οὗ ἄμεινον οὐθέν ἐστιν.
Salv. ἴσ. πάντες οὖν ὡς εἰς ναὸν συνέρχεσθε θυ. ὡς ἐπὶ ἓν θυ-
Voss. συν- σιαστήριον. ὡς ἐπὶ ἕνα ιν χν τὸν ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὸν
πτέχετε. ἑαυτοῦ ἐλθόντα. καὶ εἰς ἕνα ὄντα καὶ χωρήσαντα.
Salv. ἴσ. ἰόντα.

Salv. ἴσ. Μὴ πλανᾶσθαι τοῖς ἑτεροδοξίαις. μηδὲ μυθεύ-
πλανᾶσθε. μασιν τοῖς παλαιοῖς ἀνωφελέσιν οὖσιν. εἰ γὰρ μέχρι
ἰουδαϊσμὸν νῦν κατὰ νόμον ἰουδαϊσμὸν ζῶμεν. ὁμολογοῦμεν χάριν
forte glos- μὴ εἰληφέναι. οἱ γὰρ θειότατοι προφῆται κατὰ χν ιν
sema. ἐζήσαν. διὰ τοῦτο καὶ ἐδιώχθησαν ἐμπνεόμενοι ὑπὸ
ἀντὶ ἐμ- τῆς χάριτος αὐτοῦ εἰς τὸ πληροφορηθῆναι τοὺς ἀπει-
πνεόμενοι. θοῦντας. ὅτι εἷς θς ἐστιν ὁ φανερώσας ἑαυτὸν διὰ
ιυ χυ τοῦ υυ αὐτοῦ. ὅς ἐστιν αὐτοῦ λόγος ἀΐδιος.
οὐκ ἀπὸ σιγῆς προελθών. ὃς κατὰ πάντα εὐηρέτησεν
τῷ πέμψαντι αὐτόν.

1 Vos mutuo revereamini. 2 *Nova verſio.* in unum convenientibus. 3 Unus. 4 *Red. at græce videtur deeſſe* ἕνα. 5 Explicatio

Εἰ

ſine apparuit. Omnes igitur eandem conſuetudinem Dei accipientes, [1] *veneremur adinvicem*; & nullus ſecundum carnem aſpiciat proximum, ſed in Jeſu Chriſto adinvicem ſemper diligite. Nihil ſit in vobis quod poſſit vos partiri; ſed uniamini Epiſcopo & præſidentibus, in typum & doctrinam incorruptionis.

Quemadmodum igitur Dominus ſine Patre nihil fecit, unitus exiſtens, neque per ſeipſum neque per Apoſtolos: ſic neque vos ſine Epiſcopo & Presbyteris aliquid operemini. Neque tentetis rationabile aliquid apparere proprie vobis: ſed [2] in idipſum una oratio, una deprecatio, unus intellectus, una ſpes, in charitate, in gaudio incoinquinato; [3] *quod* eſt Chriſtus Jeſus, quo melius nihil eſt. Omnes ut in [4] *unum* templum concurrite Dei, ut in unum altare; in unum Jeſum Chriſtum, ab uno Patre exeuntem, & in unum exiſtentem & revertentem.

Conſt. Ap. l. 2. c. 26. 30.

Antioch. Hom. 80.

Non erretis extraneis opinionibus, neque fabulis veteribus, inutilibus exiſtentibus. Si enim uſque nunc *ſecundum Judaiſmum vivimus: confitemur gratiam non recepiſſe. Diviniſſimi enim Prophetæ ſecundum Chriſtum Jeſum vixerunt. Propter hoc & perſecutionem paſſi ſunt, inſpirati à gratia ipſius, ad certificare imperſuaſos, quoniam unus Deus eſt, qui manifeſtavit ſeipſum per Jeſum Chriſtum filium ipſius: qui eſt ipſius Verbum *æternum, [5] non à ſilentio progrediens; qui ſecundum omnia beneplacuit mittenti ipſum.

Contra Ebionæos

f. certificari.

Iterum contra Ebionæos.

λόγον ἄιδιον h. e. non qualis humanus ſermo qui rupto ſilentio oritur & mox perit.

Si

Εἰ οὖν οἱ ἐν παλαιοῖς πράγμασιν ἀναστραφέντες εἰς καινότητα ἐλπίδος ἦλθον μηκέτι σαββατίζοντες. ἀλλὰ κατὰ κυριακὴν ζωὴν ζῶντες. ἐν ᾗ καὶ ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀνέτειλεν δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. οἵτινες ἀρνοῦνται δι' οὗ μυστηρίου ἐλάβομεν τὸ πιστεύειν. καὶ διὰ τοῦτο ὑπομένωμεν. ἵνα εὑρεθῶμεν μαθηταὶ ι̅υ̅ χ̅υ̅. τοῦ μόνου διδασκάλου ἡμῶν. πῶς ἡμεῖς δυνησόμεθα ζῆσαι χωρὶς αὐτοῦ οὗ καὶ οἱ προφῆται μαθηταὶ ὄντες τῷ πνι̅. ὡς διδάσκαλον αὐτὸν προσεδόκουν. καὶ διὰ τοῦτο. ὃν δικαίως ἀνέμενον. παρὼν ἤγειρεν αὐτοὺς ἐκ νεκρῶν.

Salv. ἴσ. ὅντινες. Voss. ὅν τινες.

Salv. ἴσ. προσεδόκων

Μὴ οὖν ἀναισθητῶμεν τῆς χρηστότητος αὐτοῦ. ἂν γὰρ ἡμᾶς μιμήσεται. καθὰ πράσσωμεν. οὐκέτι ἐσμέν. διὰ τοῦτο μαθηταὶ αὐτοῦ γενόμενοι μάθωμεν κατὰ χριστιανισμὸν ζῆν. ὃς γὰρ ἄλλω ὀνόματι καλεῖται. πλέον τούτου, οὐκ ἐστὶν τοῦ θ̅υ̅. ὑπέρθεσθε οὖν τὴν κακὴν ζύμην τὴν παλαιωθεῖσαν καὶ ἐνοξύσασαν. καὶ μεταβάλεσθε εἰς νέαν ζύμην ὅ ἐστιν ι̅σ̅ χ̅σ̅. ἁλίσθητε ἐν αὐτῷ. ἵνα μὴ διαφθαρῇ τις ἐν ὑμῖν. ἐπεὶ ἀπὸ τῆς ὁρμῆς ἐλεγχθήσεσθε. ἄτοπόν ἐστιν χ̅ν̅ ι̅ν̅ λαλεῖν. καὶ ἰουδαΐζειν. ὁ γὰρ χριστιανισμὸς οὐκ εἰς ἰουδαϊσμὸν ἐπίστευσεν. ἀλλ' ἰουδαϊσμὸς εἰς χριστιανισμόν. ὡς πᾶσα γλῶσσα πιστεύσασα εἰς θ̅ν̅ συνήχθη.

Salv. ἴσ. πράσσομεν.

Salv. ἴσ. μεταβάλλεσθε.

I. ὀσμῆς.

Ταῦτα δὲ ἀγαπητοί μου. οὐκ ἐπεὶ ἔγνων τινὰς ἐξ ὑμῶν οὕτως ἔχοντας. ἀλλ' ὡς μικρότερος ὑμῶν θέλω προφυλάσσεσθε ὑμᾶς μὴ ἐμπέσειν εἰς τὰ ἄγκιστρα τῆς κενοδοξίας. ἀλλὰ πεπληροφορεῖσθαι ἐν

Salv. ἴσ. προφυλάσσεσθε.

1 Glossema forte in græco vox ζωὴν. namque κατὰ κυριακὴν ζῆν.

τῇ

Si igitur in veteribus rebus converſati, in novitatem ſpei venerunt: non amplius ſabbatizantes, ſed ſecundum Dominicam [1] viventes, in qua & vita noſtra orta eſt per ipſum & mortem ipſius, quod quidam negant; per quod myſterium accepimus credere, & propter hoc ſuſtinemus, ut inveniamur diſcipuli Jeſu Chriſti ſolius Doctoris noſtri. quomodo nos poterimus vivere ſine ipſo? cujus & Prophetæ diſcipuli exiſtentes, ſpiritu ipſum ut Doctorem expectabant; & propter hoc quod juſte expectabant, præſens ſuſcitavit ipſos ex mortuis. *al.* quem.

Non igitur non ſentiamus benignitatem ipſius. Si enim nos [2] *perſequatur* ſecundum quod operamur; non amplius ſumus. Propter hoc, diſcipuli ejus effecti, diſcamus ſecundum Chriſtianiſmum vivere. Qui enim alio nomine vocatur amplius [3] *ab* hoc, non eſt Dei. Deponite igitur malum fermentum inveteratum & exacuens; & tranſponite in novum fermentum, qui eſt Jeſus Chriſtus. Salvificemini in ipſo: ut non corrumpatur aliquis in vobis, *qui ab odore redarguemini. Inconveniens eſt Jeſum Chriſtum perfari, & Judaizare. Chriſtianiſmus enim non in Judaiſmum credidit, ſed Judaiſmus in Chriſtianiſmum: ut omnis lingua credens in Deum congregaretur. *f.* exacens. *l.* ſalificemini. *l.* quia.

Hæc autem, dilecti mei, non quia cognovi aliquos ex vobis ſic habentes; ſed, ut minor vobis, volo præſervari vos, ut non incidatis in hamos vanæ gloriæ: ſed certificemini in

& σαββατίζειν hic præclare opponuntur. *Cot.* 2 Imitetur. *noſter hic recte legit* μιμήσεται. at Deus nos imitari dicatur, cum malum malo compenſet. 3 Præter.

τῇ γεννήσει ϗ τῷ πάθει ϗ τῇ ἀναςάσει τῇ γενομένῃ ἐν χρῷ τῆς ἡγεμονίας ποντίου πιλάτου πεπραχθέντα ἀληθῶς ϗ βεβαίως ὑπὸ ι̅υ̅ χ̅υ̅. τῆς ἐλπίδος ἡμῶν. Voss. ὑμῶν. ἧς ἐκτραπῆναι μηδενὶ ἡμῶν γένοιτο.

Salv. ἴσ. ὀναίμην. Ὀναίμην ὑμῶν κατὰ πάντα ἐάν περ ἄξιος ὦ. εἰ γὰρ ϗ δέδεμαι. ὡς ἕνα τῶν λελυμένων ὑμῶν οὐκ Voss. γὰρ. εἰμί. οἶδα ὅτι οὐ φυσιοῦσθε. ι̅ν̅ * χ̅ν̅ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. Voss. ὅπαν. καὶ μᾶλλον ὅταν ἐπαινῶ ὑμᾶς. οἶδα ὅτι ἐντρέπεσθε ὡς γέγραπται. ὅτι ὁ δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος.

Σπουδάζετε οὖν βεβαιωθῆναι ἐν τοῖς δόγμασιν. τοῦ κ̅υ̅ ϗ τῶν ἀποστόλων. ἵνα πάντα ὅσα ποιῆτε. κατευοδωθῆτε σαρκὶ καὶ πν̅ι̅. πίστει καὶ ἀγάπῃ ἐν υἱῷ καὶ πρ̅ι̅ καὶ ἐν πν̅ι̅. ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει. μετὰ τοῦ Salv. ἴσ. ἀξιοπρεπεστάτου ἐπισκόπου ὑμῶν ϗ ἀξιοπλόκου πνικοῦ στεφάνου τοῦ πρεσβυτέρου ὑμῶν καὶ τῶν κατὰ θ̅ν̅ διακόνων. ὑποτάγητε τῷ ἐπισκόπῳ. καὶ ἀλλήλοις. ὡς ι̅σ̅ χ̅σ̅ τῷ πρ̅ι̅ κατὰ σάρκα. καὶ οἱ ἀπόστολοι τῷ χ̅ῳ̅ ϗ τῷ πρ̅ι̅ ϗ τῷ πν̅ι̅. ἵνα ἕνωσις ᾖ. σαρκική τε καὶ πνικ̅ή̅. εἰδὼς ὅτι θ̅υ̅ γέμετε. σωτόμως παρεκέλευσα ὑμᾶς. μνημονεύετέ μου ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν. ἵνα θ̅υ̅ ἐπιτύχω. καὶ τῆς ἐν συρίᾳ ἐκκλησίας. Salv. ἴσ. κλησίας. ὅθεν οὐκ ἄξιος εἰμὶ καλεῖσθαι. ἐπιδέομαι γὰρ τῆς ἡνωμένης ὑμῶν ἐν θ̅ῳ̅ προσευχῆς ϗ ἀγάπης εἰς τὸ ἀξιωθῆναι τὴν ἐν συρίᾳ ἐκκλησίαν διὰ τῆς ἐκκλησίας ὑμῶν δροσισθῆναι.

Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐφέσιοι ἀπὸ σμύρνης. ὅθεν ϗ γράφω

1 Ita Cotel. πραχθέντα quasi ἃ ἐπράχθησαν. 2 Supple com-

ὑμῖν.

nativitate & paſſione & reſurrectione factâ in tempore ducatus Pontii Pilati; [1] quæ facta ſunt vere & firmiter à Jeſu Chriſto ſpe noſtra, à qua averti nulli veſtrum fiat.

Fruar vobis ſecundum omnia: ſiquidem dignus ſim. Etſi enim ligatus ſum; ad unum ſolutorum de vobis non ſum [2]. Novi quoniam non inflamini: Jeſum enim Chriſtum habetis in vobiſmetipſis. Et magis quando utique laudo vos, novi quoniam verecundamini: ſicut ſcriptum eſt; "quoniam "juſtus ſuiipſius accuſator." Prov.18.17

Studete igitur firmari in dogmatibus Domini & Apoſtolorum: ut omnia quæcunque facitis [3] *proſperentur*, carne & ſpiritu, fide & charitate, in Filio & Patre & Spiritu [4] *ſancto*, in principio & in fine; cum digne decentiſſimo Epiſcopo veſtro, & digne complexa ſpirituali corona Presbyterii veſtri, & eorum qui ſecundum Deum Diaconorum. Subjicimini Epiſcopo & adinvicem, ut Chriſtus Patri ſecundum carnem, & Apoſtoli Chriſto & Patri & Spiritui: ut unio ſit carnalis & ſpiritualis. Sciens quoniam Deo pleni eſtis, compendioſe deprecatus ſum vos. Mementote mei in orationibus veſtris, ut Deo fruar; & ejus quæ in Syria Eccleſiæ, unde non dignus ſum vocari. Superindigeo enim unita veſtra in Deo oratione & charitate; in dignificari eam quæ in Syria Eccleſiam per Eccleſiam veſtram irrorari.

Salutant vos Epheſii à Smyrna, unde &

parandus. 3 Proſpere vobis ſuccedant. *at vulgo hic* κατευοδωθῆναι. 4 *Red.*

Salv. ἴσ. ὑμῖν. παρόντες εἰς δόξαν θυ. ὥσπερ καὶ ὑμεῖς. οἱ
& ἡμεῖς. κατὰ πάντα με ἀνέπαυσαν. ἅμα πολυκάρπῳ ἐπι-
σκόπῳ σμυρναίων. καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ ἐκκλησίαι ἐν τιμῇ
ιυ χυ ἀσπάζονται ὑμᾶς. ἔρρωσθε ἐν ὁμονοίᾳ θυ. κε-
I. ἀδιάκρι- κτημένοι διάκριτον πνα. ὅς ἐστιν ισ χσ.
τον.

ΜΑΓΝΗCΙΕΥCΙΝ.

ſcribo vobis, præſentes in gloriam Dei, quemadmodum vos: qui ſecundum omnia me quieſcere fecerunt, ſimul cum Polycarpo Epiſcopo Smyrnæorum. Sed & reliquæ Eccleſiæ in honore Jeſu Chriſti ſalutant vos. Valete in concordia Dei; poſſidentes inſeparabilem ſpiritum, qui eſt Jeſus Chriſtus.

Deeſt MAGNESIIS.

Ε. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥCIN ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

Ιγνάτιος ὁ καὶ θεοφόρος ἐκκλησία θυ προς καὶ κυ ιυ χυ τῇ οὔσῃ ἐν φιλαδελφίᾳ τῆς ἀσίας ἠλεημένῃ καὶ ἡδρασμένῃ ἐν ὁμονοίᾳ θυ. καὶ ἀγαλλιωμένῃ ἐν τῷ πάθει τοῦ κυ ἡμῶν ἀδιακρίτως καὶ ἐν τῇ ἀναςάσει αὐτοῦ πεπληροφορημένῃ ἐν παντὶ ἐλέει. ἣν ἀσπάζομαι ἐν αἵματι ιυ χυ ὅπις ἐστιν χαρὰ αἰώνιος καὶ παράμονος. μάλιςα ἐὰν ἐν ἑνὶ ὦσιν. σὺν τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις. ἀποδεδειγμένοις ἐν γνώμῃ ιυ χυ. οὓς κατὰ τὸ ἴδιον θέλημα ἐςήριξεν ἐν βεβαιωσύνῃ. τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ πνι.

Ον ἐπίσκοπον ἔγνων οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲ δι' ἀνθρώπων κεκτῆσθαι τὴν διακονίαν τὴν εἰς τὸν κοινὸν ἀνήκουσαν. οὐδὲ κατὰ κενοδοξίαν. ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ θυ προς καὶ κυ ιυ χυ οὗ καταπέπληγμαι τὴν ἐπιείκειαν. ὃς σιγῶν πλείονα δύναται τῶν μάταια λαλούντων. συνευρίθμισαι γὰρ ταῖς ἐντολαῖς. ὡς χορδαῖς κιθάρα. διὸ μακαρίζει μου ἡ ψυχὴ τὴν εἰς θν αὐτοῦ γνώμην. ἐπιγνοὺς ἐναρετον καὶ τέλειον οὖσαν. τὸ ἀκίνητον αὐτοῦ καὶ τὸ ὀργητον αὐτοῦ. ἐν πάσῃ ἐπιεικείᾳ θυ ζῶντος.

Salv. ἴσ. εἰς τὸ κοινόν.

Voss. συνευρύθμισαι.

Voss. τελείαν.

Τέκνα οὖν φωτὸς ἀληθείας. φεύγετε τὸν μερισμὸν καὶ τὰς κακοδιδασκαλίας. ὅπου δὲ ὁ ποιμήν ἐστιν.

1 *Deest.* 2 Ignatius. 3 *Deest* Domini. 4 Misericordiam consecutæ. 5 Nostri. 6 Stabile. *noster hic legit* παγάμωμος.

ἐκεῖ

V. [1] *Ejuſdem Epiſtola* ad Philadelphicos [2].

Ignatius, qui & Theophorus, Eccleſiæ Dei Patris & [3] Jeſu Chriſti quæ eſt in Philadelphia Aſiæ, [4] *habenti propitiationem*, & firmatæ in concordia Dei, & exultanti in paſſione Domini [5] *Jeſu Chriſti* inſeparabiliter, & in reſurrectione ipſius certificatæ, in omni miſericordia: quam ſaluto in ſanguine Jeſu Chriſti, qui eſt gaudium æternum & [6] *incoinquinatum*, maxime ſi in uno [7] *ſumus*, cùm Epiſcopo & eis qui cum ipſo Presbyteris & Diaconis, [8] manifeſtatis in ſententia Jeſu Chriſti; quos ſecundum propriam voluntatem firmavit in firmitudine ſancti ſpiritus ipſius. *al.* ſancto ipſius ſpiritu.

Quem Epiſcopum cognovi non à ſeipſo neque per homines poſſediſſe adminiſtrationem in commune convenientem, neque ſecundum inanem gloriam, ſed in charitate Dei Patris & Domini Jeſu Chriſti. Cujus obſtupui [9] *manſuetudinem*; qui ſilens plura poteſt his qui vana loquuntur. [10] *Concordes enim eſtis* mandatis, ut chordis cithara. Propter quod beatificat mea anima eam quæ in Domini ipſius ſententiam: cognoſcens virtuoſam & perfectam exiſtentem, immobile ipſius & iniraſcibile in omni manſuetudine Dei viventis. Domi-num.

Filii igitur lucis, veritatis fugite partitionem, & malas doctrinas: ubi autem Paſtor

7 Sint. 8 Deſignatis per ſententiam. *Cot.* 9 *Nova verſio.* Modeſtiam. 10 Concors enim eſt.

eſt,

ἐκεῖ ὡς πρόβατα ἀκολουθεῖτε. πολλοὶ γὰρ λύκοι ἀξιόπιστοι. ἡδονῇ κακῇ αἰχμαλωτίζουσι τοὺς θεοδρόμους. ἀλλ' ἐν ἑνότητι ὑμῶν οὐκ ἕξουσιν τόπον.

Salv. ἴσ. οὐχ.

Ἀπέχεσθε τῶν κακῶν βοτανῶν ἅστινας οὐ γεωργεῖ ι σ χ σ. διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς φυτίαν προσ. οὐχ ὅτι παρ' ὑμῖν μερισμὸν εὗρον. ἀλλ' *ἀποδιυλισμένον. ὅσοι γὰρ θυ εἰσὶν καὶ ιυ χυ. οὗτοι μετὰ τοῦ ἐπισκόπου εἰσὶν. καὶ ὅσοι ἂν μετανοήσαντες ἔλθωσιν ἐπὶ τὴν ἑνότητα τῆς ἐκκλησίας. οὗτοι θυ ἔσονται. ἵνα ὦσιν κατὰ ιν χν ζῶντες. μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί μου. εἴτις σχίζοντι ἀκολουθεῖ. βασιλείαν θυ οὐ κληρονομεῖ. εἴτις ἐν ἀλλοτρίᾳ γνώμῃ περιπατεῖ. οὗτος τῷ πάθει οὐ συγκατατίθεται.

al. αὐτὰς. Salv. ἴσ. φυτείαν. Salv. ἴσ. ἀλλ' ἀποδιυλισμόν.

Σπουδάσατε οὖν μιᾷ εὐχαριστίᾳ χρῆσθαι. μία γὰρ σὰρξ τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ. καὶ ἓν ποτήριον εἰς ἕνωσιν τοῦ αἵματος αὐτοῦ. ἓν θυσιαστήριον. ὡς εἷς ἐπίσκοπος ἅμα τῷ πρεσβυτερίῳ καὶ διακόνοις τοῖς συνδούλοις μου. ἵνα ὃ ἐὰν πράσσητε. κατὰ θν πράσσητε.

Voss. σπουδάζετε.

Ἀδελφοί μου λίαν ἐκκέχυμαι ἀγαπᾶν ὑμᾶς καὶ ὑπεραγαλλόμενος ἀσφαλίζομαι ὑμᾶς. οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλ' ι σ χ σ. ἐν ᾧ δεδεμένος φοβοῦμαι μᾶλλον ὡς ἔτι ὢν ἀνάρπαστος. ἀλλ' ἡ προσευχὴ ὑμῶν εἰς θν με. ἀπαρτίσει. ἵνα ἐν ᾧ κλήρῳ ἠλεήθην. ἐπιτύχω προσφυγὼν τῷ εὐαγγελίῳ ὡς σαρκὶ ιυ καὶ τοῖς ἀποστόλοις. ὡς πρεσβυτερίῳ ἐκκλησίας. καὶ τοὺς προφήτας δὲ ἀγαπῶμεν. διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς εἰς τὸ εὐαγγέλιον κατηγγελκέναι καὶ εἰς αὐτὸν ἐλπίζειν καὶ αὐτὸν ἀναμένειν. ἐν ᾧ καὶ

Voss. ἀγαπῶν. al. ἀναπάρτιστος. Salv. ἴσ. θυ ἐπιτύχω πρὸς φυγὼν τῷ ἐπισκόπῳ ὡς τῷ εὐαγγελίῳ.

1 *Cotel. rectius* fide digni habiti. 2 Habebunt. 3 Episcopo.

πιστεύ-

eſt, illic ut oves ſequimini. Multi enim lupi [1] fide digni delectatione mala captivant in Deum curſores: ſed in unitate veſtra non [2] *habent* locum.

Recedite à malis herbis, quas non colit Jeſus Chriſtus: propter non eſſe ipſas plantationem Patris. Non quoniam apud vos partitionem inveni; ſed abſtractionem. Quotquot enim Dei ſunt & Jeſu Chriſti, iſti cum [3] *ipſo* ſunt: & quotquot utique pœnitentes veniunt in unitatem Eccleſiæ, & iſti Dei erunt; ut ſint ſecundum Jeſum Chriſtum viventes. Non erretis, fratres mei. Si quis ſchiſma facientem ſequitur, regnum Dei non hæreditat: ſi quis in aliena ſententia circumambulat, iſte paſſioni non concordat.

Studete igitur una gratiarum actione uti. Una enim caro Domini noſtri Jeſu Chriſti, & unus calix in unionem ſanguinis ipſius, unum altare, & unus Epiſcopus, cum Presbyterio & Diaconis conſervis meis: ut quod facitis, ſecundum Deum faciatis.

Fratres mei, valde effuſus ſum diligens vos, & ſuperexultans corroboro vos: non ego autem, ſed Jeſus Chriſtus, in quo vinctus timeo magis, ut adhuc [4] imperfectus. Sed oratio veſtra me perficiet, ut in qua hæreditate propitiationem habuero potiar: confugiens Evangelio ut carni Jeſu, & Apoſtolis ut Presbyterio Eccleſiæ. Sed & Prophetas diligamus; propter & ipſos in Evangelium annunciaſſe, & in [5] Chriſtum ſperare, & ipſum expectare: in quo & credentes ſalvati Conſt. Ap. 2. 28.

4 Quidam retinent ἀνάρπαστος, quod tum Ignatius è Syria Romam verſus raperetur: at reclamant ſequentia. 5 Noſter recte pro αὐτὸν hic legit χριστόν.

πιστεύσαντες ἐσώθησαν ἐν ἑνότητι ι̅υ̅ χ̅υ̅. ὄντες ἀξιαγάπητοι καὶ ἀξιοθαύμαστοι ἅγιοι. ὑπὸ ι̅υ̅ χ̅υ̅ μεμαρτυρημένοι. καὶ συνηριθμημένοι ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. τῇ κοινῇ ἐλπίδι.

Voſſ. ὑμῖν. Ἐὰν δέ τις ἰουδαϊσμὸν ἑρμηνεύῃ ὑμῖν. μὴ ἀκούετε αὐτοῦ. ἄμεινον γάρ ἐστιν παρὰ ἀνδρὸς περιτομὴν ἔχοντος χριστιανισμὸν ἀκούειν. ἢ παρὰ ἀκροβύστου ἰουδαϊσμόν. ἐὰν δὲ ἀμφότεροι περὶ ι̅υ̅ χ̅υ̅ μὴ λαλῶσιν. οὗτοι ἐμοὶ στῆλαι εἰσὶν καὶ τάφοι νεκρῶν. ἐφ' οἷς γέγραπται μόνον ὀνόματα ἀνων. φεύγετε οὖν τὰς κακοτεχνίας. καὶ ἐνέδρας τοῦ ἄρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου. μήποτε θλιβέντες τῇ γνώμῃ αὐτοῦ ἐξασθενήσητε ἐν τῇ ἀγάπῃ. ἀλλὰ πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθε ἐν ἀμερίστῳ καρδίᾳ. Εὐχαριστῶ δὲ τῷ θ̅ῳ μου. ὅτι εὐσυνείδητός εἰμι ἐν ὑμῖν. καὶ οὐκ ἔχει τις καυχήσασθαι οὔτε λάθρα οὔτε φανερῶς ὅτι ἐβάρησα τινὰ ἐν μικρῷ ἢ ἐν μεγάλῳ. καὶ πᾶσι δὲ ἐν οἷς ἐλάλησα εὔχομαι ἵνα μὴ εἰς μαρτύριον αὐτὸ κτήσωνται.

Salv. ἵσ. ἐξασθηνήσητε.

Εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα μέ τινες ἠθέλησαν πλανῆσαι. ἀλλὰ τὸ πνα̅ οὐ πλανᾶται ἀπὸ θ̅υ̅ ὄν. οἶδεν γὰρ πόθεν ἔρχεται. καὶ ποῦ ὑπάγει. καὶ τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει. ἐκραύγασα μεταξὺ ὤν. ἐλάλουν μεγάλῃ φωνῇ. τῷ ἐπισκόπῳ προσέχετε. καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ. καὶ διακόνοις. οἱ δὲ πέσαντές με ὡς προσεισθέντα τὸν μερισμὸν τινῶν λέγειν ταῦτα. μάρτυς δέ μοι ἐν ᾧ δέδεμαι. ὅτι ἀπὸ σαρκὸς αἰτησ οὐκ ἔγνων. τὸ δὲ πνα̅ ἐκήρυσσεν λέγων τάδε χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν ποιεῖτε.

Salv. ἵσ. ὑποπτεύσαντες. ἢ. πιστεύσαντες. Salv. ἵσ. λέγειν.

1 Teſtimonium adepti. 2 Siquis. 3 In unum convenite.

τὴν

ſunt, in unitate Jeſu Chriſti exiſtentes digne dilecti, & digne admirabiles ſancti, à Jeſu Chriſto [1] *teſtificati* & connumerati in Evangelio communis ſpei.

[2] *Si* autem Judaiſmum interpretetur vobis; non audiatis ipſum. Melius eſt enim à viro circumciſionem habente Chriſtianiſmum audire, quam ab habente præputium Judaiſmum. Si autem utrique de Jeſu Chriſto non loquantur, iſti mihi columnæ ſunt & ſepulchra mortuorum; in quibus ſcripta ſunt ſolum nomina hominum. Fugite igitur malas artes & inſidias Principis ſæculi hujus: ne forte tribulati ſententia ipſius, infirmemini in Charitate. Sed & omnes [3] *in idipſum fiatis*, in impartibili corde. Gratias autem ago Deo meo, quoniam bonam habens conſcientiam ego ſum in vobis; & non habet aliquis gloriari, neque occulte neque manifeſte, quoniam gravavi aliquem in parvo vel in magno. Sed omnibus in quibus locutus ſum oro, ut non [4] *in teſtimonium ipſum* poſſideant.

Si enim & ſecundum carnem me quidam voluerunt ſeducere: ſed ſpiritus non ſeducitur, à Deo exiſtens. Novit enim unde venit & quo vadit, & occulta redarguit. Clamavi [5] *in intermedio exiſtens*; locutus ſum magna voce, [6] *Dei voce*: Epiſcopo attendite, & Presbyterio, & Diaconis. Quidam autem ſuſpicati ſunt me, ut præſcientem diviſionem quorundam, dicere hæc: teſtis autem mihi in quo vinctus ſum, quia à carne humana non cognovi. Spiritus autem prædicavit, dicens hæc: Sine Epiſcopo nihil faciatis. Antioch. Serm. 124. Conſt. Ap. 2 27.

4 Illud in teſtimonium. 5 Cum vobis intereſſem. 6 *Red.*

Salv. ἴσ. τηρεῖτε. τὴν σάρκα ὑμῶν ὡσ ναὸν θυ τηρῆτε. τὴν ἕνωσιν ἀγαπᾶτε. τοὺσ μερισμοὺσ φεύγετε. μιμηταὶ γίνεσθε ιυ χυ. ὡσ καὶ αὐτὸσ τοῦ πρσ αὐτοῦ.

Ἐγὼ μὲν οὖν τὸ ἴδιον ἐποίουν ὢν ἀνθρ εἰσ ἕνωσιν κατηρτισμένοσ. οὗ δὲ μερισμόσ ἐστιν. καὶ ὀργή. θσ οὐ κατοικεῖ. πᾶσιν οὖν μετανοοῦσιν ἀφίει ὁ κσ. ἐὰν μετανοήσωσιν εἰσ ἑνότητα θυ. καὶ συνέδριον τοῦ ἐπισκόπου.

Voss. ὑμῶν. πιστεύω τῇ χάριτι ιυ χυ. ὅσ λύσει ἀφ' ἡμῶν πάντα

Voss. ἐριθείαν. δεσμόν. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶσ μηδὲν κατ' ἐριθείαν πράσσειν. ἀλλὰ κατὰ χριστομαθίαν. ἐπεὶ ἤκουσά τι-

Salv. ἴσ. ἀρχείοις. νῶν λεγόντων. ὅτι ἐὰν μὴ ἐν τοῖσ ἀρχαίοις εὕρω ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. οὐ πιστεύω. καὶ λέγοντόσ μου αὐτοῖσ ὅτι γέγραπται. ἀπεκρίθησάν μοι ὅτι πρόκειται. ἐμοὶ δὲ

Salv. ἴσ. ἄθικτα. ἀρχεῖα ἐστὶν ιησ χσ. τὰ ἄθικτα ἀρχεῖα. ὁ σταυρσ αὐτοῦ καὶ ὁ θάνατοσ. καὶ ἡ πίστισ ἡ δι' αὐτοῦ. ἐν οἷσ θέλω ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν δικαιωθῆναι.

Salv. ἴσ. χρείσσων. Καλοὶ καὶ οἱ ἱερεῖσ. κρεῖσσον δὲ ὁ ἀρχιερεὺσ ὁ πεπιστευμένοσ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. ὃσ μόνοσ πεπίστευται τὰ κρυπτὰ τοῦ θυ. αὐτὸσ ὢν θύρα τοῦ πρσ. δι' ἧσ εἰσέρχονται ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακὼβ καὶ οἱ προφῆται καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ ἡ ἐκκλησία. πάντα ταῦτα εἰσ ἑνότητα θυ. ἐξαίρετόν δέ τι ἔχει τὸ εὐαγγέλιον, τὴν παρουσίαν τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ. τὸ πάθοσ αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν. οἱ γὰρ ἀγαπητοὶ προφῆται κατήγγειλαν εἰσ αὐτόν. τὸ δὲ εὐαγγέλιον ἀπάρτισμα ἐστὶν ἀφθαρσίασ. πάντα ὁμοῦ καλά ἐστιν. ἐὰν ἐν ἀγάπῃ πιστεύητε.

1 Archivis. 2 *Vossius recte legendum censet* ἃ προέκειτο, non præ-

Ἐπειδὴ

Carnem veſtram, ut templum Dei, ſervate. Unitatem diligite: diviſiones fugite. Imitatores eſtote Jeſu Chriſti; ut & ipſe Patris ipſius.

Ego quidem igitur proprium faciebam, ut homo in unitatem perfectus. Ubi autem diviſio eſt & ira, Deus non habitat. Omnibus igitur pœnitentibus dimittit Deus; ſi pœniteant in unitatem Dei & concilium Epiſcopi. Credo gratiæ Jeſu Chriſti, qui ſolvet à vobis omne vinculum. Deprecor autem vos, nihil ſecundum contentionem facere, ſed ſecundum Chriſti diſciplinam. Quia audivi quoſdam dicentes; quoniam ſi non in [1] *veteribus* invenio, in Evangelio non credo: & dicente me ipſis, [2] quoniam ſcriptum eſt; reſponderunt mihi, quoniam præjacet. Mihi autem [3] *principium* eſt Jeſus Chriſtus; [4] *inapproximabilia principia* crux ipſius & mors, & reſurrectio ipſius, & fides quæ per ipſum: in quibus volo in oratione veſtra juſtificari.

al. conſilium.

Boni & Sacerdotes, melius autem Princeps Sacerdotum; cui credita ſunt ſancta ſanctorum, cui ſoli credita ſunt occulta Dei; qui ipſe eſt janua Patris, per quam ingrediuntur Abraham & Iſaac & Jacob, & Prophetæ, & Apoſtoli, & Eccleſia. Omnia hæc in unitatem [5] *fidei*. Præcipuum autem aliquid habet Evangelium, præſentiam [6] *Salvatoris* Domini noſtri Jeſu Chriſti, paſſionem ipſius, & reſurrectionem. Dilecti enim Prophetæ annunciaverunt in ipſum: Evangelium autem perfectio eſt incorruptionis. Omnia ſimul bona ſunt: ſi in Charitate creditis.

al. perfectæ

jacet. 3 Pro Archivis. 4 Illibata archiva. 5 Dei. 6 Red.

Quia

Επειδὴ κατὰ τὴν προσευχὴν ὑμῶν καὶ κατὰ τὸ ασπάγχνα ἃ ἔχετε ἐν χω ιυ. ἀπηγγέλη μοι εἰρηνεύειν τὴν ἐκκλησίαν. τὴν ἐν ἀντιοχείᾳ τῆσ συρίασ. πρέπον ἐστὶν ὑμῖν ὡσ ἐκκλησία θυ. χειροτονῆσαι διάκονον. εἰσ τὸ πρεσβεῦσαι ἐκεῖ θυ πρεσβείαν. εἰσ τὸ συγχαρῆναι αὐτοῖσ ἐπὶ τὸ αὐτὸ γενομένοισ. καὶ δοξάσαι τὸ ὄνομα. μακάριοσ ἐν ιυ χω ὅσ καταξιωθήσεται τῆσ τοιαύτησ διακονίασ καὶ ὑμεῖσ δοξασθήσεσθε. θέλουσιν δὲ ὑμῖν οὐκ ἐστὶν ἀδυνάτον ὑπὲρ ὀνόματοσ θυ. ὡσ καὶ αἱ ἔγγισα ἐκκλησίαι ἔπεμψαν ἐπισκόπουσ. αἱ δὲ πρεσβυτέρουσ καὶ διακόνουσ.

Περὶ δὲ φίλωνοσ τοῦ διακόνου ἀπὸ κιλικίασ ἀνδρὸσ μεμαρτυρημένου. ὅσ καὶ νυῖν ἐν λόγω θυ ὑπηρετεῖ μοι ἅμα ῥέω. ἀγαθόποδι ἀνδρὶ ἐκλεκτῷ. ὅσ ἀπὸ συρίασ μοι ἀκολουθεῖ ἀποταξάμενοσ τῷ βίω. οἱ καὶ μαρτυροῦσιν ὑμῖν κἀγὼ τῷ θω εὐχαριστῶ ὑπὲρ ὑμῶν. ὅτι ἐδέξασθε αὐτούσ. ὡσ καὶ ὑμᾶσ ὁ κσ. οἱ δὲ ἀτιμάσαντεσ αὐτοὺσ λυτρωθείησαν ἐν τῇ χάριτι τοῦ ιυ χυ. ἀσπάζεται ὑμᾶσ ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐν τρωάδι. ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν διὰ βούρρου. πεμφθέντοσ ἅμα ἐμοὶ ἀπὸ ἐφεσίων καὶ σμυρναίων εἰσ λόγον τιμῆσ. τιμήσει αὐτοὺσ ὁ κσ ισ χσ. εἰσ ὃν ἐλπίζουσιν σαρκὶ. ψυχῇ. πίστει. ἀγάπῃ. ὁμονοίᾳ. ἔρρωσθε ἐν χω ιυ τῇ κοινῇ ἐλπίδι ἡμῶν.

Salv. ἴσ. τιμήση.

1 Ad obeundum illic Dei legationem. 2 In unum con-

Quia ſecundum orationem veſtram, & ſecundum viſcera miſericordiæ quæ habetis in Chriſto Jeſu, annunciatum eſt mihi pacem habere Eccleſiam quæ eſt in Antiochia Syriæ: decens eſt vos, ut Eccleſiam Dei, ordinare Diaconum [1] *ad intercedendum illic Dei interceſſionem*; in congaudere ipſis [2] *in idipſum factis*, & glorificare nomen [3]. Beatus in Jeſu Chriſto, qui dignificabitur tali miniſtratione: & vos glorificabimini. Volentibus autem vobis non eſt impoſſibile, pro nomine Dei, ut & quædam propinquæ Eccleſiæ miſerunt Epiſcopos, quædam autem Presbyteros & Diaconos.

De Philone autem Diacono à Cilicia viro teſtimonium habente, qui & nunc in verbo Dei miniſtrat mihi cum Reo Agathopode viro electo, qui à Syria me ſequitur, abrenuncians [4] *ſæculo*; qui & teſtificantur vobis: & ego Deo gratias ago pro vobis, quoniam recepiſtis ipſos; ut & vos Dominus. Qui autem inhonoraverunt ipſos, liberentur in gratia Jeſu Chriſti. Salutat vos charitas [5] *multorum* qui in Troade: unde & ſcribo vobis per Burrum, miſſum mecum ab Epheſiis & Smyrnæis in verbum honoris. Honoret & ipſos Dominus Jeſus Chriſtus; in quem ſperent carne, anima, [6] *ſpiritu*, fide, charitate, concordia. Valete in Chriſto Jeſu, communi ſpe noſtra.

l. Burrhum

venientibus. 3 *Supplendum forte in græco* Θεῦ Dei. 4 Vitæ. 5 Fratrum. 6 *Red.*

Salv. ἴσ. τραλλιανοῖς.

ε̄. Τραλλιανοῖς Ιγνάτιος.

Ιγνάτιος ὁ χ̣ θεοφόρος. ἠγαπημένη θ̄ω πρι ῑυ χ̄υ. ἐκκλησία ἁγία τῇ οὔσῃ ἐν τράλλεσιν τῆς ἀσίας ἐκλεκτῇ. χ̣ ἀξιοθέω. εἰρηνευούσῃ ἐν σαρκὶ χ̣ αἵματι τῷ πάθει ῑυ χ̄υ. τῆς ἐλπίδος ἡμῶν ἐν τῇ εἰς αὐτὸν ἀναςάσει. ἣν χ̣ ἀσπάζομεν ἐν τῷ πληρώματι ἐν ἀποςολικῷ χαρακτῆρι. χ̣ εὐχομαι πλεῖςα χαίρειν.

Salv. ἴσ. ἐν τραλλεσιν.

Ἀμωμον διάνοιαν χ̣ ἀδιάκριτον ἐν ὑπομονῇ ἔγνων ὑμᾶς ἔχοντας. οὐ κατὰ χρῆσιν. ἀλλὰ κατὰ φύσιν. καθὼς ἐδήλωσέν μοι πολύβιος ὁ ἐπίσκοπος ὑμῶν. ὃς παρεγένετο θελήματι θ̄υ χ̣ ῑυ χ̄υ ἐν σμύρνῃ. καὶ οὕτως μοι συνεχάρη δεδεμένῳ ἐν ῑυ χ̄ῳ.

Salv. ἴσ. κατὰ ὑποκειμεν.

Salv. ἴσ. θεωρεῖας.

ὥςτε με τὸ πᾶν πλῆθος ὑμῶν ἐν αὐτῷ θεωρῆσθε. ἀποδεξάμενος οὖν τὴν κατὰ θ̄ν εὔνοιαν δι' αὐτοῦ. ἔδοξα εὑρὼν ὑμᾶς ὡς ἔγνων μιμητὰς ὄντας θ̄υ.

Voss. ὅτ' ἂν

Οταὰν γὰρ τῷ ἐπισκόπῳ ὑποτάσσησθε ὡς ῑυ χ̄ῳ. φαίνεσθέ μοι οὐ κατὰ ανον ζῶντες. ἀλλὰ κατὰ ῑν χ̄ν τὸν δι' ἡμᾶς ἀποθανόντα. ἵνα πιστεύσαντες εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ τὸ ἀποθανεῖν ἐκφύγητε. ἀναγκαῖον οὖν ἐστιν ὥσπερ ποιεῖτε. ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν πράσσειν ὑμᾶς. ἀλλ' ὑποτάσσεσθε χ̣ τῷ πρεσβυτερίῳ. ὡς

al. ὑποτάσσεσθε.

Voss. ἡμῶν. τοῖς ἀποστόλοις ῑυ χ̄υ τῆς ἐλπίδος ὑμῶν. ἐν ᾧ διάγοντες εὑρεθησόμεθα. δεῖ δὲ χ̣ τοὺς διακόνους ὄντας μυστήριον ῑυ χ̄υ. κατὰ πάντα τρόπον πᾶσιν ἀρέσκειν. οὐ

Salv. ἴσ. μινιστήριον.

1 *Deest.* 2 Ignatius. 3 Deest in græco καὶ. 4 *Nova versio.*

γὰρ

VI. [1] *Ejuſdem Epiſtola* ad Tralleſios [2].

Ignatius, qui & Theophorus, dilectæ Deo Patri Jeſu Chriſti Eccleſiæ ſanctæ, exiſtenti in Tralleſiis Aſiæ, electæ & Deo dignæ, pacem habenti in carne & ſanguine [3] & paſſione Jeſu Chriſti, ſpei noſtræ, in ea quæ in ipſum reſurrectione: quam & ſaluto in plenitudine, in Apoſtolico charactere, & oro plurimum gaudere.

Incoinquinatam mentem & inſeparabilem in ſuſtinentia cognovi vos habentes, [4] non ſecundum uſum ſed ſecundum naturam: quemadmodum oſtendit mihi Polybius Epiſcopus veſter, qui advenit (voluntate Dei & Jeſu Chriſti) in Smyrna; & ſic mihi congaviſus eſt vincto in Chriſto Jeſu, ut ego omnem multitudinem veſtram in ipſo ſpecularer. Recipiens igitur eam quæ ſecundum Deum æquanimitatem per ipſum, gloriatus ſum inveniens vos ut cognovi imitatores Dei.

Quum enim Epiſcopo ſubjecti eſtis ut Jeſu Chriſto, videmini mihi non ſecundum homines viventes, ſed ſecundum Jeſum Chriſtum; propter vos mortuum, ut credentes in mortem ipſius, mori effugiatis. Neceſſarium igitur eſt, quemadmodum facitis, ſine Epiſcopo nihil operari vos: ſed ſubjici & Presbyterio ut Apoſtolis Jeſu Chriſti ſpei noſtræ; in quo converſantes inveniamur. Oportet autem & Diaconos, miniſtros exiſtentes myſteriorum Jeſu Chriſti, ſecundum omnem modum omnibus placere. Non enim

Antioch. Hom. 12 4. Conſt. Ap. 2. 27. 28.

non uſu ſed proprietate. *ex Salvino*, non ex hypocriſi ſed revera.

γὰρ βρωμάτων καὶ ποτῶν εἰσὶν διάκονοι. ἀλλ' ἐκκλη-
Salv. ἴσ. φυλάσσεσθε. σίας θυ ὑπηρέται. δέον οὖν αὐτοὺς φυλάσσεσθε τὰ
ἐγκλήματα ὥσ πῦρ.

Salv. ἴσ. ὡς ιυ χυ. Ομοίως πάντες ἐντρεπέσθωσαν τοὺς διακόνους. ὡς
Salv. ἴσ. συνδεσμον collegium ιν χν ὡς καὶ τὸν ἐπίσκοπον ὄντα υἱὸν τοῦ προσ. τοὺς
δὲ πρεσβυτέρους ὡς συνέδριον θυ. καὶ ὡς σύνδεσμος
ἀποστόλων. χωρὶς τούτων ἐκκλησία οὐ καλεῖται. περὶ
ὧν πέπεισμαι ὑμᾶς οὕτως ἔχειν. τὸ γὰρ ἐξεμπλάριον
τῆς ἀγάπης ὑμῶν ἔλαβον. καὶ ἔχω μεθ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ
ἐπισκόπῳ ὑμῶν. οὗ αὐτὸ τὸ κατάστημα μεγάλη μα-
θητεία. ἡ δὲ πραότης αὐτοῦ δύναμις. ὃν λογίζομαι
καὶ τοὺς ἀθέους ἐντρέπεσθαι. ἀγαπῶντας ὡς οὐ φεί-
δομαι ἑαυτὸν πότερον δυνάμενος γράφειν ὑπὲρ τούτου
l. ὧν. εἰς τοῦτο ὠήθην. ἵνα *ὡς κατάκριτος ὡς ἀπόστολος ὑμῖν
Salv. ἴσ. διατάσσομαι. διατάσσομαι.

Πολλὰ φρονῶ ἐν θω. ἀλλ' ἐμαυτὸν μετρῶ ἵνα μὴ
ἐν καυχήσει ἀπόλωμαι. νῦν γάρ με δεῖ πλέον φοβεῖ-
Salv. ἴσ. εὐλέγοντες. σθαι καὶ μὴ προσέχειν τοῖς φυσιοῦσιν με. οἱ γὰρ λέγον-
τές μοι μαστιγοῦσιν με. ἀγαπῶ μὲν γὰρ τὸ παθεῖν.
Salv. ἴσ. ὁ γὰρ ζῆλος. ἀλλ' οὐκ οἶδα εἰ ἄξιός εἰμι. τὸ γὰρ ζῆλος πολλοῖς μὲν
Salv. ἴσ. ἐμοὶ. οὐ φαίνεται. ἐμὲ δὲ πλέον πολεμεῖ. χρήζω οὖν πραό-
τητος. ἐν ᾗ καταλύεται ὁ ἄρχων τοῦ αἰῶνος τούτου.

Μὴ οὐ δύναμαι τὰ επουνια γράψαι; ἀλλὰ φοβοῦ-
Voss. συγγνωμονεῖτε. μαι μὴ νηπίοις οὖσιν ὑμῖν βλαβὴν παραθῶ. καὶ συγγνω-
μονεῖτε μοι. μήποτε οὐ δυνηθέντες χωρῆσαι στράγγαλον θῆ-
τε. καὶ γὰρ ἐγὼ οὐ καθότι δέδεμαι καὶ δυνάμενος τὰ επουνια

1 *Noster videtur recte legisse* ὡς ἐντολὴν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ τὸν ἐπίσκο-
πον ὡς ἰησοῦν χριστόν. 2 Persuasum habeo. 3 Aliquantum. cum

καὶ

ciborum & potuum ſunt miniſtri; ſed Eccleſiæ Dei miniſtri. Opportunum igitur vos obſervare accuſationes, ut ignem. *l.* eos.

Similiter & omnes revereantur Diaconos, ut [1] *mandatum Jeſu Chriſti*; *& Epiſcopum*, *ut Jeſum Chriſtum*, exiſtentem filium Patris: Presbyteros autem, ut concilium Dei & conjunctionem Apoſtolorum. Sine his Eccleſia non vocatur. De quibus [2] *ſuadeo* vos ſic habere. Exemplarium enim charitatis veſtræ accepi & habeo cum meipſo in Epiſcopo veſtro; cujus ipſa compoſitio magna eſt diſciplinatio, manſuetudo autem ipſius potentia: quem exiſtimo & impios revereri*. Diligentes quod non parco ipſum [3] *aliqualem*, *potens ſcribere pro illo*; *in hoc exiſtimer*, *ut* exiſtens condemnatus, velut Apoſtolus vobis præcipiam. *l.* , diligentes.

Multa ſapio in Deo: ſed meipſum menſuro, ut non in gloriatione perdar. Nunc enim me oportet plus timere, & non attendere inflantibus me. [4] *Dicentes enim mihi*, flagellant me. Diligo quidem enim pati: ſed non novi ſi dignus ſum. Zelus enim multis quidem non apparet, me autem plus oppugnat. Indigeo igitur manſuetudine; in qua diſſolvitur princeps ſeculi hujus.

Nonne poſſum vobis ſupercœleſtia ſcribere? Sed timeo ne parvulis exiſtentibus vobis damnum apponam. Et condonate mihi: ne forte, non potentes capere, ſtrangulemini. Etenim ego, non [5] *ſecundum quodcunque* ligatus ſum, [6] *ſed potens ſcire* cœleſtia, & loci

poſſim ſcribere ſuper illa re, hoc dicendum exiſtimavi. ne, 4 Laudantes enim me. 5 Quòd. 6 Poſſum ſcire. *deeſt in Græco vocis.*

καὶ τὰς τοποθεσίας τὰς ἀγγελικὰς καὶ τὰς συστάσεις τὰς
1. ἤδη. ἀρχοντικάς. ὁρατά τε καὶ ἀόρατα. παρὰ τοῦτο εἰ δὴ καὶ μα-
θητής εἰμι. πολλὰ γὰρ ἡμῖν λείπει ἵνα θ̅υ̅ μὴ λειπώμεθα.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς οὐκ ἐγὼ ἀλλ' ἡ ἀγάπη ι̅υ̅
χ̅υ̅ μόνη τῇ χριστιανῇ τροφῇ χρῆσθαι. ἀλλοτρίας δὲ
βοτάνης ἀπέχεσθαι. ἥτις ἐστὶν αἵρεσις. οἱ καιροὶ παρεμ-
πλέκουσιν ι̅ν̅ χ̅ν̅ κατ' ἀξίαν πιστευόμενοι ὥσπερ θανάσι-
μον φάρμακον διδόντες μετὰ οἰνομέλιτος. ὅπερ ὁ ἀγνοῶν
1. κἀκῇ. ἡδέως λαμβάνει ἐν ἡδονῇ. κἀκεῖ τὸ ἀποθανεῖν.

Φυλάττεσθε οὖν τοὺς τοιούτους. τοῦτο δὲ ἔσται
ὑμῖν μὴ φυσιουμένοις καὶ οὖσιν ἀχωρίστοις θ̅υ̅ ι̅υ̅ χ̅υ̅. καὶ
τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν διαταγμάτων τῶν ἀποστόλων. ὁ
ἐντὸς θυσιαστηρίου ὢν καθαρός ἐστιν. τούτεστιν ὁ χωρὶς
Salv. ἴσ. διακόνων. ἐπισκόπου καὶ πρεσβυτερίου καὶ διακόνου πράσσων τι. οὗ-
τος οὐ καθαρός ἐστιν τῇ συνειδήσει.

Οὐκ ἐπεὶ ἔγνων τοιοῦτόν τι ἐν ὑμῖν. ἀλλὰ προφυ-
Salv. ἴσ. προορῶν. λάσσω ὑμᾶς ὄντας μου ἀγαπητοὺς πρὸ ὁρῶν τὰς
ἐνέδρας τοῦ διαβόλου. ὑμεῖς οὖν τὴν πραϋπάθειαν
Salv. ἴσ. ἣ ἐστὶν. ἀναλαβόντες. ἀναστήσασθε ἑαυτοὺς ἐν πίστει. ὃς ἐστὶν
σὰρξ τοῦ κ̅υ̅. καὶ ἐν ἀγάπῃ ὁ ἐστὶν αἷμα ι̅υ̅ χ̅υ̅. μη-
δεὶς ὑμῶν κατὰ τοῦ πλησίον ἐχέτω. μὴ ἀφορμὰς
δίδοτε τοῖς ἔθνεσιν. ἵνα μὴ δι' ὀλίγους ἄφρονας τὸ
Salv. ἴσ. βλασφημῆται. ἐν θ̅ω̅ πλῆθος βλασφημεῖται. οὐαὶ γὰρ δι' οὗ ἐπὶ
ματαιότητι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τινῶν βλασφημεῖται.

Κωφώθητε οὖν ὁτὰν ὑμῖν χωρὶς ι̅υ̅ χ̅υ̅ λαλῇ

1 Nobis. 2 Hæc tempora coarctant. *Cotel. hic legendum putat* οἱ ἐν ἐυπαροῖς ἐμπλέκουσιν. *Interpolator* ἰοῖς. 3 *Deest* propter eorum

τισ.

positiones Angelicas, & constitutiones *, principationes, visibiliaque & invisibilia: præter hoc, jam & discipulus sum. Multa enim [1] *vobis* deficiunt, ut Deo non deficiamus. *l.* principales. *al.* propter.

Deprecor igitur vos (non ego, sed charitas Jesu Christi) solo Christiano alimento utamini; ab aliena autem herba recedite, quæ est hæresis, [2] *quæ & implicatis implicat* Jesum Christum [3]: quemadmodum mortiferum pharmacum dantes cum vino mellito; quod qui ignorat, delectabiliter accipit & in delectatione mala mori.

[4] *Observemini* igitur à talibus. Hoc autem erit à vobis non inflatis, & existentibus inseperabilibus à Deo Jesu Christo, & Episcopo, & ordinibus Apostolorum. Qui intra altare est, mundus est: [5] *qui vero extra altare est, non mundus est.* hoc est; Qui sine Episcopo & [6] *Presbytero* & Diacono operatur aliquid, iste non mundus est in conscientia.

Non quia cognovi tale quid in vobis: sed præservo vos, existentes meos dilectos; prævidens insidias Diaboli. Vos igitur mansuetam patientiam resumentes, recreate vosmetipsos in fide quod est caro Domini, & in charitate quod est sanguis Jesu Christi. Nullus vestrum adversus proximum aliquid habeat. Non occasiones detis gentibus: ut non propter paucos insipientes ea quæ in Deo multitudo blasphemetur. * Væ enim, per quem in vanitate nomen meum in aliquibus blasphematur. Damasc. 3. Parall. 94. Vide Is. 52. 5.

Obsurdescite igitur, quando vobis sine Jesu Theod. Dial. 1.

dignitatem fidem adepta. 4 Custodite vos. 5 *Red. sed Græco inserendum videtur* ὁ ἢ ἐκτὸς ὢν, οὐ καθαρός ἐστιν. 6 Presbyterio.

Christi

πισ. τοῦ ἐκ γένους δαδ. τοῦ ἐκ μαρίας. ὁσ ἀληθῶσ ἐγεννήθη. ἔφαγέν τε καὶ ἔπιεν. ἀληθῶσ ἐδιώχθη ἐπὶ ποντίου πιλάτου. ἀληθῶσ ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανεν. βλεπόντων τῶν ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων. καὶ ὑποχθονίων. ὃσ καὶ ἀληθῶσ ἠγέρθη ἀπὸ νεκρῶν. ἐγείραντόσ αὐτὸν τοῦ πρὸσ αὐτοῦ κατὰ τὸ ὁμοίωμα. ὃσ καὶ ἡμᾶσ τοὺσ πιστεύοντασ αὐτῷ οὕτωσ ἐγερεῖ ὁ πηρ αὐτοῦ ἐν χω ιυ. οὗ χωρὶσ τὸ ἀληθινὸν ζῆν οὐκ ἔχομεν.

Εἰ δὲ ὥσπερ τινὲσ ἄθεοι ὄντεσ τυτέστιν ἄπιστοι λέγουσιν τὸ δοκεῖν πεπονθέναι αὐτὸν αὐτοὶ ὄντεσ τὸ δοκεῖν. ἐγὼ τί δέδεμαι. τί δὲ εὔχομαι θηριομαχῆσαι. δωρεὰν οὖν ἀποθνήσκω. ἄρα οὐ καταψεύδομαι τοῦ κυ.

Salv. ἴσ. τῷ δοκεῖν.

Φεύγετε οὖν τὰσ κακὰσ παραφυάδασ τὰσ γεννώσασ καρπὸν θανατηφόρον. οὗ ἐὰν γεύσητέ τισ. παρ' αὐτὰ ἀποθνήσκει. οὗτοι γὰρ οὐκ εἰσὶν φυτεία πρὸσ. εἰ γὰρ ἦσαν. ἐφαίνοντο ἂν κλάδοι τοῦ σταυροῦ. καὶ ἦν ἂν ὁ καρπὸσ αὐτῶν ἄφθαρτοσ. δι' οὗ ἐν τῷ πάθει αὐτοῦ θεωρεῖται ὑμᾶσ ὄντασ μέλη αὐτοῦ. οὐ δυνατὸν οὖν κεφαλὴν χωρὶσ γεννηθῆναι ἄνευ μελῶν. τοῦ θυ ἕνωσιν ἐπαγγελλομένου * ὅσ ἐστιν αὐτόσ.

Salv. ἴσ. γεύσηται.
Salv. ἴσ. παρεμπίπτει.
forte ὃ vel ἥ.

Ἀσπάζομαι ὑμᾶσ ἀπὸ σμύρνησ. ἅμα ταῖσ συμπαρούσαισ μου ἐκκλησίαισ τοῦ θυ. * αἱ κατὰ πάντα με ἀνέπαυσαν σαρκί τε καὶ πνι. παρακαλεῖ ὑμᾶσ τὰ δέσμά μου. ἃ ἔνεκεν ιυ χυ περιφέρω. αἰτούμενοσ θυ ἐπιτυχεῖν. διαμένετε ἐν τῇ ὁμονοίᾳ ὑμῶν. καὶ τῇ μετ' ἀλλήλων θεοσυχῇ. πρέπει γὰρ ὑμῖν τοῖσ καθ' ἕνα

Salv. ἴσ. μοι.
Salv. ἴσ. αι.

1 Secundum ſimilitudinem. qui. 2 *Forte* moriar *cum punctо*

ἐξαιρέτωσ

Chriſto loquitur quis: qui ex genere David, qui ex Maria; qui vere natus eſt, comedit & bibit; vere perſecutionem paſſus eſt ſub Pontio Pilato, vere crucifixus & mortuus eſt, aſpicientibus cœleſtibus & terreſtribus & infernalibus. qui & vere reſurrexit à mortuis, reſuſcitante ipſum Patre ipſius [1]: *qui & ſecundum ſimilitudinem* nos credentes ipſi ſic reſuſcitabit Pater ipſius, in Chriſto Jeſu; ſine quo verum vivere non habemus.

Si autem, quemadmodum quidam ſine Deo exiſtentes (hoc eſt, infideles) dicunt, ſecundùm videri paſſum eſſe ipſum; ipſi exiſtentes ſecundùm videri: ego quid vinctus ſum? quid autem & oro cum beſtiis pugnare? Gratis igitur morior: [2] *ergo non reprehendor mendacii à Domino.*

Fugite ergo malas propagines, generantes fructum mortiferum; quem ſi guſtet quis, ſtatim moritur. Iſti enim non ſunt plantatio Patris. Si enim eſſent; apparerent utique rami Crucis, & eſſet utique fructus illorum incorruptibilis: per quem, in paſſione ipſius, advocat vos exiſtentes membra ipſius. Non poteſt igitur caput naſci ſine membris: Deo unionem repromittente, quod eſt ipſe. *al.* quæ.

Saluto vos à Smyrnâ, cum compræſentibus mihi Eccleſiis Dei; qui ſecundum omnia *l.* quæ. me quieſcere fecerunt carne & ſpiritu. Deprecantur vos vincula mea, quæ pro Jeſu Chriſto fero, petens Deo frui; permanete in concordia veſtra & ea quæ cum adinvicem oratione. Decet enim vos ſingulos, præci-

interrogationis. certe de domino mendacium non fingo.

pue

ἐξαιρέτως καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἀναψύχειν τὸν ἐπίσκοπον
Voss. καὶ εἰς τιμὴν πρὸς ι̅υ̅ χ̅υ̅ *τῶν ἀποστόλων. εὔχομαι ὑμᾶς
ἐν ἀγάπῃ ἀκούσαι μου. ἵνα μὴ εἰς μαρτύριον ὦ ἐν ὑμῖν
γράψας. καὶ περὶ ἐμοῦ δὲ προσεύχεσθε. τῆς ἀφ' ὑμῶν
ἀγάπης χρήζουσα ἐν τῷ ἐλέει τοῦ θ̅υ̅. εἰς τὸ καταξιω-
θῆναί με τοῦ κλήρου. οὗ περίκειμαι ἐπιτυχεῖν. ἵνα μὴ
ἀδόκιμος εὑρεθῶ.

Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἀγάπη σμυρναίων καὶ ἐφεσίων.
μνημονεύετε ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν τῆς ἐν συρίᾳ
ἐκκλησίας. ὅθεν καὶ οὐκ ἄξιός εἰμι λέγεσθαι ὢν ἔσχατος
ἐκείνων. ἔρρωσθε ἐν ι̅υ̅ χ̅ω̅. ὑποτασσόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ
ὡς τῇ ἐντολῇ. ὁμοίως καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ. καὶ οἱ κατ'
ἄνδρα ἀλλήλους ἀγαπᾶτε ἐν ἀμερίστῳ καρδίᾳ. ἁγνί-
ζετε ὑμῶν τὸ ἐμὸν πν̅α̅. οὐ μόνον νῦν. ἀλλὰ καὶ ὅταν
θ̅υ̅ ἐπιτύχω. ἐπὶ γὰρ ὑπὸ κίνδυνον εἰμί. ἀλλὰ πιστὸς
ὁ πατὴρ ἐν ι̅υ̅ χ̅ω̅. πληρώσαι μου τὴν αἴτησιν. καὶ ὑμῶν
ἐν ᾧ εὑρεθείητε ἄμωμοι.

1 Sorte. 2 Expiet vos. *forte* ἁγνίζεσε *pro* ἁγνίζεται. Vossius

pue & Presbyteros, refrigerare Episcopum; in honorem Patris, Jesu Christi, & Apostolorum. Oro vos in charitate audire me; ut non in testimonium sim in vobis scribens. Sed & pro me orate, ea, quæ à vobis, charitate indigente in misericordia Dei, ad dignificari me hæreditate quâ conor potiri, ut non reprobus inveniar.

Salutat vos charitas Smyrnæorum & Ephesiorum. Mementote in orationibus vestris ejus quæ in Syria Ecclesiæ; unde non dignus sum dici, existens extremus illorum. Valete in Jesu Christo; subjecti Episcopo, ut Dei mandato, similiter & Presbyterio. Et singuli adinvicem diligite in impartibili Corde. [1] *Castificate vestrum* meum spiritum, non solum nunc, sed & quando utique Deo fruar. Adhuc enim sub periculo sum: sed fidelis Pater, in Jesu Christo, implere petitionem meam & vestram; in quo inveniamini incoinquinati.

[1] hic ut supra in Ep. ad Eph. legendum censet ἁγνισμα ὑμῶν τὸ ἐμὸν πνεῦμα.

S. Ignatii Epiſtola ad Romanos juxta Græcam Editionem Ruinarti.

Ιγνάτιος, ὁ καὶ Θεοφόρος, τῇ ἠλεημένῃ ἐν μεγαλειότητι πατρὸς ὑψίστου καὶ Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ μόνου υἱοῦ αὐτοῦ, ἐκκλησίᾳ ἠγαπημένῃ καὶ πεφωτισμένῃ ἐν θελήματι τοῦ θελήσαντος τὰ πάντα, ἃ ἐστιν κατ' ἀγάπην Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἥτις καὶ προκάθηται ἐν τόπῳ χωρίου Ρωμαίων, ἀξιόθεος, ἀξιοπρεπής, ἀξιομακάριστος, ἀξιέπαινος, ἀξιεπίτευκτος, ἀξιάγνος, καὶ προκαθημένη τῆς ἀγάπης, χριστώνυμος, πατρώνυμος, ἣν καὶ ἀσπάζομαι ἐν ὀνόματι Ιησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ πατρὸς, κατὰ σάρκα καὶ πνεῦμα ἡνωμένοις πάσῃ ἐντολῇ αὐτοῦ, πεπληρωμένοις χάριτος θεοῦ ἀδιακρίτως, καὶ ἀποδεδυλισμένοις ἀπὸ παντὸς ἀλλοτρίου χρώματος, πλεῖστα ἐν Ιησοῦ Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν ἀμώμως χαίρειν.

al. ἐπευξάμενος. Ἐπεὶ εὐξάμην θεῷ ἐπέτυχον ἰδεῖν ὑμῶν τὰ ἀξιόθεα πρόσωπα, ὡς καὶ πλέον ἠτήμην λαβεῖν, δεδεμένος ἐν Χριστῷ Ιησοῦ ἐλπίζω ὑμᾶς ἀσπάσασθαι, ἐάν περ θέλημα ᾖ θεοῦ ἢ ἠξιωθῆναί με εἰς τέλος τοῦ εἶναι. ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ εὐοικονόμητός ἐστιν, ἐάν χάριτος ἐπιτύχω, εἰς τὸ τὸν κλῆρόν μου ἀνεμποδίστως ἀπολαβεῖν. Φοβοῦμαι γὰρ τὴν ὑμῶν ἀγάπην, μὴ αὐτή με ἀδικήσῃ· ὑμῖν γὰρ εὐχερές ἐστιν, ὃ θέλετε ποιῆσαι· ἐμοὶ δὲ δύσκολόν ἐστιν, ἐὰν μὴ θεοῦ ἐπιτύχω, ἐάν περ ὑμεῖς φείσησθέ μου.

1 Miſericordiam conſecutæ. 2 Regionis. *noſter l.* χωρῆς. 3 Digna quæ voti compos fiat. *noſter l.* ἀξιεπίτευκτος. 4 No-

Οὐ

S. Ignatii Epiſtola ad Romanos juxta Latinam Editionem Uſſerii.

Ignatius, qui & Theophorus, [1] *habenti propitiationem* in magnitudine Patris altiſſimi & Jeſu Chriſti ſolius filii ipſius, Eccleſiæ dilectæ & illuminatæ in voluntate volentis omnia quæ ſunt ſecundum dilectionem Jeſu Chriſti Dei noſtri (quæ & præſidet in loco [2] *chori* Romanorum, digna Deo, digna decentia, digna beatitudine, digna laude, [3] *digne ordinata*, digne caſta, & præſidens in charitate, Chriſti habens [4] *legem*, Patris nomen; quam & ſaluto in nomine Jeſu Chriſti filii Patris) ſecundum carnem & ſpiritum unitis [5] *in* omni mandato ipſius, impletis gratia Dei indiviſim, & abſtractis ab omni alieno colore; plurimum in [6] *Domino* Jeſu Chriſto Deo noſtro immaculate gaudere.

Deprecans Deum, [7] *attigi videre* veſtras [8] *dignas viſione* facies; [9] *ut & amplius petebam accipere. Ligatus enim in* Chriſto Jeſu, ſpero vos ſalutare; ſiquidem voluntas ſit ut dignificer in finem eſſe. Principium quidem enim bene [10] *diſpenſatum* eſt: ſiquidem gratia [11] *mea* potiar, ad hæreditatem meam ſine impedimento lucrari. Timeo enim charitatem veſtram, ne ipſa me lædat. Vobis enim facile eſt, quod vultis facere: mihi autem difficile eſt Deo potiri; ſiquidem vos [12] *non* parcitis mihi.

men. *noſter l.* χειμάῤῥος. 5 *Red.* 6 *Red.* 7 Obtinui ut viderem. *Tum enim Smyrnæ erat Ignatius.* 8 Deo dignas. *noſter hic forte legit* ἀξιοθέατα. 9 Et quemadmodum plus petebam accipere, ligatus in &c. 10 Conſtitutum. 11 *Red.* 12 *Red.*

1. ὑμᾶς. Οὐ γὰρ θέλω ὑμῖν ἀνθρωπαρεσκῆσαι, ἀλλὰ θεῷ ἀρέσαι, ὥσπερ καὶ ἀρέσκετε. ὐδὲ γὰρ ἐγώ ποτε ἕξω καιρὸν τοιοῦτον, θεοῦ ἐπιτυχεῖν· οὔτε ὑμεῖς, ἐὰν σιωπήσητε, κρείττονι ἔργῳ ἔχετε ἐπιγραφῆναι. ἐὰν γὰρ σιωπήσητε ἀπ' ἐμοῦ, ἐγὼ γενήσομαι θεοῦ· ἐὰν δὲ ἐρασθῆτε τῆ σαρκός μου, πάλιν ἔσομαι τρέχων. πλέον μοι μὴ παρέχησθε τοῦ σπονδισθῆναι θεῷ, ὡς ἔτι θυσιαστήριον ἕτοιμόν ἐστιν, ἵνα ἐν ἀγάπῃ χορὸς γενόμενοι, ᾄσητε τῷ πατρὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι τὸν ἐπίσκοπον Συρίας ὁ θεὸς καταξίωσεν εὑρεθῆναι εἰς δύσιν, ἀπὸ ἀνατολῆς μεταπεμψάμενος. καλὸν τὸ δῦναι ἀπὸ κόσμου πρὸς θεόν, ἵνα εἰς αὐτὸν ἀνατείλω.

1. σπονδισθῆναι.

Οὐδέποτε ἐβασκάνατε ὐδένα, ἄλλους ἐδιδάξατε· ἐγὼ δὲ θέλω, ἵνα καὶ ἐκεῖνα βέβαια ᾖ, ἃ μαθητεύοντες ἐντέλλεσθε. μόνον μοι δυνάμιν αἰτεῖσθε, ἔσωθέν τε καὶ ἔξωθεν, ἵνα μὴ μόνον λέγω, ἀλλὰ καὶ θέλω· ἵνα μὴ μόνον λέγωμαι Χριστιανός, ἀλλὰ καὶ εὑρεθῶ. ἐὰν γὰρ καὶ εὑρεθῶ, καὶ λέγεσθαι δυνάμαι, καὶ τότε πιστὸς εἰμί, ὅταν κόσμῳ μὴ φαίνωμαι. ὐδὲν φαινόμενον, αἰώνιον. "τὰ γὰρ βλεπόμενα, "πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια." ὁ γὰρ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ἐν πατρὶ ὢν, μᾶλλον φαίνεται. ὐ σιωπῆς μόνον τὸ ἔργον, ἀλλὰ μεγάλως ἐστὶν ὁ Χριστιανισμός.

2 Cor. 4. 18.

Ἐγὼ γράφω ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ἐντέλλομαι πᾶσιν, ὅτι ἐγὼ ἑκὼν ὑπὲρ θεοῦ ἀποθνήσκω, ἐὰν μὴ ὑμεῖς μὴ κωλύσητε. παρακαλῶ ὑμᾶς, μὴ εὔνοια ἄκαιρος

1 Unquam habiturus ſum. 2 Denuo mihi currendum eſt. 3 , dele Parenth. 4 Bonum eſt. 5 Æternum eſt. *deeſt hic.*

γένησθέ

Non enim volo vos hominibus placere, ſed Deo placere: quemadmodum & placetis. Neque enim ego [1] *habeo aliquando* tempus tale Deo potiendi: neque vos, ſi taceatis, meliori operi habetis inſcribi. Si enim taceatis à me, ego ero Dei: ſi autem deſideretis carnem meam, [2] *rurſus factus ſum vox.* Plus autem mihi non tribuetis quam ſacrificari Deo, dum adhuc ſacrificatorium paratum eſt: ut, in charitate chorus effecti, cantetis Patri in Jeſu Chriſto [3] (quoniam Epiſcopum Syriæ dignificavit Deus inveniri in Occidente, ab Oriente tranſmittens [4] *bonum* occidere à mundo in Deum) ut in ipſo oriar.

[2] *f.* velox.

Chryſoſt. in Encom. Ignat.

[4] *al.* occidentem.

Nunquam invidiſtis * in aliquo: alios edocuiſtis. Ego autem volo, ut & illa firma ſint quæ docentes præcepiſtis. Solum mihi potentiam petatis ab intra & ab extra, ut non ſolum dicam ſed & velim; non ut ſolum dicar Chriſtianus, ſed & inveniar. Si enim inveniar, & dici poſſum; & tunc fidelis eſſe, quando utique mundo non appareo. Nihil apparentia [5] *bonum eſt.* Deus enim noſter Jeſus Chriſtus in Patre exiſtens magis apparet. Non [6] *ſuaſionis* opus ſed magnitudinis eſt [7] *Chriſtianus*; [8] *quando utique oditur à mundo.*

* *l.* alicui.

[5] *l.* apparens

Scribo Eccleſiis, & præcipio omnibus, quoniam volens pro Deo morior; ſiquidem vos non prohibeatis. Deprecor vos, non [9] *concordia* intempeſtiva fiatis mihi. Di-

[1] "Quæ enim videntur, temporalia ſunt, quæ vero non videntur, æterna ſunt." 6 Silentii. 7 Chriſtianiſmus. 8 *Red.* 9 Benevolentia.

mittite

γένησθέ μοι. ἄφετέ με θηρίων εἶναι βορὰν, δι' ὧν ἔνεστιν θεοῦ ἐπιτυχεῖν. σῖτός εἰμι θεοῦ, καὶ δι' ὀδόντων θη-
1. ἀλήθομαι. ρίων ἀλέθομαι, ἵνα καθαρὸς ἄρτος εὑρεθῶ τοῦ Χριστοῦ. μᾶλλον κολακεύσατε τὰ θηρία, ἵνα μοι τάφος γένωνται, καὶ μηδὲν καταλίπωσι τοῦ σώματός μου, ἵνα μὴ κοιμηθεὶς βαρύς τινι γένωμαι. τότε ἔσομαι μαθητὴς ἀληθῶς τοῦ Χριστοῦ, ὅτε οὐδὲ τὸ σῶμά μου ὁ κόσμος ὄψεται. λιτανεύσατε τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα διὰ τῶν ὀργάνων τούτων θυσία εὑρεθῶ. οὐχ ὡς Πέτρος καὶ Παῦλος διατάσσομαι ὑμῖν· ἐκεῖνοι ἀπόστολοι· ἐγὼ κατάκριτος· ἐκεῖνοι ἐλεύθεροι· ἐγὼ δὲ μέχρι νῦν δοῦλος. ἀλλ' ἐὰν πάθω, ἀπελεύθερος Ιησοῦ, καὶ ἀναστήσομαι ἐν αὐτῷ ἐλεύθερος. νῦν μανθάνω δεδεμένος μηδὲν ἐπιθυμεῖν κοσμικὸν ἢ μάταιον.

Ἀπὸ Συρίας μέχρι Ρώμης θηριομαχῶ διὰ γῆς καὶ θαλάσσης, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, δεδεμένος δέκα λεοπάρδοις, ὅ ἐστιν στρατιωτῶν τάγμα, ὃ καὶ εὐεργετούμενοι χείρους γίνονται. ἐν δὲ τοῖς ἀδικήμασιν αὐτῶν μᾶλλον μαθητεύομαι. ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο δεδικαίωμαι. ὀναίμην τῶν θηρίων, τῶν ἐμοὶ ἡτοιμασμένων, καὶ εὔχομαι ἕτοιμά μοι εὑρεθῆναι, ἃ καὶ κολακεύσω, συντόμως με καταφαγεῖν, οὐχ ὥσπερ τινῶν δειλαινόμενα οὐχ ἥψαντο. κἂν αὐτὰ δὲ ἄκοντα μὴ θελήσῃ, ἐγὼ προσβιάσομαι. συγγνώμην μοι ἔχετε· τί μοι συμφέρει, ἐγὼ γινώσκω. νῦν ἄρχομαι μαθητὴς εἶναι. μηδέν με ζηλώσῃ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, ἵνα Ιησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω. πῦρ καὶ σταυρὸς, θηρίων τε συστάσεις, ἀνατομαὶ, διαιρέσεις, σκορ-

1 *Red.* 2 *Red.* 3 *Deest* nihil mundanum vel vanum. 4 In-

πισμοὶ

mittite me beſtiarum eſſe cibum: per quas eſt Deo potiri. Frumentum ſum Dei: & per dentes beſtiarum molar, ut mundus panis inveniar Chriſti. * Magis blandite beſtiis, ut mihi ſepulchrum fiant, & nihil derelinquant eorum quæ corporis mei; ut non dormiens gravis alicui inveniar. Tunc ero diſcipulus verus Jeſu Chriſti, quando neque corpus meum mundus videbit. Orate Chriſtum pro me, ut per organa iſta [1] *Dei* ſacrificium inveniar. Non ut Petrus & Paulus præcipio vobis. Illi Apoſtoli, ego condemnatus; illi liberi, ego uſque nunc ſervus. Sed ſi patiar, manumiſſus fiam Jeſu Chriſti; * ut reſurgam liber. [2] *Et* nunc diſco, vinctus, nihil concupiſcere [3].

* *l.* potius.

* *l.* &.

A Syria uſque Romam cum beſtiis pugno, per terram & per mare, nocte & die; vinctus decem leopardis, quod eſt militaris ordo: qui & beneficiati deteriores fiunt. In [4] *injuſtificationibus* autem ipſorum magis erudior: "ſed non propter hoc juſtificatus ſum." [5] *Sortiar* beſtiis mihi *eſſe* paratis; & oro promptas mihi inveniri: quibus & blandiar cito me devorare; non quemadmodum quoſdam timentes non tetigerunt. Sed &, ſi ipſæ [6] *volentem* non velint, ego vim faciam. Veniam mihi habete: quid mihi confert, ego cognoſco. Nunc incipio diſcipulus eſſe; nihil [7] *me zelare* viſibilium & inviſibilium, ut Jeſu Chriſto fruar. Ignis & crux, beſtiarumque congregationes [8], diſper-

Hieron. in Catal. Euſeb. Hiſt. 3. 36.

1 Cor. 4. 4. Chryſoſt. in Encom. Ign.

Luc. 14. 27

juriis. 5 Utinam fruar. *Red.* eſſe. 6 Recuſantes. *noſter hic legit* ἐκόντα. 7 Mihi æmuletur. 8 *Deeſt* lacerationes, diſtractiones.

ſiones

al. ἀλισμοὶ πισμοὶ ὀφέων, συγκοπὴ μελῶν, ἀλησμοὶ ὅλου τ̃ σώματος, κακὰ κολάσεις τ̃ διαβόλου ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθωσαν· μόνον ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω.

Οὐδέν μοι ὠφελήσει τὰ τέρπνα τ̃ κόσμου, οὐδὲ αἱ βασιλεῖαι τ̃ αἰῶνος τούτου· μᾶλλον μοι ἀποθανεῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, ἢ βασιλεύειν τ̃ περάτων τ̃ γῆς. "τί γὰρ "ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τ̃ κόσμον ὅλον, τ̃ δὲ "ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ;" ἐκεῖνον ζητῶ, τ̃ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντα· ἐκεῖνον θέλω, τ̃ δι' ἡμᾶς ἀναστάντα. ὁ δὲ τοκετός μοι ἐπίκειμαι. σύγγνωτέ μοι, ἀδελφοί· μὴ ἐμποδίσητέ μοι ζῆσαι· μὴ θελήσητέ μοι ἀποθανεῖν, τ̃ τ̃ θεῷ θέλοντα εἶναι· κόσμῳ μὴ χαρίσησθε. ἀφετέ με καθαρὸν φῶς λαβεῖν. ἐκεῖ γενόμενος, ἄνθρωπος θεοῦ ἔσομαι. ἐπιτρέψατέ μοι μιμητὴν εἶναι τ̃ πάθους τ̃ θεοῦ μου. εἴ τις αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ ἔχει, νοησάτω ὃ θέλω, καὶ συμπαθείτω μοι, εἰδὼς τὰ συνέχοντά με.

al. ἀφὲ κοσμῶ μή με χωρίσητε.

Ὁ ἄρχων τ̃ αἰῶνος τούτου ἁρπάσαι με βούλεται, καὶ τ̃ εἰς θεόν μου γνώμην διαφθεῖραι. μηδεὶς οὖν τ̃ παρόντων ὑμῶν βοηθείτω αὐτῷ. μᾶλλον ἐμοῦ γίνεσθε, τουτέστιν τ̃ θεοῦ. μὴ λαλεῖτε Ἰησοῦν Χριστόν, κόσμον δὲ ἐπιθυμεῖτε. βασκανία ἐν ὑμῖν μὴ κατοικείτω. μηδ' ἂν ἐγὼ παρὼν παρακαλῶ ὑμᾶς, πείθησθέ μοι· τούτοις δὲ μᾶλλον πείσθητε, οἷς γράφω ὑμῖν. ζῶν γράφω ὑμῖν, ἐρῶν τ̃ ἀποθανεῖν. ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσταύρωται, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον· ὕδωρ δὲ ζῶν καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί, ἔσωθέν μοι λέγον· δεῦρο πρὸς τ̃ πατέρα. οὐκ ἥδομαι τροφῇ φθορᾶς, οὐδὲ ἡδοναῖς

1. τοῦτ' ἐστιν.

1 Voluptates. 2 "Quid enim prodeſt homini, ſi univerſum "mundum lucretur, animæ vero ſuæ detrimentum patiatur.

τ̃

ſiones oſſium, conciſio membrorum, molitiones totius corporis, malæ punitiones Diaboli in me veniant; ſolum ut Jeſu Chriſto fruar.

Nihil mihi proderunt [1] *termini* mundi, neque regna ſeculi hujus. * Bonum mihi mori propter Jeſum Chriſtum, quam regnare ſuper terminos terræ [2]. Illum quæro qui pro nobis mortuus eſt; illum volo qui propter nos reſurrexit. Ille lucrum mihi adjacet. Ignoſcite mihi, fratres: non impediatis me vivere, non velitis me mori, Dei volentem eſſe: [3] *per mundum non ſeparetis me, neque per materiam ſeducatis.* Dimittite me purum lumen accipere: illuc adveniens, homo [4] ero. Sinite me imitatorem eſſe paſſionis Dei mei. Si quis ipſum in ſeipſo habet, intelligat quod volo; & compatiatur mihi, ſciens quæ * continent me.

Præſtat.

l. Anaſtaſium in Ὁδηγῷ. c.12. *f.* coarctant.

Princeps ſeculi hujus rapere me vult, & eam quæ in Deum meum ſententiam corrumpere. Nullus igitur præſentium de vobis adjuvet [5]: ipſi autem magis mei fiatis, hoc eſt, Dei mei. Non loquimini Jeſum Chriſtum, & mundum concupiſcatis. Invidia in vobis non inhabitet: neque [6] *utique* ego vos præſens deprecor, credere mihi. His autem magis credite quæ ſcribo vobis. Vivens [7] *enim* ſcribo vobis; deſiderans mori. Meum deſiderium crucifixum eſt; & non eſt in me ignis amans [8] *aliquam aquam*: *ſed vivens & loquens eſt in me*, intus me dicit; Veni ad Patrem. Non delector cibo corruptionis,

l. credite.

Origenes Prolo. in Cant.

3 Mundo ne gaudeatis. *Red. cætera.* 4 *Deeſt* Dei. 5 *Deeſt* illum. 6 Si. 7 *Red.* 8 Materiæ. Sed aqua vivens & loquens in me.

τ̃ βίȣ τȣ́τȣ. ἄρτον θεȣ̃ θέλω, ἄρτον ȣ̓ράνιον, ἄρτον ζωῆς, ὅς ἐστιν σὰρξ Ιησȣ̃ Χριστȣ̃ τ̃ ὐȣ̃ τ̃ θεȣ̃, τ̃ γενομένȣ ἐν ὑστέρῳ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κ̀ Αβραάμ· κ̀ πόμα θεȣ̃ θέλω, τ̀ αἷμα αὐτȣ̃, ὅ ἐστιν ἀγάπη ἄφθαρτος, κ̀ αἰώνιος ζωή.

Οὐκ ἔτι θέλω κτ̀ ἀνθρώπȣς ζῆν. τȣ̃το δὲ ἔσται, ἐὰν ὑμεῖς θελήσητε. θελήσατε, ἵνα κ̀ ὑμεῖς θεληθῆτε. δι' ὀλίγων γραμμάτων αἰτȣ̃μαι ὑμᾶς, πιστεύσατέ μοι. Ιησȣ̃ς δὲ Χριστὸς ὑμῖν ταχέως φανερώσει, ὅτι ἀληθῶς λέγω. τὸ ἀψȣδὲς στόμα, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ ἐλάλησεν ἀληθῶς. αἰτήσασθε περὶ ἐμȣ̃, ἵνα τȣ́χω. ȣ̔ κτ̀ σάρκα ὑμῖν ἔγραψα, ἀλλὰ κτ̀ γνώμην θεȣ̃. ἐὰν πάθω, ἠθελήσατε. ἐὰν ἀποδοκιμασθῶ, ἐμισήσατε.

Μνημονεύετε ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν τ̃ ἐν Συρίᾳ ἐκκλησίας, ἥτις ἀντὶ ἐμȣ̃ ποιμαίνει τῷ θεῷ χρῆται. μόνος αὐτὴν Ιησȣ̃ς Χριστὸς ἐπισκοπήσει, κ̀ ἡ ὑμῶν ἀγάπη. ἐγὼ δὲ αἰσχύνομαι ἐξ αὐτῶν λέγεσθαι. οὐδὲ γὰρ ἄξιός εἰμι, ὢν ἔσχατος αὐτῶν, κ̀ ἔκτρωμα. ἀλλ' ἠλέημαί τις εἶναι, ἐὰν θεȣ̃ ἐπιτύχω. ἀσπάζεται ὑμᾶς τὸ ἐμὸν πνεῦμα, κ̀ ἡ ἀγάπη τ̃ ἐκκλησιῶν, τ̃ δεξαμένων με εἰς ὄνομα Ιησȣ̃ Χριστȣ̃, ȣ̓χ ὡς πλανεύουσα· κ̀ γὰρ αἱ μὴ προσήκουσί μοι τῇ ὁδῷ, τῇ κτ̀ σάρκα, κτ̀ πόλιν με προσῆγον.

Γράφω δὲ ὑμῖν ταῦτα ἀπὸ Σμύρνης δι' Εφεσίων τ̃ ἀξιομακαρίστων. ἔστι δὲ κ̀ ἅμα ἐμοὶ σὺν ἄλλοις πολλοῖς Κρόκος, τὸ ποθητόν μοι ὄνομα. περὶ τ̃ προελθόντων με ἀπὸ Συρίας εἰς Ρώμην εἰς δόξαν τ̃ θεȣ̃, πι-

1 *Deest* panem cæleſtem, panem vitæ. 2 Filii Dei, qui poſteriori tempore ex ſemine David & Abraham factus eſt.

πεύσα

neque delectationibus vitæ hujus. Panem Dei volo [1]; quod eſt caro Jeſu Chriſti, [2] *ejus qui ex genere David*: & potum volo ſanguinem ipſius; quod eſt charitas incorruptibilis [3]. *l.* qui. *l.* qui.

Non amplius volo ſecundum homines vivere: hoc autem erit, ſi vos velitis. velite autem, ut & vos acceptemini. Per paucas literas deprecor vos: credite mihi. Jeſus autem Chriſtus vobis manifeſtabit hæc, quoniam vere dico; non mendax os, in quo Pater vere locutus eſt. Petite pro me, ut attingam. Non ſecundum carnem vobis ſcripſi; ſed ſecundum ſententiam Dei. Si patiar, voluiſtis; ſi reprobus efficiar, odiviſtis. *l.* velitis.

Mementote in oratione veſtra ejus quæ in Syria Eccleſiæ, quæ pro me paſtore Deo utitur. Solus ipſe Jeſus Chriſtus vice Epiſcopi ſit, & veſtra charitas. Ego autem erubeſco ex ipſis dici. Non enim ſum dignus; exiſtens extremus ipſorum, & abortivum: ſed miſericordiam conſecutus ſum aliquis eſſe, ſi Deo fruar. Salutat vos meus ſpiritus, & charitas Eccleſiarum quæ receperunt me in nomine Jeſu Chriſti, ut non tranſeuntem. Etenim [4] *non advenientes mihi* in via quæ ſecundum carnem [5] *ſecundum civitatem me præceſſerunt.*

Scribo autem vobis hæc à Smyrna, per Epheſios digne beatos. Eſt autem & ſimul mecum cum aliis multis & Crocus, deſideratum mihi nomen: [6] *de advenientibus mecum* à Syria in Romam ad gloriam Dei, credo

3 *Deeſt* & vita ſempiterna. 4 Quæ nihil ad me pertinebant.
5 Per civitates me deduxerunt. 6 De his, qui me præceſſerunt.

γεύω ὑμᾶς ἐπεγνωκέναι, οἷς καὶ δηλώσατε ἐγγύς με ὄντα. πάντες γὰρ εἰσιν ἄξιοι τοῦ θεοῦ καὶ ὑμῶν, ὃς πρέπον ὑμῖν ἐστιν κατὰ πάντα ἀναπαῦσαι. ἔγραψα δὲ ὑμῖν ταῦτα, τῇ
l. τοῦτ' ἐστιν. πρὸ ὀκτὼ καλανδῶν Σεπτεμβρίων, τουτέστιν Αὐγούστου εἰκάδι τρίτῃ. ἔρρωσθε εἰς τέλος ἐν ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

vos cognoviſſe: quibus & manifeſtatis prope me [1] *exiſtentem*. Omnes enim ſunt digni Deo & vobis: quos decens eſt vos ſecundum omnia quietare. Scripſi autem vobis hæc, in ea quæ ante IX. Kalendas Septembris [2]. Valete in finem, in ſuſtinentia Jeſu Chriſti [3].

l. manifeſtetis.

1 Eſſe. 2 *Deeſt* h. e. Auguſti vigeſſima tertia. 3 *Deeſt* Amen.

Ζ. Ιγνατίω μαρία ἐκ Κασσοβήλων.

Μαρία προσήλυτος ιυ χυ. ἰγνατίω θεοφόρω μακαριωτάτω ἐπισκόπω ἐκκλησίας ἀποςολικῆς τῆς κατὰ ἀντιόχειαν. ἐν θω πρι καὶ ιυ ἠγαπημένω χαίρειν. καὶ ἔρρωσθαι

Πάντοτέ σοι εὐχόμεθα τὴν ἐν αὐτῷ χαράν τε καὶ ὑγείαν.
al. θαυμασίως. ἐπειδὴ θαυμάσιε καὶ παρ' ἡμῖν ὁ χσ ἐγνωρίσθη υσ εἶναι τοῦ θυ τοῦ ζῶντος. καὶ ἐν ὑςέροις καιροῖς ἐνηνθρω-
ἴσ. ἐκ. πηκέναι διὰ παρθένου μαρίας *καὶ σπέρματος δαδ. καὶ ἀ-
l. προῤῥη--- βραὰμ κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ ὑπ' αὐτοῦ προρρηθείσας φωνὰς παρὰ τοῦ τῶν προφητῶν χοροῦ. τούτου ἕνεκεν παρακαλοῦμεν ἀξιοῦντες ἀποςαλῆναι ὑμῖν παρὰ τῆς σῆς
Salv. ἴσ. ἡμεδάπης. συνέσεως. μάριν τὸν ἑταῖρον ὑμῶν ἐπίσκοπον τῆς ἡμε-
l. εὐλόγ--- λάπης νέας πόλεως τῆς πρὸς τῷ ζαρβῷ. καὶ εὐλόγιον καὶ σόβηλον πρεσβύτερον ὅπως μὴ ὦμεν ἔρημοι τῶν προςατῶν
ἴσ. καθάπερ τοῦ θείου λόγου. καθάπου καὶ μωσῆς λέγει. ἐπισκεψάσθω κσ ὁ θσ ἀνον ὃς ὁδηγήσει τὸν λαὸν τοῦτον. καὶ οὐκ ἔςαι ἡ συναγωγὴ κυ ὡσεὶ πρόβατα οἷς οὐκ' ἐςιν ποιμήν.

Υπὲρ δὲ τοὺς νέους εἶναι τοὺς προγεγραμμένους. δείσεις μηδὲν ὦ μακάριε. γινώσκειν γάρ σε θέλω ὡς ὑπερφρονοῦσιν σαρκὸς, καὶ τῶν ταύτης παθῶν ἀλογοῦσιν αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς. προσφάτω νεότητι. ἱερωσύνης ἀ-
ἴσ. τὴν λογισμὸν. ςράπτοντες πολιάν. ἀνάσκαλον δὲ τῶν λογισμῶν σου διὰ τοῦ δοθέντος σοι παρὰ τοῦ θυ διὰ χυ πνος

1 Ignatio Maria Cassobelorum. *al.* Castabalensis à Castabala αὐτοῦ.

VII. *Epiſtola Mariæ Proſelytæ* [1] *Chaſſaobolorum ad Ignatium Epiſcopum Antiochiæ.*

Maria, proſelyta Jeſu Chriſti, Ignatio Theophoro, beatiſſimo Epiſcopo Eccleſiæ Apoſtolicæ ejus quæ ſecundum Antiochiam; in Deo Patre,& Jeſu dilecto,gaudere & valere.

Semper tibi oramus, [2] *ſecundum illud*, quod in ipſo, gaudium, & ſanitatem. Quia [3] *miraculis* & apud nos Chriſtus cognitus eſt filius eſſe Dei viventis, & in poſterioribus temporibus inhumanatum eſſe per Virginem Mariam ex ſemine David & Abraham; ſecundum eas quæ de ipſo [4] prædictæ ſunt voces à Prophetarum choro : hujus gratia deprecamur, dignificantes mitti [5] *nobis* à tuo intellectu Marim amicum [6] *noſtrum*, Epiſcopum Emelapes Neapoleos ejus quæ ad Zarbo, & Eulogium, & Sobelum Presbyterum; ut non ſimus deſolati præpoſitis divini verbi. Quemadmodum & Moyſes dicit : "Pro- Num. 27. 16, 17.
" videat Dominus Deus hominem, qui ducat
" populum hunc; & non erit Synagoga Do-
" mini, ut oves, quibus non eſt paſtor.

l. Zarbum

Pro eo autem, quod Juvenes ſunt præſcripti; formides nihil, ô beate. Cognoſcere enim te volo, quod ſapiunt ſuper carnem, & ipſius paſſiones [7] *non ſentiunt*, ipſi in ſeipſis, recenti juventute ſacerdotii refulgentes canitie. Perſcrutare autem cogitationem tuam per datum tibi à Deo per Chriſtum Spiri-

al. cognitionem.

urbe Ciliciæ. 2 *Red.* ſed in Græco fortaſſe ante τὴν deeſt κατὰ. 3 Vir admirande. 4 *Deeſt* per ipſum *ſed illud* ὑπ' αὐτῶ redundare *videtur*. 5 A vobis. *noſter* ἡμῖν. 6 Veſtrum. 7 Aſpernantur.

tum

αὐτοῦ. καὶ γνώσῃ ὡς σαμουὴλ μικρὸν παιδάριον ὁ βλέπων ἐκλήθη. καὶ τῷ χορῷ τῶν προφητῶν ἐγκαταλεχθεὶς τὸν πρεσβύτην ἥλει παρανομίας ἐξελέγχει. ὅτι παραπλήξας ἡμεῖς τῷ τοῦ πάντων αἰτίου προστετιμήκει. καὶ πέζονταις εἰς τὴν ἱερωσύνην καὶ εἰς τὸν λαὸν ἀσελγαίνονταις εἴασεν ἀτιμωρήτους.

Salv. ἴσ. προστετιμήκει.
Salv. ἴσ. καὶ παίζονθεις

Δανιὴλ δὲ ὁ σοφὸς νέος ὢν ἔφρινεν ὠμογέροντας τινας δείξας ἐξώλεις αὐτοὺς καὶ οὐ πρεσβυτέρους εἶναι. καὶ τῷ γένει ἰουδαίους ὄντας τῷ τρόπῳ χαναναίους ὑπάρχειν. καὶ ἱερεμίας μὲν τὸ νέον παραιτούμενος τὴν ἐγχειριζομένην αὐτῷ πρὸς τοῦ θυ προφητείαν. ἀκούει. μὴ λέγε νεώτερος εἰμί. διότι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστελῶ σε πορεύσῃ. καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐνετείλωμαί σοι λαλήσεις. ὅτι μετά σου ἐγώ εἰμι. σολομὼν δὲ ὁ σοφὸς δυοκαίδεκα τυγχάνων ἐτῶν συνῆκε τὸ μέγα τῆς ἀγνωσίας τῶν γυναικῶν ἐπὶ τοῖς σφετέροις τέκνοις ζήτημα. ὥστερ πάντα τὸν λαὸν ἐκφῆναι ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ τοῦ παιδὸς σοφίᾳ καὶ φοβηθῆναι οὐχ ὡς μειράκιον. ἀλλ' ὡς τέλειον ἄνδρα. τὰ δὲ αἰνίγματα τῆς αἰθιόπων βασιλίδος φορὰν ἔχοντα ὥσπερ τὰ τοῦ νείλου ῥεύματα. οὕτως ἐπελύσατο ὡς ἔξω ἑαυτῆς γενέσθαι τὴν οὕτως σοφήν.

Ιωσίας δὲ ὁ θεοφιλὴς ἄναρθρα ᾄδον ἔτι φθεγγόμενος. ἐλέγχει τοὺς τῷ πονηρῷ πνι κατόχους ὡς ψευδολόγοι καὶ λαοπλάνοι τυγχάνουσιν. δαιμόνων τε ἐκκαλύπτει τὴν ἀπάτην καὶ τοὺς οὐκ ὄντας θεοὺς παραδειγματίζει. καὶ τοὺς ἱερωμένους αὐτοῖς νήπιος ὢν καταισφάζει. βωμούς τε αὐτῶν ἀνατρέπει καὶ θυσιαστήρια νεκροῖς λει-

1 Exitiales *sive* perditos. 2 Moribus. 3 *Redundat.*

ψάνοις

tum ipſius: & cognoſces quod Samuel, parvus puerulus, videns vocatus eſt: & choro Prophetarum connumeratus, Presbyterum Eli tranſgreſſionis redarguit, quoniam inſanientes filios Deo, omnium cauſæ, præhonoravit, & ludentes in Sacerdotium, & in populum luxuriantes dimiſit impunitos. 1 Reg. 3. 20. & 9. 9, 19. Anton. Mel. 2. Serm. 19.

Daniel autem ſapiens, juvenis exiſtens, judicavit * crudeles ſenes quoſdam: oſtendens [1] *adulteros* ipſos, & non ſeniores eſſe; & genere Judæos exiſtentes, [2] *modo* Chananæos exiſtere. Et Jeremias, propter juventutem renuens tributam ipſi à Deo Prophetiam, audit; "Non dicas, [3] *quoniam* junior ſum: Quia "ad omnes quoſcunque mittam te, ibis; & ſe"cundum omnia, quæcunque mando tibi, lo"queris; quia tecum ego ſum." Solomon autem ſapiens, duodecim exiſtens annorum, intellexit magnam ignorantiæ mulierum de ſuis filiis quæſtionem, ut omnis populus obſtupeſceret de tanta pueri ſapientia, & timeret non ut puerum, ſed ut perfectum virum. Ænigmata autem Æthiopum Reginæ, [4] *latio*-*nem* habentia quemadmodum Nili fluentia, ſic ſolvit, ut extra ſeipſam fieret ipſa ſic ſapiens. Anton. *ib.* Dan. 13. *al.* crudos. Jer. 1. 7. 3 Reg. 3. 3 Reg. 10.

Joſias autem Dei amator, inarticulate fere adhuc loquens, redarguit malo ſpiritu detentos, quod falſiloqui & populi ſeductores exiſterent; Dæmonumque revelat deceptionem, & eos non exiſtentes Deos demonſtrat, & ſacratos ipſis, puer exiſtens, interfecit, [5] *delubraque* ipſorum evertit, & altaria mortuis 4 Reg. 22. & 23.

4 *Corel.* reciprocos æſtus. *ſenſus poſtulat* ſolutionem. 5 Aras.

φάνοις μιαίνει. τεμένη τε καθαιρεῖ. καὶ ταῖς ἄλσι ἐκκόπτει καὶ τοὺς ναοὺς συυτρίβει. καὶ τοὺς τῶν ἀσεβῶν τάφους ἀνορύττει. ἵνα μηδὲ σημεῖον ἔτι τῶν πονηρῶν ὑπάρχῃ. οὕτω πὶς ζηλωτὴς ἦν τῆς εὐσεβείας. καὶ τῶν ἀσεβῶν τιμωρὸς ἔτι ψελλίζων τῇ γλώσσῃ. δαὶδ δὲ ὁ προφήτης ἡμοῦ καὶ βασιλεὺς. ἡ τοῦ σριοῦ καθὰ σάρκα ῥίζα. μειράκιον χρίεται ὑπὸ σαμουήλ. εἰς βασιλέα. φησὶν γάρ που αὐτός. ὅτι μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου. καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ προς μου.

Καὶ ἐπιλείψει με ὁ χρόνος. εἰ πάντας ἀνιχνεύειν βουλοίμην τοὺς νεότητι εὐαρεστήσαντας θω. προφητείαν τε καὶ ἱερωσύνην καὶ βασιλείαν ὑπὸ θυ ἐγχειρισθέντας. ὑπομνήσεως δὲ ἕνεκα αὐτάρκη καὶ τὰ εἰρημένα. ἀλλά σε ἀντιβαλῶ μή πὶς σε περιτλὸς εἶναι δόξω καὶ φανητῶσα. οὐ γάρ διδάσκουσά σε. ἀλλ' ὑπομιμνήσκουσα τὸν ἐμὸν ἐν θω πρα. τούτους παρεθέμην τοὺς λόγους. γινώσκω γὰρ τὰ ἑαυτῆς μέτρα. καὶ οὐ συμπαρεκτείνω ἑαυτὴν τοῖς τηλικούτοις ὑμῖν. ἀσπάζομαί σου τὸν ἅγιον κλῆρον. τὸν ὑπὸ τὴν σὴν κηδεμονίαν πομαινόμενον. πάντες οἱ παρ' ἡμῖν πιστοὶ προσαγορεύουσίν σε. ὑγιαίνειν με καθὰ θν προσεύχου μακάριε ποιμήν.

reliquiis inquinat, templaque delet, & ſaltus ſuccidit, & columnas conterit, & impiorum ſepulchra ſuffodit; ut neque ſignum amplius malorum exiſtat. Sic quidem zelotes erat religionis, & impiorum punitor, adhuc balbutiens lingua. David autem, Propheta ſimul & Rex, [1] *ſalvatoris* ſecundum carnem radix, puer ungitur à Samuele in regem. Ait enim alicubi ipſe; [2] *cum* "parvus eram "inter fratres meos, & junior in domo patris "mei."

Anton. *ib.* 1 Reg. 16. Pſalm. 151. apud LXX.

Et deficiet mihi tempus, ſi omnes inveſtigare voluero, qui in juventute bene placuerunt Deo, Prophetia & ſacerdotio & regno à Deo donati. Rememorationis autem gratia ſufficiunt & hæc dicta. Sed te deprecor, ne tibi quædam ſuperba eſſe videar, & oſtentatrix. Non enim docens te, ſed ſubmemorans meum in Deo patrem, hos apoſui ſermones. Cognoſco enim mei ipſius menſuras, & non coextendo meipſam tantis vobis. Saluto tuum ſanctum Clerum, ſub tua cura paſtum. Omnes apud nos fideles ſalutant te. Sanam me eſſe ſecundum Deum ora, beate Paſtor.

l. ſufficiant

1 Salvationis. 2 Quod.

Salv. ἴσ. τὴν.

Η̅. πρὸς Μαρίαν εἰς Νεάπολιν ΤΗϹ πρὸϹ τῶ ζαρβῶ ΙΓΝΆτιοσ.

Ιγνάτιοσ ὁ καὶ θεοφόροσ τῆ ἠλεημένη χάριτι θ̅υ̅ πρ̅ο̅σ̅ ὑψίστου. καὶ κ̅υ̅ ι̅υ̅ χ̅υ̅ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντοσ πιστοτάτη ἀξιοθέω χριστοφόρω θυγατρὶ μαρία. πλεῖστα ἐν θ̅ω χαίρειν.

Salv. ἴσ. ὅσωπερ μέρος. Salv. ἴσ. μεταδιδοῖ.

Κρεῖττον μὲν γράμματοσ ὄψισ. ὅσω πέρμεροσ οὖσα τοῦ χοροῦ τῶν αἰσθήσεων. οὐ μόνον οἷσ ματαδιδεῖ τὰ φιλικά. τιμᾶ τ̅ λαμβάνοντα. ἀλλὰ καὶ οἷσ ἀντιδέχεται τὸν ἐπὶ τοῖσ κρείττοσι πόθον πλουτεῖ. πλὴν δεύτεροσ φασὶν λιμὴν καὶ ὁ τῶν γραμμάτων τρόποσ. ὃν ὥσπερ ἀγαθὸν ὅρμον δεδέγμεθα παρὰ τῆσ σῆσ πίστεωσ. πόρρωθεν ὥσπερ δι' αὐτῶν ἰδόντεσ τὸ ἐν σοὶ καλόν. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ὦ πάνσοφε γυναὶ ψυχαί ταῖσ καθαρωτέραισ ἑοίκασι πηγαῖσ. ἐκεῖναί τε γὰρ τοὺσ παριόντασ κἂν μὴ διψῶσιν. αὐτῶ τῶ εἴδει ἐφέλκονται αὐτοὺσ ἀρύσασθαι τοῦ ποτοῦ. ἥτε σὴ συνέσισ παρεγγυᾶ. μετασχεῖν ἡμᾶσ παρακελευομένη τῶν ἐν τῆ ψυχῆ σου βλυζόντων θείων πομάτων.

1. ἑοίκ--

Salv. ἴσ. οὐκ ἐμαυτοῦ.

Εγὼ δὲ ὦ μακαρία οὐκ ἐμαυτὸν νῦν τοσοῦτον. ὅσον ἄλλων γενόμενοσ. ταῖσ πολλῶν τῶν ἐναντίων γνώμαισ ἐλαύνομαι. τὰ μὲν φυγαῖσ. τὰ δὲ φρουραῖσ. τὰ δὲ δεσμοῖσ. ἀλλ' οὐδενὸσ τούτων ἐπιστρέφομαι. ἐν δὲ τοῖσ ἀδικήμασιν αὐτῶν μᾶλλον μαθητεύομαι. ἵνα ι̅υ̅ χ̅υ̅ ἐπιτύχω. ὠναίμην τῶν δεινῶν τῶν ἐμοὶ ἡτοιμασμένων.

Salv. ἴσ. ὠναίμην.

1 Ad Mariam, Neapoli quæ est ad Zarbum, Ignatius. 2 Misericordiam consecutæ. 3 *Red.* 4 Arbitrio exagitor. &

ἐπειδὴ

VIII. *B. Ignatio ad eandem tributa Epiſtola Reſponſoria*[1].

Ignatius, qui & Theophorus, [2] *habenti propitiationem* in gratia Dei Patris altiſſimi, & Domini Jeſu Chriſti qui pro nobis mortuus; fideliſſimæ, dignæ Deo, Chriſtum ferenti filiæ Mariæ, plurimum in Deo gaudere.

Melius quidem litera viſus, quanto quidem pars [3] *melior* exiſtens chori ſenſuum; non ſolum quibus tradit amicabilia, honorat accipientem, ſed & quibus recipit in melioribus deſiderium ditat. Veruntamen ſecundus, aiunt, portus & literarum modus: quem velut bonam applicationem recepimus à tua fide à longe; velut per ipſas videntes quod in te bonum. Bonorum enim (ô omnia ſapiens mulier) animæ purioribus aſſimilantur fontibus. Illi enim tranſeuntes, etſi non ſitiant, ipſa ſpecie attrahunt ipſos haurire potum. Tuus autem intellectus movet nos, capere jubens de his quæ in anima tua ſcaturiunt divinis aquis.

Ego autem, ô beata, non mei ipſius nunc tantum, quantum aliorum effectus, multorum contrariorum [4] *voluntatibus*: *ſecundum hæc* quidem fugis, *ſecundum hæc* autem carceribus, *ſecundum hæc* vero vinculis. Sed à nullo horum avertor. Injuſtificationibus autem ipſorum magis [5] *diſco*, ut Jeſu Chriſto potiar. Utinam fruar duris mihi præpara-

pro ſecundum hæc, *hic ter lege* partim. 5 Diſcipulus fio.

tis:

ἐπειδὴ οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλύπτεσθαι εἰς ἡμᾶς.

Τὰ δὲ ὑπὸ σοῦ διὰ τῆς ἐπιστολῆς κελευσθέντα ἀσμενῶς ἐπλήρωσα. ἐν οὐδενὶ ἀμφιβάλλων ὧν αὐτῇ καλῶς ἔχειν δεδοκίμακας. ἔγνων γάρ σε κρίσει θυ τὴν μαρτυρίαν τοῖν ἀνδροῖν πεποιῆσθαι ἀλλ' οὐ χάριτι σαρκικῇ. πάνυ δέ με ἦσαν καὶ αἱ συνεχεῖς σου τῶν γραφικῶν χωρίων *μνήμαι ἃς ἀναγνοὺς. οὐδὲ μέχρις ἐννοίας ἐνεδοίασα περὶ τὸ πρᾶγμα. οὐ γὰρ εἶχον τίσιν ὀφθαλμοῖς ἐκδραμεῖν ὧν εἶχον ἀναντίρρητον ὑπό σου τὴν ἀπόδειξιν. ἀντίψυχόν σου γενοίμην ἐγώ. ὅτι φιλεῖς ιν τὸν υν τοῦ θυ τοῦ ζῶντος. διὸ καὶ αὐτὸς ἐρεῖ σοι. ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ. οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσιν εἰρήνην.

Salv. ἴσ. αὐτὴ.

Salv. ἴσ. ἦσαν, quasi ἀπὸ τοῦ ἥδω delecto.

l. μνῆμαι.

Επέρχεται δέ μοι λέγειν. ὅτι ἀληθινὸς ὁ λόγος. ὃν ἤκουον περὶ σοῦ ἔτι οὔσης σου ἐν τῇ ῥώμῃ παρὰ τῷ μακαρίῳ πάπα λήνω. ὃν διεδέξατο τὰ νῦν ὁ ἀξιομακάριστος κλήμης. ὁ πέτρου καὶ παύλου ἀκουστής. καὶ νῦν προσέθηκας ἐπ' αὐτῷ ἑκατονταπλασίως. καὶ προσθείη γε ἔτι ὦ αὕτη. σφόδρα ἐπεθύμουν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. ὥστε συναναπαύσασθαι ὑμῖν. ἀλλ' οὐκ ἐν ανω ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. ἐπέχει γάρ μου τὴν πρόθεσιν οὐ συγχωροῦσα εἰς πέρας ἐλθεῖν ἡ στρατιωτικὴ φρουρά. ἀλλ' οὔτε ἐν οἷς εἶμι. δρᾶν τι ἢ παθεῖν, οἷός τε ἐγώ. διὸ δεύτερον τῆς ἐν φίλοις παραμυθίας τὸ γράμμα λογιζόμενος. κατασπάζομαι τὴν ἱεράν σου ψυχὴν παρακαλῶν προσ-

Salv. ἴσ. λίνω.

Salv. ἴσ. προσθείης.

Salv. ἴσ. προσθεῖναι.

1 Admodum vero me delectaverunt & crebræ tuæ locorum

θῆναι

tis: quia "non dignæ paſſiones hujus tempo- Rom.8.18
"ris ad futuram gloriam revelari in nos.

Quæ autem à te per Epiſtolam juſſa ſunt, gratanter implevi: in nullo dubitans eorum, quæ ipſa bene habere probâſti. Cognovi enim te judicio Dei teſtimonium viris feciſſe; ſed non gratia carnali. [1] *Multum enim mihi erant & continuæ tuæ ſcriptibilium locorum memoriæ*: quas legens, neque [2] *uſque ad intellectum* dubitavi circa rem. Non enim habebam aliquibus oculis excurrere quos habebam incontradicibilem à te factam demonſtrationem. [3] *Conformis animæ tecum* fiam ego: quoniam diligis Jeſum filium Dei viventis. Propter quod & ipſe dicet tibi. "Ego diligen- Prov.8.17.
"tes me diligo; me autem quærentes inve-
"nient pacem.

[4] *Supervenit* autem mihi dicere, quoniam verus ſermo quem audivi de te, adhuc exiſtente te in Roma apud beatum Papam [5] *Cle-* Conſt.
tum; cui ſucceſſit ad præſens digne beatus Ap. 5. 46.
Clemens, Petri & Pauli auditor: & nunc appoſuiſti ad ipſum centupliciter; & apponas adhuc, ô [6] *dilecta*. Deſideravi vehementer venire ad vos, ut conquieſcerem vobiſcum; "ſed non in homine via ipſius." Deti- Jerem. 10.
nuit enim meum propoſitum, non concedens 23.
ad terminum ire, militaris cuſtodia. Sed neque [7] *in quibus* ſum, operari aliquid vel pati potens ego. Propter quod, * ſecundum ejus *intellige* ſecundum
quæ in amicis conſolationis literam repu- genus.
tans: ſaluto ſacram tuam animam, depre-

Scripturæ commemorationes. 2 Cogitatione quidem 3 Vice animæ tuæ. 4 In mentem venit. 5 Linum. 6 Tu. 7 In quo ſtatu.

cans

ἵνα τῷ πόνῳ. ὁ γὰρ παρὼν πόνος ὀλίγος. ὁ δὲ προσδοκώμενος μισθὸς πολύς.

al. πόνῳ.

Φεύγετε τοὺς ἀρνουμένους τὸ πάθος χυ καὶ τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν. πολλοὶ δὲ εἰσὶν ἄρτι οἱ ζώντην νοσοῦντες τὴν ἀρρωστίαν. τὰ δὲ ἀλλά σοι παραινεῖν ἔνθεσ. κατηρτισμένη μὲν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ. δυναμένη δὲ καὶ ἄλλους νουθετεῖν ἐν χω. ἀσπάζονταί σε οἱ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι. καὶ σὺν πάντων ὁ ἱερὸς ἥρων. ἀσπάζεταί σε κασιανὸς ὁ ξένος μου. καὶ ἡ ἀδελφή μου ἡ γαμετὴ αὐτοῦ. καὶ τὰ φίλτατα αὐτῶν. ἐρρωμένην σαρκικὴν καὶ πνικὴν ὑγείαν. ὁ κσ ἀγιάσει ἀεί. καὶ ἴδοιμί σε ἐν χω τυγχάνουσαν τοῦ στεφάνου.

Salv. ἵσ. φεῦγέ τε.

Salv. ἵσ. ἁγιάση.

ΜΑΡΊΑ ΑΠΟ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ.

cans opponi robori. Præſens enim labor paucus; expectata vero merces multa.

Fugite abnegantes paſſionem Chriſti, & ſecundum carnem nativitatem. Multi autem ſunt nunc, ſecundum hanc ægrotantes ægritudinem. Alia autem tibi admonere facile; perfectæ quidem omni opere & ſermone bono, potenti autem & aliis ſuadere in Chriſto. [1] *Saluta omnes ſimiles tibi, retinentes ſui ipſorum ſalutem in Chriſto.* Salutant te Preſbyteri & Diaconi: & ante omnes ſacer Eron. Salutat te Caſſianus peregrinus meus, & ſoror mea & ſponſa ipſius, & dilectiſſima ipſorum * ſoboles. Valentem, carnalem & ſpiritualem ſanitatem, Dominus ſanctificet ſemper: & videam te in Chriſto potientem corona.

Aberat hæc vox ab utroque MS.

1 *Red.*

Deeſt MARIÆ ab Antiochia.

Θ. Πρὸς τοὺς ἐν Ταρσῷ Ιγνάτιος.

Ιγνάτιος ὁ καὶ θεοφόρος τῇ σεσωσμένῃ ἐν χ̅ω̅ ἐκκλησίᾳ ἀξιεπαίνῳ. καὶ ἀξιομνημονεύτῳ καὶ ἀξιαγαπήτῳ τῇ οὔσῃ ἐν ταρσῷ. Ελεος εἰρήνη ἀπὸ θ̅υ̅. προσ καὶ κ̅υ̅ ι̅υ̅ χ̅υ̅. πληθυνθείη διὰ παντός.

Απὸ συρίας μέχρι ῥώμης θηριομαχῶ. οὐχ ὑπὸ
1. βιβρωσκ. ἀλόγων θηρίων βιβροσκόμενος. ταῦτα γὰρ ὧς ἴστε θ̅υ̅ θελήσαντος ἐφείσαντο τοῦ δανιήλ. ὑπὸ δὲ ἀνθρωπομόρφων οἷς ὡς ἀνήμερος θὴρ ἐμφωλεύων νύττει με ὁσημέραι καὶ τιτρώσκει. ἀλλ' οὐδενὸς λόγον ποιοῦμαι τῶν δεινῶν. οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν τιμίαν ἐν αὐτῷ ὡς ἀγαπῶν αὐτήν. μᾶλλον ἢ τὸν κ̅ν̅. διὸ ἕτοιμός εἰμι. πρὸς πῦρ. πρὸς θηρία. πρὸς ξίφος. πρὸς στρον̅. μόνον ἵνα τὸν χ̅ν̅ ἴδω τὸν στρα̅ μου καὶ θ̅ν̅ τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ ἀποθανόντα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος χ̅υ̅. ὁ διὰ γῆς καὶ θαλάσσης ἐλαυνόμενος. στήκετε ἐν τῇ πίστει ἑδραῖοι. ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. γίνεσθε ἀκλινεῖς. ὅτι κ̅σ̅ κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ.

Εγνων ὅτι τινὲς τῶν τοῦ σατανᾶ ὑπηρετῶν ἐβουλεύθησαν ὑμᾶς ταράξαι. οἱ μὲν ὅτι ι̅σ̅ δοκήσει ἐγεννήθη καὶ δοκήσει ἐσταυρώθη. καὶ δοκήσει ἀπέθανεν. οἱ δὲ ὅτι οὐκ ἐστὶν υ̅σ̅ τοῦ δημιουργοῦ. οἱ δὲ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ἐπὶ πάντων θ̅σ̅. ἄλλοι δὲ ὅτι ψιλὸς ανοσ̅ ἐστιν. ἕτεροι δὲ ὅτι ἡ σὰρξ αὕτη οὐκ ἐγείρεται. καὶ δεῖ τὸν ἀπολαυστικὸν βίον ζῆν καὶ μετιέναι. τοῦτον γὰρ εἶναι πέρας τῶν ἀγα-

θῶν

IX. [1]*Ejuſdem Epiſtola* ad Tarſenſes [2].

Ignatius, qui & Theophorus, ſalvatæ in Chriſto Eccleſiæ, dignæ laude, & dignæ memoria, & dignæ dilectione, exiſtenti in Tarſo; miſericordia, pax, à Deo Patre & Domino Jeſu Chriſto multiplicetur ſemper.

A Syria uſque Romam cum beſtiis pugno: non ab irrationalibus beſtiis comeſtus (hæ enim, ut ſcitis, Deo volente pepercerunt Danieli) ab his autem quæ humanæ formæ; inter quas immanſueta beſtia latitans, pungit me quotidie & vulnerat. "Sed de nullo "[3] *ſermonem facio* durorum, neque habeo ani- "mam pretioſam mihi ipſi"; ut diligens ipſam magis quam Dominum. Propter quod paratus ſum ad ignem, ad beſtias, ad gladium, ad crucem: ſolum Jeſum Chriſtum [4] *ſciens* ſalvatorem meum, & Deum, pro me mortuum. Deprecor igitur vos ego vinctus Chriſti, per terram & mare jactatus; "ſtate in fide "firmi: quoniam juſtus ex fide vivet". Eſtote inflexibiles: quoniam Dominus inhabitare facit unius moris in domo.

Dan. 6. 14.

Act. 20. 24.

1 Cor. 16. 13. Habac. 2. 4 Pſal. 67. 7.

Novi quoniam quidam miniſtrorum Sathanæ voluerunt vos turbare. Hi quidem, quoniam Jeſus opinione natus eſt, & opinione crucifixus eſt, & opinione mortuus eſt. Hi autem, quoniam non eſt filius conditoris. Hi vero, quoniam ipſe eſt qui ſuper omnia Deus. Alii autem, quoniam nudus homo eſt. Alteri vero, quoniam caro hæc non reſurgit; & oportet voluptuoſam vivere & tranſire: hanc enim

Conſt. Ap. 6. 26. vide infra p. 119. l. 1.

1 *Deeſt.* 2 Ignatius. 3 Rationem habeo. 4 Ut videam.

θῶν τοῖς μετ' οὐ πολὺ φθαρησομένοις. τοσούτων κακῶν ἐσμὸς εἰσεκώμασεν. ἀλλ' ὑμεῖς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξατε τῇ ὑποταγῇ αὐτῶν. παύλου γάρ ἐστε πολῖται καὶ μαθηταί. τοῦ ἀπὸ ἱεροσολύμων καὶ κύκλω μέχρι τοῦ ἰλ-
Salv. ἴσ. κεκηρυκότος λυρικοῦ πεπληρωκότος τὸ εὐαγγέλιον. καὶ τὰ στίγματα τοῦ χυ ἐν τῇ σαρκὶ περιφέροντος.

Οὗ μεμνημένοι πάντως. γινώσκετε ὅτι ισ ὁ κσ ἀληθῶς ἐγεννήθη ἐκ μαρίας. γενόμενος ἐκ γυναικός. καὶ ἀληθεία ἐσταυρώθη. ἐμοὶ γάρ φησιν μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι. εἰ μὴ ἐν τῷ στρω τοῦ κυ ιυ καὶ ἀληθεία ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη. εἰ παθητὸς γάρ φησιν ὁ χσ. εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν. καὶ ὃ ἀπέθανεν. τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν. ἐφ' ἅπαξ. ὁ δὲ ζῇ τῷ θω ζῇ. Επεὶ τίς χρεία δεσμῶν. χυ μὴ ἀποθανόντος. τίς χρεία ὑπομονῆς. τίς χρεία μαστίγων. τί δήποτε πέτρος μὲν ἐσταυροῦτο. παύλος δὲ καὶ ἰάκωβος μαχαίρα ἐτέμνοντο. ἰωάννης δὲ ἐφυγαδεύετο ἐν πάτμῳ. στέφανος δὲ ἐν λίθοις ἀναιρεῖτο παρὰ τῶν κυριοκτόνων ἰουδαίων. ἀλλ' οὐδὲν τούτων εἰκῇ.
1. δυσσεβῶν. ἀληθεία γὰρ ἐσταυρώθη ὁ κσ ὑπὸ τῶν δυσσευῶν.

Καὶ οὗτος ὁ γεννηθεὶς ἐκ γυναικὸς υσ ἐστὶν τοῦ θυ. καὶ σταυρωθεὶς πρωτότοκος πάσης κτίσεως. καὶ θσ λόγος καὶ αὐτὸς ἐποίησεν τὰ πάντα. λέγει γὰρ ὁ ἀπόστολος. εἷς θσ ὁ πηρ ἐξ οὗ τὰ πάντα. καὶ εἷς κσ ισ χσ δι' οὗ τὰ πάντα. καὶ πάλιν. εἷς γὰρ θσ καὶ εἷς μεσίτης θυ καὶ ανων ισ χσ καὶ ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα. τὰ ἐν ουνω καὶ ἐπὶ γῆς. ὁρατά τε καὶ ἀόρατα. καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων. καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν.

Καὶ

eſſe terminum bonorum poſt non multum corrumpendis. Tantorum malorum multitudo eos inebriavit. Sed vos "neque ad ho- Gal. 2. 5.
"ram veniatis ſub ſubjectionem ipſorum. Pauli enim eſtis cives & diſcipuli, qui à Jeroſolymis & circum uſque Illyricum implevit Evangelium; & ſtigmata Chriſti in carne circumtulit.

Cujus memores, omnino cognoſcitis quoniam Jeſus Dominus vere natus eſt ex Maria, factus ex muliere, & veritate crucifixus eſt "(Mihi enim, ait, non fiat gloriari, niſi in Gal. 6. 14.
"cruce Domini) & veritate mortuus eſt & re-
"ſurrexit. Si paſſibilis enim, ait, Chriſtus, ſi Act. 26. 23
"primus ex reſurrectione mortuorum. Et,
"Quod mortuus eſt, peccato mortuus eſt ſe- Rom. 6. 10.
"mel; quod autem vivit, Deo vivit." Quia quid opus vinculis, Chriſto non mortuo? quid opus ſuſtinentia, quid opus flagellis? Quid unquam, Petrus crucifixus eſt, Paulus & Jacobus gladio cæſi ſunt, Johannes vero relegatus eſt in Pathmo, Stephanus autem lapidibus occiſus eſt à Domini occiſoribus Judæis? Conſt. Ap. 8. 46.
Sed nihil horum vane. Veritate enim crucifixus eſt Dominus ab impiis.

Et ſic natus ex muliere filius eſt Dei, & crucifixus primogenitus omnis creaturæ & Deus verbum: & ipſe fecit omnia. Dicit enim Apoſtolus: "Unus Deus Pater, ex quo omnia; 1 Cor. 8. 6.
"& unus Dominus Jeſus Chriſtus, per quem
"omnia. & rurſus: Unus enim Deus, & unus 1 Tim. 2. 5.
"mediator Dei & hominum homo Jeſus Chri-
"ſtus. & in ipſo creata ſunt omnia quæ in cœ-
"lo & in terra, viſibilia & inviſibilia: & ipſe
"eſt ante omnia, & omnia in ipſo conſiſtunt.

Et

Καὶ ὅτι οὐκ αὐτός ἐστιν ὁ ἐπὶ πάντων θ̅σ. ἀλλ' υ̅σ ἐκείνου οὗ λέγει. ἀναβαίνω πρὸς τὸν πρ̅α μου. καὶ πρ̅α ὑμῶν. καὶ θ̅ν μου καὶ θ̅ν ὑμῶν. καὶ ὅτε ὑποταγεῖ αὐτῷ τὰ πάντα. ἵνα ἦ ὁ θ̅σ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. οὐκοῦν ἕτερός ἐστιν ὁ ὑποτάξας. καὶ ὁ ὢν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. καὶ ἕτερος ὦ ὑπετάγη. ὃς καὶ μετὰ πάντων ὑποτάσσεται.

Καὶ ὅυτε ψιλὸς ανο̅σ δι' οὗ καὶ ἐν ὦ γέγονε τὰ πάντα. πάντα γὰρ δι' αὐτοῦ ἐγένετο. ἡνίκα ἐποίει τὸν ουν̅ον. συμπαρήμην αὐτῷ. καὶ ἐκεῖ ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα καὶ προσέχαιρέν μοι καθ' ἡμέραν. πῶς δ' ἄρ' ὁ ψιλὸς ἀνο̅σ ἤκουσεν. κάθου ἐκ δεξιῶν μου. πῶς δὲ καὶ ἔλεγεν. πρὶν ἁβραὰμ γενέσθαι ἐγώ εἰμι. καὶ. δόξασόν με τῇ δόξῃ σου. ἦ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι. "ποῖος δὲ ἀνο̅σ ἔλεγεν. καταβέβηκα ἐκ τοῦ ουν̅ου οὐχ "ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν. ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ "πέμψαντός με. περὶ ποίου δὲ ανο̅υ ἔλεγεν τὸ ἦν τὸ "φῶς τὸ ἀληθινὸν ὁ φωτίζει πάντα ἀνο̅ν ἐρχόμενον εἰς τὸν "κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο. "καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν. καὶ οἱ "ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. πῶς οὖν ὁ τοιοῦτος ψιλὸς ἀνο̅σ καὶ ἐκ μαρίας ἔχων τὴν ἀρχὴν τοῦ εἶναι ἀλλ' οὐχὶ θ̅σ λόγος. καὶ υ̅σ μονογενής. ἐν ἀρχῇ γὰρ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θ̅ν καὶ θ̅σ ἦν ὁ λόγος. καὶ ἐν ἄλλοις. κ̅σ ἔκτισέν με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέν με. πρὸ δὲ πάντων βουνῶν γεννᾶ με.

1 *Red.* in Gr. ὦ. 2 *Deest* in Gr. τότε καὶ αὐτὸς ὑποταγήσεται

Οτι

Et quoniam non ipse est qui super omnia Deus Pater, sed filius illius [1]; dicit. "Ascen- Joh. 20. 17.
"do ad Patrem meum & Patrem vestrum, &
"Deum meum & Deum vestrum. Et, quando 1 Cor. 15.
"subjecta ipsi erunt omnia, [2] *tunc & ipse subji-* 28.
"*cietur ei, qui subjecit ei omnia*; ut sit Deus
"omnia in omnibus." Igitur est alter qui subjecit, & qui est omnia in omnibus; & alter cui subjecta sunt, qui & cum omnibus subjicietur.

Et neque nudus homo, per quem & in quo facta sunt omnia. "Omnia enim per ipsum Joh. 1. 3.
"facta sunt. Quum fecit cœlum, coaderam Prov. 8.
"ipsi: & illic eram apud ipsum componens; 27, 30.
"& applaudebat mihi quotidie. Qualiter au-
"tem utique nudus homo audiret; Sede à dex- Heb. 1. 13.
"tris meis? Qualiter autem & diceret; Prius- Joh. 8. 58.
"quam Abraham fieret, ego sum? &, Clarifica Joh. 17. 5.
"me claritate quam habui, antequam mundus
"esset, à te? Qualis autem homo [3] *nudus* dice-
"ret; Descendi de cœlo, non ut faciam vo- Joh. 6. 38.
"luntatem meam, sed voluntatem ejus qui
"misit me? De quali homine [4] *vero* diceret?
"Erat lux vera, quæ illuminat omnem homi- Joh. 1. 9.
"nem venientem in hunc mundum. In mundo
"erat, & mundus per ipsum factus est; & mun-
"dus eum non cognovit. In propria venit, &
"sui eum non receperunt." Qualiter ergo talis nudus homo, & ex Maria habens principium essendi; sed non Deus verbum, & filius unigenitus? "In principio enim erat Verbum, & Joh. 1. 1.
"Verbum erat apud Deum, & Deus erat Ver-
"bum. & in aliis: Dominus creavit me prin- Prov. 8.
"cipium viarum suarum, in opera sua; ante se- 22, 23, 25.
"culum fundavit me, & ante omnes colles ge-
"nerat me.

τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα. 3 *Deest* in Gr. ψιλός. 4 *Red.*

Οπ δὲ ἀνίςανται τὰ σώμαζα ἡμῶν λέγει. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅπι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονζαι τῆς φωνῆς τοῦ θυ. καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονζαι. καὶ ὁ ἀπόςολος. δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσαθαι ἀφθαρσίαν. καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσαθαι "ἀθανασίαν. καὶ ὅπι δεῖ σωφρόνως καὶ εὐσεβῶς ζῆν πάλιν "λέγει. μὴ πλανᾶσθαι ὔτε μοιχοὶ. ὔτε μαλακοὶ. ὔτε "πορνοὶ. ὔτε λοίδωροι. ὔτε μέθυσοι. ὔτε κλέπαι. βα- "σιλείαν θυ κληρονομῆσαι δυνάνζαι. καί. εἰ νεκροὶ ὐκ "ἐγείρονζαι ὐδὲ χς ἐγήγερζαι. κενὸν ἄρα τὸν κήρυγμα ἡμῶν. κενὴ δὲ καὶ ἡ πίςις ἡμῶν. ἔτι ἐςὲ ἐν ταῖς ἁμαρ-
Salv. ἴσ. ἀπώλοντο. τίαις ὑμῶν. ἆρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν χῳ ἀπόλωνθο. εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν χῳ μόνον. ἐλεεινότεροι πάντων ανων ἐσμέν. εἰ νεκροὶ ὐκ ἐγείρονται. φάγωμεν καὶ πίωμεν ἄυριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. ὕτω δὲ διακείμενοι τί διοίσομεν ὄνων καὶ κυνῶν. οἱ μηδὲν τοῦ μέλλονθος φροντίζοντες. μόνου τοῦ φαγεῖν φροντίζουσιν. εἰς ὄρεξιν ἐρχόμενοι. καὶ τῶν μετὰ τὸ φαγεῖν, ἀνεπίζαθοι γὰρ εἰσὶν τοῦ κῖ ——

Reliqua desiderantur.

Quoniam autem & reſurgunt corpora noſtra, dicit. " Amen dico vobis, quoniam venit Joh. 5. 25, 28.
" hora, in qua omnes qui in monumentis ſunt
" audient vocem [1] *filii* Dei, & qui audierint
" vivent. Et Apoſtolus: Oportet enim cor- 1 Cor. 15, 55.
" ruptibile hoc induere incorruptionem, &
" mortale hoc induere immortalitatem. Et
" quoniam oportet temperate vivere & juſte
" [2] *Deo*; rurſus [3]. Non erretis: neque adulteri, 1 Cor. 6. 9.
" neque molles, [4] *neque maſculorum concubi-*
" *tores*, neque fornicatores, neque maledici,
" neque ebrioſi, neque fures, regnum Dei hæ-
" reditare poterunt. Et, Si mortui non reſur- 1 Cor. 15, 13, 14. 15, 18, 19, 32.
" gunt: neque Chriſtus reſurrexit. Inanis er-
" go prædicatio noſtra, inanis autem & fides
" veſtra: adhuc eſtis in peccatis veſtris. Ergo
" qui & dormierunt in Chriſto, perierunt. Si
" in vita hac ſperantes ſumus in Chriſto ſo-
" lum; miſerabiliores omnibus hominibus ſu-
" mus. Si mortui non reſurgunt: comedamus
& bibamus; cras enim morimur. Sic autem diſpoſiti, quid diſtabimus ab aſinis & canibus, qui nihil de futuro curant [5]; in appetitum euntes & eorum quæ [6] *poſt comedere*? Inſcii enim ſunt moventis intus intellectus.

Fruar vobis in Domino. Vigilate omnem unuſquiſque malitiam deponere, & feralem furorem, detractionem, calumniam, turpiloquium, ſcurrilitatem, ſuſurrationem, inflationem, ebrietatem, luxuriam, avaritiam, inanem gloriam, invidiam, & omne his concurrens:
" indui Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, Rom. 13. 14.
" & carnis providentiam non fieri in concu-

1 *Red.* 2 *Red.* 3 *Deeſt* dicit. 4 *Deeſt* in Gr. οὔτε ἀρσενοκοῖται. 5 *Deeſt* de edendo ſolum ſunt ſolliciti. 6 Ingluviem ſequuntur.

"piſcentiis." Presbyteri ſubjecti eſtote Epiſcopo, Diaconi Epiſcopo & Presbyteris, populus Diaconis. Conſimilis ego his qui cuſtodiunt hanc bonam ordinationem: & Dominus ſit cum ipſis continue.

Viri, diligite ſponſas veſtras; uxores, conjuges veſtros. Pueri, parentes præhonorate:
Eph. 6. 4. "parentes, filios nutrite in diſciplina & ad-
"monitione Domini." Eas quæ in virginitate honorate, ut ſacras Chriſti: eas quæ in honeſtate viduas, ut altare Dei. Domini, cum moderamine ſervis præcipite: ſervi, cum timore Dominis miniſtrate. Nullus in vobis otioſus maneat: mater enim indigentiæ otioſitas. Hoc enim non præcipio, ut exiſtens aliquis, etſi ligor: ſed, ut frater, ad memoriam revoco. Sit Dominus vobiſcum. Fruar veſtris orationibus: orate ut Jeſu fruar.

Commendo vobis eam quæ in Antiochia Eccleſiam. Salutant vos Eccleſiæ Philippenſium: unde & ſcribo vobis. Salutat vos Philon diaconus veſter: cui & gratias ago, ſtudioſe miniſtranti mihi in omnibus. Salutat vos Diaconus, qui ex Syria ſequitur me in Chriſto. Salutate ad invicem in ſancto oſculo. Saluto univerſos & univerſas in Chriſto Valete anima & ſpiritu: & mei non obliviſcamini. Dominus vobiſcum.

Loci ex Constitutionibus Apost. Theodoreto aliisque excerpti, qui juxta editionem Cotelerii in margine hujus libri ad Ignatium referuntur.

Ignat. Epist. ad Smyrn. pag. 21. Theod. Dial. 1.

—— Πεπληροφορημένους ἀληθῶς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν, ὄντα ἐκ γένους Δαβὶδ κατὰ σάρκα, υἱὸν Θεοῦ κατὰ θεότητα καὶ δύναμιν, γεγεννημένον ἀληθῶς ἐκ παρθένου, βεβαπτισμένον ὑπὸ Ιωάννου ἵνα πληρωθῇ πᾶσα δικαιοσύνη ὑπ' αὐτοῦ, ἀληθῶς ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ Ηρώδου τετράρχου καθηλωμένον ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί.

Ignat. Epist. pag. 23. Theod. Dial. 2.

Εγὼ γὰρ καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐν σαρκὶ αὐτὸν οἶδα καὶ πιστεύῳ ὄντα, καὶ ὅτε πρὸς τοὺς περὶ Πέτρον ἦλθεν, ἔφη αὐτοῖς, λάβετε, ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι οὐκ εἰμὶ δαιμόνιον ἀσώματον. καὶ εὐθὺς αὐτοῦ ἥψαντο, καὶ ἐπίστευσαν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν, καὶ συνέφαγε, καὶ συνέπιεν αὐτοῖς, ὡς σαρκικῶς καὶ πνευματικῶς ἡνωμένος τῷ πατρί.

Ignat. Epist. pag. 23. Const. Apost. 2. 21.

*— Ων εἰ παραδέχεσθαι θέλεις τοὺς λόγους ἀκρίτως, διασπερεῖς σου τὸ ποίμνιον, καὶ παραδώσεις λύκοις εἰς κατάβρωμα, τουτέστι δαίμοσι, καὶ πονηροῖς ἀνθρώποις, μᾶλλον δὲ οὐκ ἀνθρώποις ἀλλὰ θηρίοις ἀνθρωποειδέσιν, ἐθνικοῖς, καὶ Ιουδαϊσταῖς, καὶ αἱρεσιώταις ἀθέοις.

Ignat. Epiſt. p. 23. Theod. Dial. 1.

Εἰ γὰρ τὸ δοκεῖν ταῦτα ἐπράχθη ὑπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν, κἀγὼ τῷ δοκεῖν δέδεμαι. τί δὲ καὶ ἐμαυτὸν ἔκδοτον δέδωκα τῷ θανάτῳ, τοῖς πυρ, τοῖς μαχαίραις, τοῖς θηρία. Ἀλλ' ὁ ἐγγὺς μαχαίρας ἐγγὺς θεοῦ. μόνον ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ συμπαθεῖν αὐτῷ πάντα ὑπομένω, αὐτοῦ με ἐνδυναμοῦντος τελείου ἀνθρώπου, ὃν τινες ἀγνοοῦντες ἀρνοῦνται.

Ignat. Epiſt. pag. 25. Theod. Dial. 1.

Τί γὰρ ὠφελεῖ εἴπερ με ἐπαινεῖ τις ☧ δὲ κύριόν μου βλασφημεῖ μὴ ὁμολογῶν αὐτὸν σαρκοφόρον. ὁ δὲ τοῦτο μὴ λέγων, τελείως αὐτὸν ἀπήρνηται ὡς νεκροφόρον.

Ign. Epiſt. pag. 27. Damaſc. 2. Parall. 25.

Facite omnes ut Epiſcopum ſequamini, quemadmodum Chriſtus Patrem: Presbyterorum chorum; ut Apoſtolos. Diaconos autem vereamini, non ſecus ac Dei mandatum. Nemo quicquam eorum, quæ ad Eccleſiam attinet, citra Epiſcopi authoritatem faciat. Ea firma Euchariſtia eſſe cenſeatur, quæ ab Epiſcopis fit. Ubi Epiſcopus apparuerit, illic vulgus ſit: quemadmodum ubi eſt Chriſtus, illic etiam Catholica Eccleſia eſt. Citra Epiſcopum nec baptizare, nec Synaxin facere licet: ſed quod ille probaverit, hoc Deo quoque gratum eſt. Qui Epiſcopum honore afficit, is à Deo honoratur; Qui clam Epiſcopo aliquid facit, hic Diaboli cultor eſt.

Ignat.

Ignat. Epist. pag. 27. Const. Ap. 2. 28.

* Εκάστῳ οὖν ἀξιώματι ὡς λαϊκοὶ τὴν προσήκουσαν τιμὴν νεμέτωσαν ἐν τοῖς δόμασι καὶ τῇ κτ. τὸν βίον ἐντροπῇ.

Ign. Epist. pag. 27. Antioch. Serm. 124.

Χωρὶς τοῦ Επισκόπου μηδὲν ποιεῖτε. χρὴ οὖν ἄνευ τοῦ Επισκόπου μηδὲν πράσσειν ἡμᾶς. ὅπου γὰρ ἂν φανῇ Επίσκοπος, ἐκεὶ τὸ πλῆθος ἤτω. ὥσπερ ὅπουπερ ἂν ὀνομασθῇ Χριστὸς Ιησοῦς, ἐκεῖ ἡ καθολικὴ Εκκλησία ἐπισυνάγεται. οὐ γὰρ ὅπου βούλονται βαδίζουσιν τῶν θρεμμάτων αἱ ἀγέλαι, ἀλλ' ἐνθάπερ οἱ ποιμένες αὐτὰς ἀποφέρουσιν. τὰ δὲ ἔξω τῆς ἀγέλης ἀπομένοντα διαρπάζουσιν οἱ θῆρες, καὶ τροφὴν ἑαυτῶν ποιοῦνται τὸ πεπλανημένον. οὐκ ἐξὸν οὖν ἐστὶν χωρὶς τοῦ Επισκόπου, οὔτε βαδίζειν, οὔτε ἀγάπην ποιεῖν, ἀλλ' ὁ ἂν ἐκεῖνος δοκιμάσῃ, τοῦτο καὶ τῷ θεῷ εὐάρεστον. ὁ τὸν Επίσκοπον τιμῶν, ὑπὸ τοῦ θεοῦ τιμᾶται. ὁ λάθρα Επισκόπου τί πράσσων τῷ διαβόλῳ λατρεύει.

Ignat. Epist. p. 31. Damasc. 1. Parall. 9.

Volentibus Nobis bene agere, Deus ad largiendum promptus est.

Ignat. Epist. p. 33. ad Polyc. Antioc. Hom. 3.

* *Vix est hic quod ad Ignat. spectet, nisi forte collegerit Cotelerius, ideo pro omnibus orandum esse* ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν. *Et mox, quod ille ex Lucæ* 15mo *de invitandis ad cœnam pauperibus, ad diligendum malos applicuerit.* ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι, ἀνταπαδοθήσεται δέ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων παρὰ τοῦ Θεοῦ.

Ignat.

Ignat. Epiſt. p. 33. Damaſc. Parall. 2. 25.

Omnes perfer, ut Te quoque Chriſtus: omnibus in charitate hære. Precibus ſine ulla intermiſſione ſtude. Pete intelligentiam majorem ea quam habes. Vigila, inſomnem oculum habe.

Omnium morbos porta, ut numeris omnibus abſolutus athleta. Ubi major labor, illic quoque uberior quæſtus. Probos diſcipulos ſi amaveris, nihil gratiæ tibi habendum erit. Itaque in hoc potius incumbe, ut morum facilitate atque clementia contumaces ſubjicias. Non omne vulnus eodem emplaſtro curandum eſt. Febrium acceſſiones perfuſionibus ſeda. Propterea carne ſimul, & Spiritu conſtas, ut quæ oculis Tibi ſubjiciuntur corrigas: quæ autem aſpectum tuum fugiunt, petas ut Tibi detegantur: quo nihil omnino prætermittas.

Antiſtitem oportet vitam ab omni reprehenſionis nota puram ducere, nec rei ullius Deo gratæ ſtudium prætermittere.

Ignat. Epiſt. p. 35. Anton. Mel. 2.89.

Στῆκε ὡς ἀκμὼν τυπτόμενος. μεγάλου ἀθλητοῦ ἐστὶν δέρεσθαι καὶ νικᾶν. μάλιστα δὲ ἕνεκεν Θεοῦ πάντα ἡμᾶς ὑπομένειν δεῖ. ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὑπομείνῃ.

Ign. Epiſt. p. 35. Antioch. Hom. 85.

Στῶμεν οὖν ἑδραῖοι, ὡς ἀκμὼν τυπτόμενοι. μεγάλου ἀθλητοῦ ἐστὶν δέρεσθαι καὶ νικᾶν. μάλιστα δὲ Θεοῦ ἕνεκεν πάντα ὑπομένωμεν, ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὑπομείνῃ.

μείνῃ. ἀπουδαῖοι γενώμεθα, τοὺς καιροὺς καταμάθωμεν, τὸ ὑπερχρονον προσδοκῶντες, τὸ ἄχρονον, τὸν ἀόρατον, δι' ἡμᾶς δὲ ὁρατόν· τὸ ἀψηλάφητον, δι' ἡμᾶς δὲ ψηλαφηθέντα· τὸν ἀπαθῆ, δι' ἡμᾶς δὲ παθόντα· τὸν μακροθυμίαν πάντα δι' ἡμᾶς ὑπομείναντα.

Ignat. Epiſt. p. 35. Anton. Mel. 2. 25.

Οἱ δοῦλοι μὴ ἐρᾴτωσαν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐλευθερωθῆναι, ἀλλ' εἰς δόξαν Θεοῦ πλέον δουλευέτωσαν, ἵνα κρείττονος ἐλευθερίας ἀπὸ Θεοῦ τύχωσιν.

Ignat. Epiſt. p. 35. Conſt. Ap. 8. 32.

Εἰ μὲ οὖν ἔχει γυναῖκα, ἡ ἡ γυνὴ ἄνδρα, διδασκέσθωσαν ἀρκεῖσθαι ἑαυτοῖς.

Ignat. Epiſt. p. 37. Anton. Mel. 1. 14.

Εἴπις δύναται ἐν ἁγνείᾳ μένειν εἰς τὸ σαρκὸς πμιὴν τοῦ Κυρίου· ἐν ἀκαυχησίᾳ μενέτω. καὶ ἐὰν γνωσθῇ πλέον τοῦ ἐπισκόπου, ἔφθαρται. πρέπει δὲ τοῖς γαμοῦσι, καὶ ταῖς γαμουμέναις, μετὰ γνώμης τοῦ ἐπισκόπου τὴν ἕνωσιν ποιεῖσθαι. ἵνα ὁ γάμος ᾖ κατὰ Θεόν. καὶ μὴ κατ' ἐπιθυμίαν.

Ignat. Epiſt. p. 37. Antioch. Hom. 21.

Μέγα οὖν ἐστιν τὸ ἁγνείᾳ μένειν εἰς τὴν τιμὴν τὸ σαρκὸς τοῦ κυρίου τὸ ἀκαυχησίᾳ, ἐὰν δὲ καυχήσηται, ἀπώλετο.

Ign. Epiſt. p. 37. Antioch. Hom. 124.

Ο θεόφορος Ιγνάτιος ἐπιστέλλει λέγων, τῷ ἐπισκό-

πῳ

πῳ προσέχετε, ἵνα ϗ ὁ θεὸς ὑμῖν, ἀντίψυχον ἐγὼ τῷ ὑποτασσομένῳ ἐπισκόπῳ, πρεσβυτέροις τε ϗ διακόνοις· μετ' αὐτῶν μοι γένοιτο τὸ μέρος ἔχειν ἐν θεῷ.

Ign. Epist. p. 37. Antioch. Hom. 104. & 92.

* Hom. 104. Αἱ γὰρ κτῆσιν θεὸν ἀρεταί, τοῦτ' ἔστιν ἀγρυπνία ϗ εὐχή, ϗ ψαλμῳδία ϗ ταπεινοφροσύνη ϗ εὐχαριστία, τόξα καὶ παγὶς καὶ μάστιγες γίνονται τῷ ἐχθρῷ.

Hom. 92. Ἀγωνισώμεθα οὖν, ἵνα ἡ πίστις ἡμῶν, ϗ ἡ ἀγάπη ϗ ἡ ὑπομονὴ, ὡς περικεφαλαία ϗ ὡς δόρυ ϗ πανοπλία ἡμῖν ἔστωσαν, μακροθυμοῦντες μετ' ἀλλήλων, ϗ ἐν παρόντι διάγοντες, ὡς ϗ ὁ θεὸς μεθ' ἡμῶν.

Ignat. Epist. p. 37. Anton. Mel. 2. 89.

Μακροθυμεῖτε μετ' ἀλλήλων ἐν πραΰτητι, ὡς ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν διαπαντός.

Ignat. Epist. p. 39. Damasc. Parall. 3. 115.

Christianus sui ipsius potestatem non habet; sed Deo vacat.

Ignat. Epist. p. 45. Anton. Mel. 2. 3.

Σπουδάσατε μὴ ἀνπτάσσεσθαι τῷ ἐπισκόπῳ ἵνα ἦτε θεῷ ὑποτασσόμενοι. ϗ ὅσον βλέπετε σιγῶντα ἐπίσκοπον, πλέον αὐτὸν φοβεῖσθε. πάντα γὰρ ὃν πέμπει ὁ οἰκοδεσπότης εἰς ἰδίαν οἰκονομίαν, ὕπως δεῖ ἡμᾶς αὐτὸν δέχεσθαι ὡς αὐτὸν Ⓜ πέμποντα. Ⓜ οὖν ἐπίσκοπον ὡς αὐτὸν Ⓜ κύριον δεῖ προβλέπειν.

Ignat.

Ignat. Epiſt. ad Epheſ. p. 47. Damaſc. 3. 66.

Qui carnales ſunt, ſpiritualia facere non poſſunt, nec qui ſpirituales ſunt, carnalia.

Ign. Epiſt. pag. 47. Antioch. Hom. 112.

Οἱ γὰρ σαρκικοὶ τὰ πνευματικὰ ποιῆσαι οὐ δύανται, οὐδὲ οἱ πνευματικοὶ τὰ σαρκικά.

Ign. Epiſt. pag. 47. Antioch. Hom. 1.

Ὁ τέλειος πρὸς λίθος ναοῦ θεοῦ ἑτοίμαρχει ἡτοιμασμένος εἰς οἰκοδομὴν θεοῦ πατρὸς, ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὕψη, διὰ τῆς μηχανῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅ ἐστι σταυρὸς σοὶ χρώμενος τῷ πνεύματι.

Ign. Epiſt. pag. 49. Antioch. Hom. 116.

Πρὸς τὰς ὀργὰς αὐτῶν ταχύς ἐστι, πρὸς τὸ μεγαλόῤῥημον αὐτῶν, ταπεινόφρων.

Ignat. Epiſt. p. 51. Damaſc. Parall. 1. 18.

Pace nihil eſt præſtantius, in qua bellum omne abſolvitur.

Ignat. Epiſt. p. 51. Anton. Mel. 2. 67.

Οὐδέν ἐστιν ἄμεινον εἰρήνης. ἐν ᾗ πᾶς ὁ πόλεμος καταλύεται.

Ign. Epiſt. pag. 51. Antioch. Hom. 22.

Ἀμεινον οὐδέν ἐστιν σιωπᾶν, καὶ ἔστι, ἢ λαλοῦντας μὴ ἔστι. Καλὸν τὸ διδάσκειν, ἐὰν ὁ λέγων ποιῇ. εἷς γάρ ὁ διδάσκαλος εἶπεν καὶ ἐγένετο· καὶ ἃ σιγῶν δὲ πεποίηκεν, ἄξια τοῦ πατρός ἐστιν. ὁ λόγον Ἰησοῦ Χριστοῦ κεκτημένος,

μένος, ἀληθῶς δύναται καὶ τῆς ἡσυχίας αὐτοῦ ἀκούειν, ἵνα ᾖ τέλειος· ἵνα δι' ὧν λαλεῖ, πράσσῃ, καὶ δι' ὧν σιγᾷ, γινώσκηται. Οὐδὲν γὰρ λανθάνει τὸν Κύριον, ἀλλὰ καὶ τὰ κρυπτὰ ἡμῶν ἐγγὺς αὐτῷ εἰσιν.

Ign. Epist. pag. 53. Antioch. Hom. 1.

Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ μύρον ἔλαβεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὁ Κύριος, ἵνα πνέῃ τῇ Εκκλησίᾳ ἀφθαρσίαν. Μηδεὶς οὖν ἀλειφέσθω δυσωδίαν ἀπιστίας τοῦ ἄρχοντος τοῦ αἰῶνος.

Ignat. Epist. pag. 53. Theod. Dial. 1.

Ο γὰρ Θεὸς ἡμῶν Ιησοῦς Χριστὸς ἐκυοφορήθη ὑπὸ Μαρίας κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, ἐκ σπέρματος μὲν Δαβὶδ, ἐκ πνεύματος δὲ ἁγίου· ὃς ἐγεννήθη καὶ ἐβαπτίσθη ἵνα τὸ θνητὸν ἡμῶν καθαρισθῇ.

Ignat. Epist. pag. 55. Theod. Dial. 1.

Εἴτι οἱ κατ' ἄνδρα κοινῇ πάντες ἐν τῇ χάριτι ἐξ ὀνόματος συνέρχεσθε ἐν μιᾷ πίστει καὶ ἐνὶ Ιησοῦ Χριστῷ κατὰ σάρκα ἐκ γένους Δαβὶδ τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου καὶ υἱῷ τοῦ Θεοῦ.

Ig. Epist. p. 55. Gelas. de duabus naturis.

Singuli Viri communiter omnes ex gratia, ex nomine convenite in Unam fidem, & in Uno Jesu Christo, secundum carnem ex genere David, Filio Hominis, & Filio Dei.

Ign Epist. ad Magn. p. 59. Antioch. Hom. 1.

Αρχὴ ζωῆς ἡ διὰ πίστεως καὶ ἀγάπης εἰς οὐδὲν προκέκριται.

Ignat.

Ignat. Epist. p. 61. Const. Ap. 2. 28.

* *Vide supra p.* 125. *lin.* 2.

Ignat. Epist. p. 63. Const. Ap. 2. 26, 30.

* Cap. 26. Διάκονος τούτῳ παριστάσθω, ὡς ὁ χριστὸς τῷ πατρὶ, καὶ λειτουργείτω αὐτῷ ἐν πᾶσιν ἀμέμπτως, ὡς ὁ χριστὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ποιῶν οὐδὲν, τὰ ἀρεστὰ ποιεῖ τῷ πατρὶ πάντοτε.

Cap. 30. Ως γὰρ ὁ χριστὸς ἄνευ τοῦ πατρὸς οὐδὲν ποιεῖ, οὕτως οὐδὲ ὁ διάκονος ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου. καὶ ὥσπερ υἱὸς ἄνευ τοῦ πατρὸς οὐκ ἔστιν, οὕτως οὐδὲ διάκονος ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου.

Ign. Epist. pag. 63. Antioch. Hom. 80.

Καὶ οὐ χρὴ εὐλόγῳ δῆθεν προφάσει, ἵνα μὴ εἴπω, καὶ λίαν ἀλόγῳ, ἀποσπᾶν ἑαυτοὺς τοῦ σώματος τῆς Εκκλησίας, καὶ ἰδιάζειν. ἀλλ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ μία προσευχὴ, εἷς νοῦς, μία ἐλπὶς, ἐν ἀγάπῃ, ἐν τῇ χαρᾷ τῇ ἀμώμῳ, ὅ ἐστιν Ιησοῦς Χριστὸς, οὗ οὐδὲν θυμηδέστερον.

Ignat. Epist. ad Phil. p. 73. Const. Ap. 2. 28.

* *Iterum vide supra p.* 125. *lin.* 2.

Ign. Epist. pag. 75. Antioch. Hom. 124.

Μάρτυς μοι ἐν ᾧ δέδεμαι ὅτι ἀπὸ σαρκὸς ἀνθρωπίνης οὐκ ἔγνων· τὸ δὲ πνεῦμα ἐκήρυσσεν. Χωρὶς τοῦ Επισκόπου μηδὲν ποιεῖτε.

Ign. Epiſt. p. 75. Conſt. Ap. 2. 27.

Ανευ τ̃ ἐπισκόπ μηδὲν ποιεῖτε.

Ign. Epiſt: pag. 81. Antioch. Hom. 124.

Αναγκαῖον δέ ἐστιν ὑποτάσσεσθ καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ, ὡς Ἀποστόλοις Ιησ̃ Χριστ̃, τ̃ ἐλπίδος ἡμῶν, κτ̃ πάντα τρόπον πᾶσιν ἀρέσκειν. οἱ γὰρ βρωμάτων καὶ πομάτων εἰσὶν διάκονοι, ἀλλὰ ἐκκλησίας θε̃ ὑπηρέται. Δέον οὖν ἐστιν αὐτοὺς φυλάσσεσθαι τὰ ἐγκλήματα ὡς πῦρ. Ομοίως πάντες ἐντρεπέσθωσ τοὺς διακόνους, ὡς Ιησοῦν Χριστόν, καὶ τ̃ Επίσκοπον, ὡς τ̃ πατέρα· τοὺς δὲ πρεσβυτέρους ὡς συνέδριον θε̃, καὶ ὡς δεσμὸν Αποστόλων. χωρὶς τούτων Εκκλησία οὐ καλεῖται.

Ignat. Epiſt. p. 81. Conſt. Ap. 2. 27, 28.

* *Vide ſupra l. 2. & p. 125. l. 2.*

Ign. Epiſt. ad Trall. p. 85. Damaſc. Parall. 3. 94.

Nemo veſtrum adverſus proximum quicquam habeat. Ne occaſionem Gentibus detis, ne paucorum ſtultorum culpa fiat, ut multitudo ſancta ac divina quadam virtute prædita maledictis impetatur.

Ign. Epiſt. p. 85. Theod. Dial. 1.

Κωφώθητε οὖν, ὅταν χωρὶς Ιησ̃ Χριστ̃ ὑμῖν λαλῇ τις, τ̃ ἐκ γένους Δαβὶδ, τ̃ ἐκ Μαρίας, ὃς ἀληθῶς ἐγεννήθη, ἔφαγέ τε καὶ ἔπιεν ἀληθῶς, ἐδιώχθη ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανεν, βλεπόντων τ̃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων.

Ign.

Ign. Epiſt. ad Rom. p. 93. Chryſoſt. in Encom.

Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τέκνα. πλείονα ἀφ' ἑαυτῶν ἔργων αὐτοὺς παιδεύων, ὥδευε καθάπερ ἥλιός τις ἐξ ἀνατολῆς ἀνίσχων, καὶ πρὸς τὴν δύσιν πρέχων. κτλ.

Ign. Epiſt. p. 95. Hieron. in Catal.

De Syria uſque ad Romam pugno ad beſtias in mari & in terra, nocte dieque ligatus cum decem leopardis, hoc eſt, militibus qui me cuſtodiunt; quibus & cum benefeceris, pejores fiunt. Iniquitas autem eorum mea doctrina eſt, ſed non idcirco juſtificatus ſum. Utinam fruar beſtiis, quæ mihi ſunt præparatæ, quas & oro mihi veloces eſſe ad interitum, & ad ſupplicia, & allici ad comedendum me, ne ſicut & aliorum martyrum non audeant corpus attingere. Quod ſi venire noluerint, ego vim faciam ut devorer. Ignoſcite mihi Filioli: quod mihi proſit, Ego ſcio. Nunc incipio Chriſti eſſe diſcipulus, nihil de his quæ videntur, deſiderans, ut Jeſum Chriſtum inveniam. Ignis, crux, beſtiæ, confractio oſſium, membrorum diviſio, & Totius corporis contritio, & tota tormenta diaboli, in me veniant, tantum ut Chriſto fruar.

Ign. Epiſt. p. 95. Chryſoſt. in Encom. Ign.

Ἀκήκοας γὰρ ὅτι ἔτος αὐτὸν τῆς τιμωρίας ὁ τόπος μένει, ἐγὼ τῶν θείων ἐκείνων ὠνάμην ἔλεγεν.

Ign. Epiſt. p. 95. Euſeb. Eccl. Hiſt. 3. 36.

Ἀπὸ Συρίας μέχρι Ῥώμης θηριομαχῶ διὰ γῆς

καὶ

καὶ θαλάσσης, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐνδεδεμένος δέκα λεοπάρδοις, ὅ ἐστιν στρατιωτικὸν τάγμα, οἱ καὶ εὐεργετούμενοι χείρους γίνονται. ἐν δὲ τοῖς ἀδικήμασιν αὐτῶν μᾶλλον μαθητεύομαι. ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο δεδικαίωμαι. ὀναίμην τῶν θηρίων, τῶν ἐμοὶ ἑτοίμων, ἃ καὶ εὔχομαι σύντομά μοι εὑρεθῆναι, ἃ καὶ κολακεύσω, συντόμως με καταφαγεῖν, οὐχ ὥσπερ τινῶν δειλαινόμενα οὐχ ἥψαντο. κἂν αὐτὰ δὲ ἄκοντα μὴ θέλῃ, ἐγὼ προσβιάσομαι. συγγνώμην μοι ἔχετε· τί μοι συμφέρει, ἐγὼ γινώσκω. νῦν ἄρχομαι μαθητὴς εἶναι· μηδέν με ζηλῶσαι τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, ἵνα Ιησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω. πῦρ καὶ σταυρὸς, θηρίων τε συστάσεις, σκορπισμοὶ ὀστέων, συγκοπαὶ μελῶν, ἀλησμοὶ ὅλου τοῦ σώματος, κακαὶ κολάσεις τοῦ διαβόλου ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθωσαν· μόνον ἵνα Ιησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω.

Ign. Epist. p. 97. Anastas. in Οδηγῷ. c. 12.

Εάσατε μιμητὴν γενέσθαι τοῦ πάθους τοῦ Θεοῦ μου.

Ign. Epist. p. 97. Orig. in Prol. Cant.

Denique meminimus aliquem Sanctorum dixisse, Ignatium nomine, de Christo; MEUS autem AMOR CRUCIFIXUS EST, nec reprehendi eum, pro hoc dignum judico.

Epist. ad M. Cast. p. 105. Anton. Mel. 2. 19.

Ο Σαμουὴλ παιδάριον ὢν, ὁ βλέπων ἐκλήθη, καὶ τῷ χορῷ τῶν προφητῶν ἐγκαταλέχθη. Δανιὴλ νέος ὢν, ἔκρινεν ὁμογέροντάς τινας, δείξας ἐξώλεις αὐτοὺς καὶ οὐ πρεσβυτέρους εἶναι. Ιερεμίας διὰ τὸ νέον παραιτούμενος

τύμβῳ· τὴ ἐγχειριζομένου αὐτῷ παρὰ τοῦ θεοῦ προφητείαν, ἀκούει· μὴ λέγε νεώτερός εἰμι· διότι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστελῶ σε, πορεύσῃ. Σολομὼν δὲ ὁ Σοφὸς, δυοκαίδεκα τυγχάνων ἐτῶν, σωπῆσε τὸ μέγα τῆς ἀγνωσίας τῶν γυναικῶν ἐπὶ τοῖς σοφετέροις τέκνοις ζήτημα. Δαυὶδ ὁ προφήτης ὁμοῦ καὶ βασιλεὺς, μειράκιον χείρωται ὑπὸ Σαμουὴλ εἰς βασιλέα.

Epist. ad M. Cast. p. 111. Const. Ap. 7. 46.

* Τῆς δὲ Ρωμαίων ἐκκλησίας Λίνος μὲν ὁ Κλαυδίας πρῶτος, ὑπὸ Παύλου. Κλήμης δὲ μετὰ τὸν Λίνου θάνατον ὑπ' ἐμοῦ Πέτρου χειροτονῆται.

Ign. Epist. ad Tars. p. 115. Const. Ap. 6. 26.

Ετεροι δὲ αὐτῶν, αὐτὸν εἶναι τὸν Ιησοῦν τὸν ὑπὲρ πάντων Θεὸν ὑποπτεύουσιν, αὐτὸν ἑαυτοῦ πατέρα δοξάζοντες, αὐτὸν υἱὸν καὶ πρόκλητον ὑποπτεύοντες· ὧν τί ἂν εἴη ἀναγκαιότερον;

Ignat. Epist. pag. 117. Const. Ap. 8. 46.

Ων εἷς ἦν Στέφανος ὁ μακάριος μάρτυς, ὃν ἀπολειπόμενον ἡμῶν καὶ τὴν πρὸς θεὸν εὔνοιαν· ὃς τοσοῦτον τιμὴ θεοσέβειαν τῇ πίστει ἐπεδείξατο, καὶ τιμὴ εἰς τὸ κύριον ἡμῶν Ιησοῦν Χριστὸν ἀγάπην, ὡς ὑπὲρ αὐτοῦ δῆναι καὶ τὴν ψυχὴν, πρὸς τῶν χειροκτόνων Ιουδαίων λίθοις βληθείς.
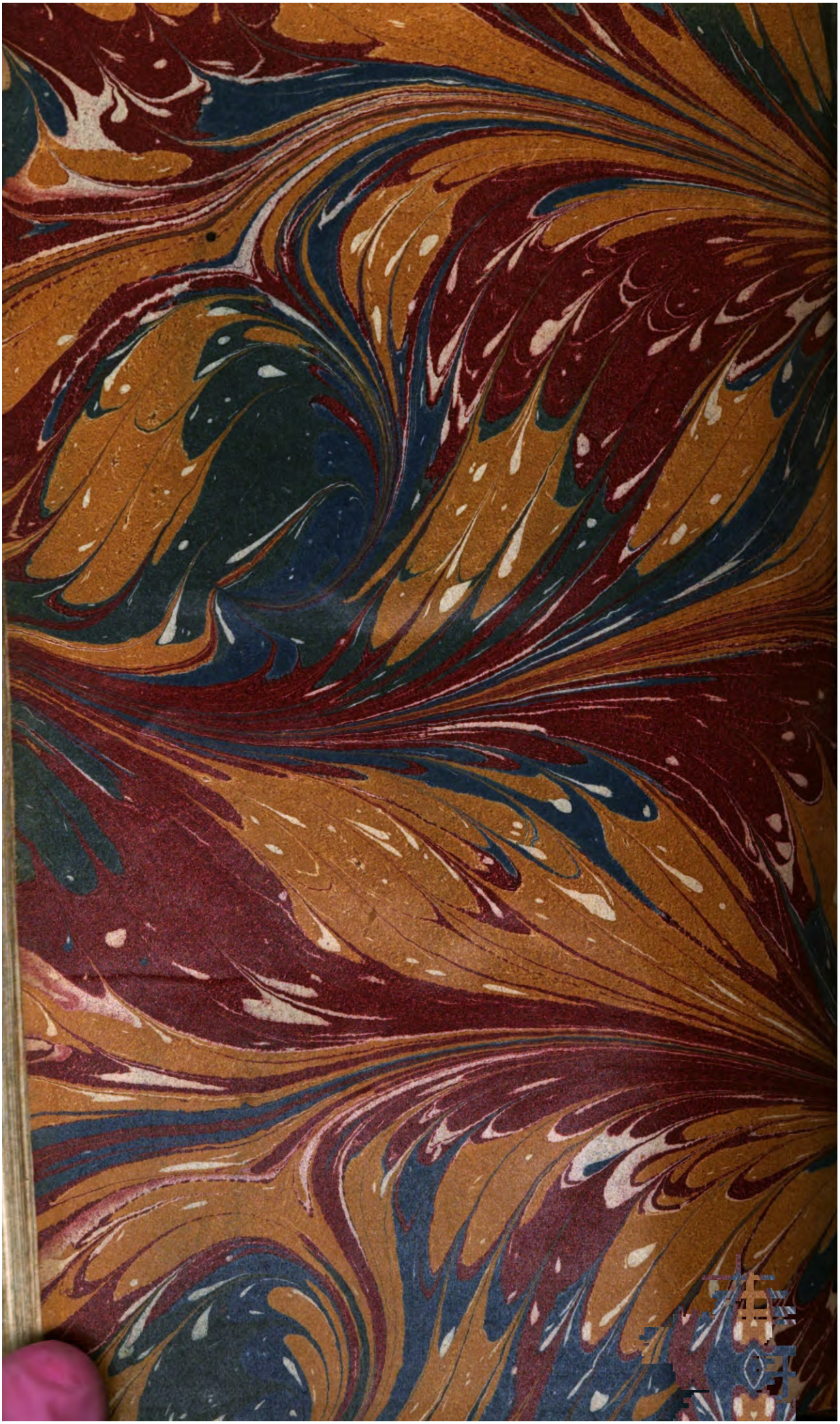
FINIS.